Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (първи разширен състав)

18 септември 2024 година*

„Конкуренция — Злоупотреба с господстващо положение — Пазар на базови чипсети UMTS — Решение за установяване на нарушение на член 102 ДФЕС и на член 54 от Споразумението за ЕИП — Хищнически цени — Компетентност на автора на акта — Право на защита — Определяне на съответния пазар — Господстващо положение — Злоупотреба — Реконструиране на цените — Определяне на референтните разходи — Анализ цени—разходи — Липса на изискване за доказване на наличието на конкретни последици — Намерение за отстраняване на конкурент — Обективна обоснованост — Изчисляване на размера на глобата — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите от 2006 г. — Стойност на продажбите — Допълнителен размер — Правомощие за пълен съдебен контрол“

По дело T-671/19,

Qualcomm, Inc., установено в Сан Диего, Калифорния (Съединени щати), представлявано от M. Davilla, M. Pinto de Lemos Fermiano Rato, M. English и A. Kontosakou, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, представлявана от H. van Vliet, G. Conte, M. Farley и C. Urraca Caviedes,

ответник,

подпомагана от

Nvidia Corp., представлявано от M. Dolmans, адвокат, P. Stuart, barrister и W. Lin, solicitor,

встъпила страна,

ОБЩИЯТ СЪД (първи разширен състав),

състоящ се от: D. Spielmann, председател, V. Valančius, R. Mastroianni (докладчик), I. Gâlea и T. Tóth, съдии,

секретар: M. Zwozdziak-Carbonne, администратор,

* Език на производството: английски.

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

предвид изложеното в съдебното заседание от 13 до 15 март 2023 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят Qualcomm Inc. иска отмяна на Решение C(2019) 5361 final на Комисията от 18 юли 2019 година относно производство по член 102 [ДФЕС] и член 54 от Споразумението за ЕИП (дело AT.39711 — Qualcomm (хищнически търговски практики) (наричано по-нататък „обжалваното решение“) или, при условията на евентуалност, отмяна или намаляване на размера на наложената му с това решение глоба.

Обстоятелствата по спора

Контекст на делото

2 Qualcomm е американско дружество, създадено през 1985 г., което осъществява дейност в областта на клетъчните и безжичните технологии. То упражнява дейността си главно чрез Qualcomm CDMA Technologies (наричано по-нататък „QCT“) и Qualcomm Technology Licensing. QCT разработва и доставя, по-специално базови чипсети, вид полупроводници и системен софтуер, основан на колективен достъп с кодово разделяне (CDMA), колективен достъп чрез ортогонално честотно разделяне (OFDMA) и други технологии, използвани главно за пренос на глас и данни. Чипсетите на Qualcomm се продават (а системният му софтуер се предоставя чрез лиценз) на предприятия, които ги използват за оборудване на мобилни телефони, таблети, преносими компютри, модули за данни и други потребителски електронни стоки. Qualcomm Technology Licensing управлява програмата за предоставяне на лицензи за интелектуална собственост на Qualcomm, като предоставя лицензи главно на доставчиците на мобилни устройства.

3 Мобилните устройства като мобилни телефони, таблети и други свързани устройства изискват мобилна свързаност с високоскоростен интернет посредством клетъчни мобилни телекомуникационни мрежи.

4 Основният компонент, осигуряващ мобилна свързаност в апарата, е базовият процесор, който осигурява обработката на сигнали съгласно комуникационните протоколи, описани в клетъчните стандарти. Базовите процесори могат да бъдат интегрирани директно в мобилни устройства като смартфони или във външни модули, които на свой ред се интегрират в устройството. Подобен процесор се състои от полупроводникови материали (като силикон) и е опакован в чип, наречен „базов чипсет“.

5 В допълнение към базовия процесор някои видове мобилни устройства се нуждаят от процесор за приложения, използван за управлението на операционната система и приложения като електронни съобщения, сърфиране в интернет, изображения и игри.

Този процесор за приложения може да бъде доставян като самостоятелен продукт, опакован в отделен чип, или да бъде интегриран заедно с основния процесор в рамките на един и същ чип. Така базовите чипсети могат да бъдат разделени на:

– самостоятелни базови чипсети (наричани също „базови чипсети slim“ или „модеми slim“), в които не е включен процесор за приложения,

– интегрирани базови чипсети, когато базовите чипсети са интегрирани с процесор за приложения.

6 Независимо от наличието на процесор за приложения, базовият процесор обикновено се комбинира с два допълнителни елемента, за да се допълни неговата функционалност, а именно радиокомуникационна интегрална схема, наричана още „радиочестотен приемо-предавател“, и интегрална схема за управление на захранването. Тези три елемента (базов процесор, радиочестотен приемо-предавател и интегрална схема за управление на захранването) са необходими за мобилната свързаност и обикновено се закупуват от един и същ доставчик заедно или поотделно.

7 Базовите чипсети обикновено се продават на производители на оборудване, които ги интегрират в устройства, използващи мобилна свързаност, като Apple, HTC Corporation, Huawei Technologies Co. Ltd (наричано по-нататък „Huawei“), LG Corp., Nokia Corporation, Samsung Group (наричано по-нататък „Samsung“) и ZTE Corporation.

8 От 2009 г. до 2011 г. мобилните устройства, съдържащи базови чипсети, могат да бъдат групирани в две големи категории. От една страна, мобилни телефони (от различни видове, като се започне от такива, които имат само основни функции като гласови услуги, и се стигане до смартфоните), а от друга страна, MBB устройства, а именно устройствата, които предоставят свързаност, различна от тази на мобилните телефони, обикновено без гласови услуги (например таблети, карти за данни като USB устройства с клетъчен достъп, безжични рутери, работещи на MiFi, или преносими компютри).

9 Редица MBB устройства, като например картите за данни, са предназначени да използват основно модеми slim, тъй като не изискват никаква функционалност за обработка, а само за свързаност, и пазарът на посочените устройства, по-специално този на устройствата, съвместими със стандартите за комуникация от трето поколение (3G), основаващи се на технологията „Universal Mobile Telecommunications System“ (UMTS), е значително по-малък от този на мобилните телефони.

10 Както бе посочено в точка 4 по-горе, за да осигури свързаност, базовият чипсет трябва да използва един от стандартите за комуникация. Първоначално стандартите за комуникация от първо поколение (1G), а именно аналоговите стандарти за комуникация и стандартите за комуникация от второ поколение (2G), които ги заменят, а именно цифровите стандарти за комуникация, осигуряват само гласови комуникации. Впоследствие обхватът на стандарта, разработен за стандартите за комуникация 2G, а именно „Global System for Mobile Communication“ (GSM), е разширен, за да поддържа по-висок дебит и преноса на данни в „пакетен“ режим, чрез разширенията „General Packet Radio Services“ (GPRS) и „Enhanced Data rates for GSM Evolution“ (EDGE).

11 Стандартите за комуникация 3G, основаващи се на технологията UMTS, а именно технология за безжична и мобилна комуникация, позволяват при създаването си (около 2000 г.) скорост на обработване на данни до 0,348 мегабита в секунда (Mbps), което не е било достатъчно, за да позволи функционирането на приложения, изискващи обикновено висока скорост на предаване, като например пълен достъп до интернет и видео стрийминг. Последващи разработки увеличават капацитета за предаване на данни на посочените стандарти за комуникация. Технологията „High Speed Data Access“ (HSPA) позволява да се обработват данни със скорост до 14 Mbps, а след нея технологията „High Speed Packet Access“ (HSPA +) позволява да се обработват данни със скорост до 28 Mbps и дори до 42 Mbps.

12 По принцип чипсетите, които поддържат технологията UMTS (наричани по-нататък „UMTS чипсети“), поддържат и разширения стандарт GSM/EDGE, който първоначално е бил оптимизиран за гласовата телефония. Причината за това е, че посоченият разширен стандарт все още е бил необходим за мобилните телефони, тъй като за повечето оператори на мобилни мрежи GSM все още е играел важна роля по отношение на покритието и капацитета. Всъщност този разширен стандарт може да бъде полезен за MBB устройствата, въпреки че не може да осигури широколентова свързаност. Всъщност благодарение на поддържането си на основна свързаност GSM позволява да се осигури непрекъснатост на услугата в случай на пропуски в покритието на мрежата, използваща технологията UMTS.

13 В края на 2008 г. се появява технологията „Long Term Evolution“ (LTE). Първите чипсети, които я поддържат, са съвместими единствено с тази технология, което възпрепятства практическото им използване поради ограниченото разгръщане на мрежите, които я използват. Постепенно големите доставчици на базови чипсети разработват чипсети, които поддържат едновременно UMTS и LTE технологиите, като първите от тях се появяват на пазара през 2011 г. или 2012 г. UMTS и LTE технологиите са разработвани успоредно с цел подобряване на ефективността и оперативната съвместимост.

Административното производство

14 На 30 юни 2009 г. Icera Inc. подава до Европейската комисия жалба срещу Qualcomm, впоследствие заменена с преработена и актуализирана версия от 8 април 2010 г. (наричана по-нататък „жалбата срещу Qualcomm“), въз основа на която Комисията започва своето разследване.

15 През 2012 г. встъпилата страна Nvidia Corp., което придобива Icera през май 2011 г., предоставя допълнителна информация, която включва жалбата и излага твърдения срещу Qualcomm за хищнически цени.

16 Между юни 2010 г. и юли 2015 г. Комисията изпраща няколко искания за предоставяне на информация до Qualcomm, Icera или Nvidia и до други участници в сектора на базовите чипсети. По-специално тя изпраща на Qualcomm, първо, искане за предоставяне на информация от 7 юни 2010 г., прието на основание член 18, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [101 и 102 ДФЕС] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167), второ, искане за предоставяне на информация от 3 ноември 2011 г., прието на основание член 18, параграф 3 от посочения регламент, трето, искане за предоставяне на информация от 10 юли 2013 г., прието на основание член 18, параграф 3 от същия регламент, четвърто, искане за предоставяне на

информация от 13 февруари 2014 г., прието на основание член 18, параграфи 1 и 2 от същия регламент, пето, искане за предоставяне на информация от 13 октомври 2014 г., прието на основание член 18, параграф 3 от същия регламент, и накрая, присъединено искане за предоставяне на информация от 14 януари 2015 г., тъй като също е прието и по дело AT.40220 — Qualcomm (плащания за изключителни права). Окончателното решение по това дело е обжалвано пред Общия съд (решение от 15 юни 2022 г., Qualcomm/Комисия (Qualcomm — плащания за изключителни права), T-235/18, EU:T:2022:358).

17 На 16 юли 2015 г. Комисията образува, по смисъла на член 2, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 773/2004 на Комисията от 7 април 2004 година относно водените от Комисията производства съгласно членове [101 и 102 ДФЕС] (ОВ L 123, 2004 г., стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 242), производство срещу Qualcomm по дело AT.39711 — Qualcomm (хищнически търговски практики). Това производство се отнася до твърдяна злоупотреба от страна на Qualcomm с господстващото му положение под формата на хищнически цени на пазара на UMTS чипсети.

18 На 8 декември 2015 г. Комисията приема, по смисъла на член 27, параграф 1 от Регламент № 1/2003 и на член 10, параграф 1 от Регламент № 773/2004, изложение на възраженията, адресирано до Qualcomm (наричано по-нататък „ИВ“).

19 Между декември 2015 г. и юли 2016 г. Qualcomm получава достъп до преписката.

20 По-конкретно с писмо от 18 април 2016 г. Qualcomm иска от служителя по изслушването допълнителен достъп до някои материали от преписката в съответствие с член 3, параграф 7 и член 7, параграф 1 от Решение 2011/695/ЕС на председателя на Комисията от 13 октомври 2011 година относно функцията и мандата на служителя по изслушването в някои производства по конкуренция (ОВ L 275, 2011 г., стр. 29). След преразглеждане от служителя по изслушването на Qualcomm са предоставени по-пълни версии на преписката.

21 На 15 август 2016 г. Qualcomm изпраща своя отговор на ИВ (наричан по-нататък „отговорът на ИВ“), с който отхвърля предварителните изводи на Комисията.

22 На 10 ноември 2016 г. по искане на Qualcomm се провежда изслушване.

23 След това изслушване Комисията предприема други действия по разследване и между 2017 г. и 2019 г. отправя нови искания за предоставяне на информация до Qualcomm, както и до други участници в сектора на базовите чипсети.

24 По-специално на 30 януари 2017 г. Комисията изпраща на Qualcomm искане за предоставяне на информация на основание член 18, параграфи 1 и 2 от Регламент № 1/2003, на което Qualcomm не отговаря. На 31 март 2017 г. Комисията изпраща на Qualcomm искане за предоставяне на информация с решение по член 18, параграф 3 от посочения регламент.

25 На 13 юни 2017 г. Qualcomm подава жалба за отмяна пред Общия съд срещу решението на Комисията от 31 март 2017 г. То подава и искане на основание членове 278 и 279 ДФЕС за спиране на изпълнението на посоченото решение, като основно искане, или при условията на евентуалност, за постановяване на временни мерки в това отношение. С определение от 12 юли 2017 г., Qualcomm и Qualcomm Europe (T-371/17 R, непубликувано, EU:T:2017:485), председателят на Общия съд отхвърля искането за спиране на изпълнението, а с решение

от 9 април 2019 г., Qualcomm и Qualcomm Europe/Комисия (T-371/17, непубликувано, EU:T:2019:232), Общият съд отхвърля искането за отмяна на решението на Комисията от 31 март 2017 г. Жалбата на Qualcomm за отмяна на това решение на Общия съд е отхвърлена изцяло от Съда с решение от 28 януари 2021 г., Qualcomm и Qualcomm Europe/Комисия (C-466/19 P, EU:C:2021:76).

26 На 10 ноември 2017 г. Комисията изпраща на Qualcomm ново искане за предоставяне на информация на основание член 18, параграфи 1 и 2 от Регламент № 1/2003.

27 На 19 юли 2018 г. Комисията приема допълнително изложение на възраженията (наричано по-нататък „ДИВ“), адресирано до Qualcomm, в което се посочва по-ограничена продължителност на хищническото поведение и се използва преразгледан метод, за да се сравнят цените и разходите на Qualcomm, свързани с продажбите, за които се твърди, че са хищнически.

28 Между 31 юли и 28 септември 2018 г. Qualcomm получава достъп до документите, приложени към преписката на Комисията след приемането на ИВ от 8 декември 2015 г.

29 На 22 октомври 2018 г. Qualcomm изпраща отговор на ДИВ (наричан по-нататък „отговорът на ДИВ“), в който оспорва предварителните изводи на Комисията, изложени в ИВ и допълнени в ДИВ.

30 На 10 януари 2019 г. по искане на Qualcomm е проведено второ изслушване.

31 На 5 февруари 2019 г. Комисията изпраща на Qualcomm искане за предоставяне на информация съгласно член 18, параграфи 1 и 2 от Регламент № 1/2003.

32 На 22 февруари 2019 г. Комисията изпраща на Qualcomm писмо с изложение на фактите (наричано по-нататък „ПИФ“), което според нея има за цел, на първо място, да разясни на Qualcomm някои обстоятелства, изложени в ДИВ, които последното е оспорило в отговора на ДИВ, второ, да го уведоми за вече съществуващи доказателства, които не са били изрично посочени в ИВ и в ДИВ, но които след допълнителен анализ на преписката биха могли да бъдат релевантни за подкрепата на предварителните изводи на ИВ, допълнени с ДИВ, и трето, да го уведоми за някои ограничени актуализации на анализа цени—разходи, извършен в ДИВ. Към ПИФ са приложени други документи, които преди това не са били предоставени на Qualcomm.

33 На 24 март и 25 април 2019 г. Qualcomm представя становището си по ПИФ.

34 На 18 юли 2019 г. Комисията приема обжалваното решение.

Съдържание на обжалваното решение

Засегнати продукти

35 След като отхвърля възраженията на Qualcomm относно твърдените процесуални нарушения, засягащи административното производство, Комисията представя подробно описание на контекста, в който осъществяват дейност Qualcomm и неговите конкуренти, включително Icera, в областта на технологиите и интелектуалната собственост.

По-конкретно тя посочва, че засегнатите от разследването ѝ продукти са UMTS чипсетите, а именно чипсетите MDM8200, MDM6200 и MDM8200A на Qualcomm, които към момента на предполагаемото нарушение се конкурират с UMTS чипсетите на Icera, по-специално с чипсетите ICE8040, ICE8042 и ICE8060.

36 Според Комисията всички тези продукти представляват самостоятелни базови чипсети, поддържащи свързаност за пренос на данните със скорост на низходящо предаване от 7,2/14,4 Mbps до 28 Mbps между 1 юли 2009 г. и 30 юни 2011 г. (наричан по-нататък „релевантният период“). По-специално чипсет MDM8200 е първият самостоятелен базов чипсет на Qualcomm, предназначен за MBB устройствата и поддържащ технологията HSPA+, със скорост на низходящо предаване до 28 Mbps. Той е пуснат на пазара за първи път през май 2009 г. и е преустановен за продажба на 30 март 2011 г. Междувременно още през 2010 г. той постепенно е заменен от чипсета MDM8200A — негов подобрен вариант, който след въвеждането на незначителни модификации може да поддържа и гласова функционалност. Също като чипсетите MDM8200 и MDM8200A, чипсетът MDM6200 е предназначен главно за приложения за трафик на данни. Той поддържа без необходимост от модификации технологията HSPA+ със скорост на низходящо предаване до 14,4 Mbps, както и гласовата функционалност. Доставян в ограничени количества от второто тримесечие на 2010 г., от 2011 г. той се продава в по-големи количества и продължава да се предлага на пазара поне до края на 2017 г.

37 Чипсетът Icera ICE8040 или Espresso-300 също е самостоятелен базов чипсет, пуснат на пазара през октомври 2008 г. Първоначално той поддържа максимална скорост на низходящо предаване от 10 Mbps и поради характеристиките си може лесно да бъде подобряван и модернизиран чрез софтуер, по-специално за да се увеличава постепенно скоростта му на низходящо предаване до 21 Mbps. Чипсетът ICE8042 или Espresso-302 е подобрен вариант на чипсет ICE8040, пуснат на пазара през декември 2009 г., със скорост на низходящо предаване до 14,4 Mbps, увеличена през март 2010 г. до 21 Mbps чрез софтуерни актуализации. Icera продава на ZTE версия на този чипсет от по-нисък клас, а именно чипсет Espresso-302-1, който може да осигури само максимална скорост на низходящо предаване от 7,2 Mbps. Накрая, чипсетът ICE8060 или Espresso-400, представен през октомври 2010 г., се ползва от модемната архитектура, определена от софтуера на Icera, и от скорост на низходящо предаване, която може да достигне 28 Mbps. Предлага се и вариант на този чипсет от по-нисък клас, а именно чипсетът E-400-1, който достига максимална скорост на низходящо предаване от 7,2 Mbps.

Съответен пазар

38 Комисията определя съответния пазар за засегнатите продукти като „свободния“ пазар на самостоятелни и интегрирани базови чипсети, съвместими с технологията UMTS (наричан по-нататък „пазарът на UMTS чипсети“). Тя стига до този извод, като взема предвид по-специално взаимозаменяемостта между UMTS чипсетите и чипсетите, поддържащи други технологии, както и липсата на конкурентен натиск, упражняван от вертикално интегрираните производители на базови чипсети. От географска гледна точка този пазар е определен като пазар, който е световен по обхват.

Господстващо положение

39 Комисията установява, че Qualcomm е имало господстващо положение на пазара на UMTS чипсети на световно равнище, при това поне между 1 януари 2009 г. и 31 декември 2011 г., въз основа на следните данни.

40 Първо, в периода от 1 януари 2009 г. до 31 декември 2011 г. Qualcomm е притежавало пазарен дял от около 60 % на съответния пазар.

41 Второ, на съответния пазар съществуват редица бариери за навлизане и разрастване, като например необходимостта от значителни първоначални инвестиции в научноизследователска и развойна дейност за разработването на UMTS чипсети, както и различни бариери, свързани с правата върху интелектуална собственост на Qualcomm, сред които неговата мрежа за ретроцесия.

42 Трето, търговската мощ на клиентите, които закупуват чипсетите на Qualcomm, не е била в състояние да засегне господстващото му положение през релевантния период.

Злоупотреба с господстващо положение

43 Комисията приема, че Qualcomm е злоупотребило с господстващото си положение, като през релевантния период е предоставило определени количества от три от своите UMTS чипсети, а именно чипсетите MDM8200, MDM6200 и MDM8200A, на двама от основните си клиенти — Huawei и ZTE, на цени, под тяхната себестойност, с цел да отстрани Icera — неговият основен конкурент към онзи момент в сегмента за водещи технологии на пазара на UMTS чипсети.

44 Според Комисията, като ограничава растежа на Icera в сегмента за водещи технологии на пазара на UMTS чипсети, който към онзи момент се е състоял почти изключително от чипсети, използвани във високоскоростни MBB устройства, Qualcomm е възнамерявало да попречи на това малко предприятие с ограничени финансови ресурси да постигне репутацията и мащаба, необходими, за да оспори господстващото му положение на този пазар, с оглед по-специално на очаквания потенциал за растеж на посочения сегмент поради нарастващото в глобален план разпространение на т.нар. „умни“ мобилни устройства. Комисията счита, че по този начин Qualcomm е имало за цел да лиши производителите на оборудване в този сегмент от алтернативен източник на чипсети за техните мобилни телефони, като по този начин ограничи избора на потребителите.

45 Комисията определя следните фактори като ключови елементи за заключенията си.

46 Ценовите практики на Qualcomm са се провеждали в контекст, в който Icera засилва присъствието си на пазара на UMTS чипсети като надежден доставчик на UMTS чипсети, което представлява нарастваща заплаха за дейността на Qualcomm. За да гарантира, че дейността на Icera няма да достигне критичен размер, застрашаващ положението му на този пазар, Qualcomm е взело превантивни мерки под формата на ценови отстъпки, насочени към двама от клиентите му от стратегическо значение, а именно Huawei и ZTE. Всъщност Qualcomm е считало, че перспективите за развитие на Icera зависят от способността на последното да установи търговски отношения с тези две предприятия. Превантивните действия на Qualcomm са се основавали на стратегия, обхващаща няколко чипсета, която включва неговите три чипсети, конкуриращи се с най-усъвършенстваните чипсети на Icera,

и която цели по-специално да защити пазарната му позиция в сегмента на високоскоростни чипсети за мобилни телефони — пазар, на който Icera е възнамерявало да навлезе, след като осигури присъствието си в сегмента на чипсети, предназначени за високоскоростни MBB устройства.

47 Според Комисията анализът на цените, прилагани от Qualcomm по отношение на Huawei и на ZTE, и на разходите на Qualcomm за производството на неговите чипсети, показвал, че Qualcomm е продало определени количества от чипсетите под неговите дългосрочни средни пределни разходи (наричани по-нататък „LRAIC“) и във всички случаи под средните му общи разходи (наричани по-нататък „ATC“), както и ограничено количество от чипсетите MDM6200 на цени, по-ниски от средните му променливи разходи (наричани по-нататък „AVC“). Резултатите от извършения анализ цени—разходи се потвърждавали от доказателства под формата на вътрешни и актуални към съответния момент документи на Qualcomm, доказващи намерението на последното да отстрани Icera.

– *Липса на обоснованост*

48 Комисията счита, че Qualcomm не е представило валидни обективни основания или ефективна защита за своето поведение.

– *Единно и продължавано нарушение*

49 Комисията стига до заключението, че хищническите продажби от Qualcomm на Huawei и ZTE, взети заедно, представляват единно и продължавано нарушение, което обхваща целия релевантен период.

– *Компетентност на Комисията*

50 Комисията счита, че е компетентна да приложи член 102 ДФЕС и член 54 от Споразумението за Европейското икономическо пространство (ОВ L 1, 1994 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 53, стр. 4, наричано по-нататък „Споразумението за ЕИП“) по отношение на нарушението, извършено от Qualcomm, тъй като то е извършено и може да има съществени, непосредствени и предвидими последици в рамките на Европейското икономическо пространство (ЕИП), и е засегнало значително търговията между държавите членки и между договарящите се страни в ЕИП.

– *Санкция*

51 Макар към момента на приемане на обжалваното решение извършеното от Qualcomm нарушение вече да е било прекратено, Комисията все пак е наложила на последното да се въздържа от повторно извършване на описаното в посоченото решение поведение, както и от всяко действие или поведение, което има същите или равностойни предмет или последици като това поведение.

52 Наложената на Qualcomm глоба за нарушението, изчислена от Комисията въз основа на принципите, определени в Насоките относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ C 210/2, 2006 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264, наричани по-нататък „Насоките от 2006 г.“), възлиза на 242 042 000 евро.

Производството и исканията на страните

Производството

53 На 1 октомври 2019 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.

54 Комисията прави две искания за удължаване на срока за представяне на писмена защита, съответно на 4 февруари и на 24 март 2020 г., предвид дължината на жалбата и броя на приложените документи. Това удължаване на срока ѝ е предоставено.

55 На 17 март 2020 г. Nvidia подава в секретариата на Общия съд молба за встъпване в настоящото производство в подкрепа на исканията на Комисията. Молбата за встъпване е връчена на главните страни в съответствие с член 144, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд. Главните страни не повдигат възражения срещу нея.

56 На 11 юни 2020 г. Комисията подава писмената защита в секретариата на Общия съд.

57 На 6 юли 2020 г. жалбоподателят иска удължаване на срока за представяне на писмена реплика предвид дължината на писмената защита и броя на приложените документи. Това удължаване на срока му е предоставено.

58 На 5 октомври 2020 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд писмената реплика.

59 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 15 октомври 2020 г., след като получават няколко удължавания на срока, жалбоподателят и Комисията искат на основание член 144, параграфи 2 и 7 от Процедурния правилник определена информация, съдържаща се в жалбата и в някои от приложенията към нея, да бъде третирана като поверителна по отношение на Nvidia. Посочените страни представят общ неповерителен вариант на тези документи.

60 На 23 октомври 2020 г. Комисията иска удължаване на срока за представяне на писмената дуплика предвид дължината на писмената репликата и броя на приложените документи. Това удължаване на срока ѝ е предоставено.

61 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 19 ноември 2020 г., Комисията иска определена информация, съдържаща се в писмената защита, да бъде третирана като поверителна по отношение на Nvidia. На същата дата, със съгласието на жалбоподателя, Комисията представя общ неповерителен вариант на писмената защита и на приложенията към нея.

62 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 20 ноември 2020 г., жалбоподателят иска определена информация, съдържаща се в писмената защита и приложенията към нея, както и в процесуалните документи, предадени на секретариата в периода от 30 юни до 5 октомври 2020 г., да бъде третирана като поверителна по отношение на Nvidia.

63 С определение от 25 ноември 2020 г., Qualcomm/Комисия (T-671/19, непубликувано), председателят на пети състав на Общия съд допуска Nvidia да встъпи в производството и не се произнася по съдебните разноски.

64 С молби, подадени в секретариата на Общия съд на 15 декември 2020 г. и на 18 януари 2021 г., Nvidia възразява срещу исканията за поверително третиране на жалбата, писмената защита и някои приложения.

65 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 16 декември 2020 г., Комисията иска определена информация, съдържаща се в писмената реплика и в приложение C.8 към нея, да бъде третирана като поверителна по отношение на Nvidia.

66 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 22 декември 2020 г., жалбоподателят иска определена информация, съдържаща се в писмената реплика и приложенията към нея, както и в процесуалните документи, предадени на секретариата в периода от 5 октомври до 9 декември 2020 г., да бъде третирана като поверителна по отношение на Nvidia. На същата дата главните страни представят общ неповерителен вариант на писмената реплика и на приложенията към нея.

67 На 21 януари 2021 г. Комисията подава писмената дуплика в секретариата на Общия съд.

68 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 25 февруари 2021 г., след като получава удължаване на срока, Комисията иска определена информация, съдържаща се в писмената дуплика, да бъде третирана като поверителна по отношение на Nvidia. На същата дата, със съгласието на жалбоподателя, Комисията представя общ неповерителен вариант на писмената дуплика и на приложението към нея.

69 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 26 февруари 2021 г., след като получава удължаване на срока, жалбоподателят иска друга информация, съдържаща се в писмената дуплика и приложението към нея, както и в процесуалните документи, предадени на секретариата в периода от 18 декември 2020 г. до 10 февруари 2021 г., да бъде третирана като поверителна по отношение на Nvidia.

70 С определение от 22 юли 2021 г., Qualcomm/Комисия (T-671/19, непубликувано, EU:T:2021:502), председателят на пети състав уважава исканията за поверително третиране на определена информация, възпроизведена в жалбата и в приложения A.1 и A.29 към нея, както и в писмената защита, и отхвърля сходните искания, отнасящи се до другите процесуални документи. Предвид това, на жалбоподателя и на Комисията е даден срок да представят нови неповерителни варианти на определени документи от преписката. На 16 и 17 септември 2021 г., след като получават удължаване на срока, главните страни представят общ неповерителен вариант на тези документи.

71 На 19 октомври 2021 г. Nvidia подава в секретариата на Общия съд изявление при встъпване.

72 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 19 ноември 2021 г., Комисията посочва, че няма бележки по изявлението при встъпване.

73 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 29 ноември 2021 г., жалбоподателят представя становище по изявлението при встъпване.

74 Писмената фаза на производството приключва на 29 ноември 2021 г.

75 На 8 февруари 2022 г. жалбоподателят иска да бъде изслушан в съдебно заседание за изслушване на устните състезания.

76 По предложение на пети състав Общият съд решава на основание член 28 от Процедурния правилник да преразпредели делото на пети разширен състав.

77 След промяна в съставите на Общия съд, съгласно член 27, параграф 5 от Процедурния правилник съдията докладчик е включен в първи разширен състав, на който съответно е разпределено настоящото дело.

78 По предложение на съдията докладчик Общият съд решава да започне устната фаза на производството.

79 На 2 декември 2022 г. в рамките на процесуално-организационни действия Общият съд поканва главните страни да отговорят на някои въпроси. Жалбоподателят отговаря на тези въпроси на 16 декември 2022 г. След като получава удължаване на определения срок за подаване на своите отговори, на 16 януари 2023 г. Комисията отговаря на въпросите.

80 По искане на главните страни срокът за подаване на исканията за поверително третиране на техните отговори на въпросите на Общия съд е удължен. В крайна сметка е определена датата 31 януари 2023 г., на която са представени общи неповерителни варианти на тези отговори.

81 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 16 февруари 2023 г., след като получава удължаване на срока, Nvidia възразява срещу тези искания за поверително третиране на отговорите на главните страни на поставените от Общия съд въпроси.

82 На страните е изпратен доклад за съдебното заседание, а жалбоподателят и Комисията представят становища по този документ съответно на 27 януари 2023 г. и на 16 февруари 2023 г. Общият съд взема предвид тези становища.

83 С определение от 8 март 2023 г., Qualcomm/Комисия (T-671/19, непубликувано, EU:T:2023:125), председателят на първи разширен състав уважава някои искания за поверително третиране на информация, възпроизведена в отговорите на главните страни на поставените от Общия съд въпроси, и отхвърля други искания. Предвид това, на жалбоподателя и на Комисията е даден срок да представят нови неповерителни варианти на посочените отговори. На 10 март 2023 г. главните страни представят общ неповерителен вариант на тези документи.

84 Тъй като един от членовете на първи разширен състав е възпрепятстван да заседава, председателят на посочения състав определя друг съдия за попълване на този състав.

85 Устната фаза на производството приключва в края на съдебното заседание от 15 март 2023 г. Тъй като един от членовете на състава е възпрепятстван да участва в разискванията поради изтичането на мандата му на 27 септември 2023 г., в съответствие с член 22 и член 24, параграф 1 от Процедурния правилник разискванията на Общия съд са продължени от тримата съдии, подписали настоящото решение.

Искания на страните

86 Жалбоподателят моли Общия съд:

– да отмени обжалваното решение,

– „да отмени или, при условията на евентуалност, да намали значително размера на наложената глоба“,

– да разпореди извършването на процесуално-организационни действия или действия по събиране на доказателства, с които да се разпореди на Комисията да потвърди, че съдържащите се в някои документи от преписката заличавания се основават на солидни твърдения за наличие на професионална тайна, и да уведоми Qualcomm за тях или да получи посочените документи, за да провери валидността на исканията на встъпилата страна,

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

87 Комисията моли Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди Qualcomm да заплати съдебните разноски.

88 Nvidia моли Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди Qualcomm да заплати съдебните разноски.

От правна страна

89 В самото начало, както бе посочено в точки 59, 61 и 62 по-горе, главните страни искат неразкриване на определена информация, съдържаща се в писмените им становища и в други процесуални документи, пред Nvidia и следователно пред обществеността. Nvidia възразява срещу исканията за поверително третиране на определена информация. С определения от 22 юли 2021 г., Qualcomm/Комисия (T-671/19, непубликувано, EU:T:2021:502), и от 8 март 2023 г., Qualcomm/Комисия (T-671/19, непубликувано, EU:T:2023:125), председателите, съответно на пети и на първи разширен състав уважават някои искания за поверително третиране и отхвърлят други.

90 Когато страна подаде искане по член 144, параграф 2 от Процедурния правилник, по принцип председателят се произнася само по документите и информацията, чиято поверителност се оспорва (вж. в този смисъл и по аналогия определение от 26 януари 2018 г., FV/Съвет, T-750/16, непубликувано, EU:T:2018:59, т. 14 и цитираната съдебна практика).

91 Въпреки липсата на оспорване обаче Общият съд не може да бъде възпрепятстван да отхвърли искания за поверително третиране, доколкото те се отнасят до данни, чийто публичен характер ясно личи от материалите по преписката или чийто поверителен характер е станал очевидно неактуален поради оповестяването на други материали по преписката (определение от 15 септември 2016 г., Deutsche Telekom/Комисия, T-827/14, непубликувано, EU:T:2016:545, т. 46). Така при определени обстоятелства той може да реши да се произнесе по неоспорените аспекти на искане за поверително третиране (вж. в този смисъл определение от 11 април 2019 г., Google и Alphabet/Комисия, T-612/17, непубликувано, EU:T:2019:250, т. 16).

92 Освен това следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика сведенията, които са били поверителни, но датират отпреди пет или повече години, трябва на това основание да се считат за исторически и да бъдат съобщени на другите страни, освен ако по изключение страната, която иска запазване на поверителността, докаже, че въпреки изтеклото време тези сведения все още представляват съществена, по-специално промишлена или търговска тайна, чието оповестяване би нанесло вреда на нея или на съответното трето лице (вж. определение от 11 април 2019 г. по дело Google и Alphabet/Комисия, T-612/17, непубликувано, EU:T:2019:250, т. 19 и цитираната съдебна практика).

93 В това отношение при прилагането на член 66 от Процедурния правилник Общият съд трябва да съвместява принципа за публичност на съдебните актове с правото на защита на личните данни и правото на защита на професионалната тайна, като взема предвид и правото на обществен достъп до съдебните актове съгласно закрепените в член 15 ДФЕС принципи (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 5 октомври 2020 г., Broughton/Евроюст, T-87/19, непубликувано, EU:T:2020:464, т. 49).

94 В случая Общият съд решава да не заличава в неповерителния вариант на решението си някои данни, до които се отнасят исканията на главните страни и чиято поверителност не е оспорена от Nvidia. Всъщност някои от тези данни могат да бъдат изведени от съдържанието на други части на настоящото решение и следователно са обществено достъпни. Някои данни представляват исторически данни и запазването на поверителността им повече от десет години по-късно не е надлежно обосновано. Накрая, някои други данни предоставят фактически уточнения относно поведението, което е било предмет на разследването на Комисията. Заличаването на тези данни би възпрепятствало обществеността да разбере решението на Общия съд (вж. в този смисъл решение от 2 февруари 2022 г., Scania и др./Комисия, T-799/17, EU:T:2022:48, т. 82).

95 В подкрепа на искането за отмяна жалбоподателят изтъква петнадесет основания:

– първото, изведено от процесуални нарушения,

– второто, изведено от „явни грешки в преценката“, явни фактически грешка и явни грешка при прилагане на правото, и от неизпълнение на задължението за мотивиране, допуснати

при определянето на съответния пазар и на господстващото му положение през релевантния период,

– третото, изведено от „грешка при прилагане на правото, произтичаща от неприлагането на правилната правна норма“,

– четвъртото, изведено от „нелогичната и неподкрепена от доказателства „теория за хищническите цени“,

– петото, изведено от „явни грешки в преценката“ и от неизпълнение на задължението за мотивиране, допуснати при реконструирането на т.нар. „действително платени“ цени,

– шестото, изведено от „неправилно разпределяне на еднократните инженерни разходи“,

– седмото, изведено от „липсата на подходяща референтна стойност по отношение на референтните разходи“,

– осмото, изведено от „явно неправилния характер на анализа цени—разходи“,

– деветото, изведено от „явни грешки в преценката“ и грешки при прилагане на правото, що се отнася до заключението, че прилаганите от него цени са отстранили Icera от пазара и са причинили вреди на потребителите,

– десетото, изведено от „явни грешки в преценката“, явни фактически грешки и явни грешки при прилагане на правото, от липсата на мотиви, както и от нарушение на правото на изслушване и на принципа на добра администрация, доколкото Комисията е заключила, че ценовите му практики осигуряват изпълнението на план за отстраняване на Icera,

– единадесетото, изведено от „явни грешки в преценката“, явни фактически грешки и явни грешки при прилагане на правото, както и от липсата на мотиви, допуснати от Комисията при отхвърлянето на изтъкнатите от него обективни основания,

– дванадесетото, изведено от непълнота на мотивите на обжалваното решение,

– тринадесетото, изведено от „явни грешки в преценката“, от липсата на основание и от липсата на мотиви на обжалваното решение относно продължителността на нарушението,

– четиринадесетото, изведено от „явно неправилния“ характер на обжалваното решение, що се отнася до налагането и изчисляването на глобата,

– петнадесетото, изведено от „явни грешки в преценката“, явни фактически грешка и явни грешки при прилагане на правото, както и от липсата на мотиви на обжалваното решение, доколкото с него се признава компетентността на Комисията и въздействието върху търговията.

96 Тези основания ще бъдат разгледани по-нататък в следвания от жалбоподателя ред с изключение на третото, четвъртото и осмото основание, които се основават на или възпроизвеждат по-синтезирано някои доводи, разгледани по-специално в рамките на шестото, седмото, деветото, десетото и единадесетото основание и които следователно ще бъдат разгледани след последното основание.

По първото основание, изведено от процесуални нарушения

97 Първото основание се състои от две части. Първата част е изведена от нарушение на принципа на добра администрация, доколкото Комисията не провела задълбочено, обективно и надлежно разследване. Втората част е изведена от нарушение на правото на защита и на принципа на равни процесуални възможности, доколкото Комисията не разкрила на жалбоподателя доказателства, релевантни за неговата защита.

По първата част, изведена от нарушение на принципа на добра администрация

98 Първата част се състои от три оплаквания. Първото е изведено от прекомерната продължителност на разследването. Второто е изведено от недостатъчната пълнота и точност на преписката. Третото е изведено от липсата на безпристрастно разследване.

– *Предварителни бележки*

99 Член 41, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) прогласява правото на добра администрация и предвижда, че всеки има право засягащите го въпроси да бъдат разглеждани от институциите, органите, службите и агенциите на Европейския съюз безпристрастно, справедливо и в разумен срок. В Разясненията относно Хартата, публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз* от 14 декември 2007 г. (ОВ C 303, 2007 г., стр. 17), се уточнява, че член 41 от нея се основава на съществуването на Съюза като правов съюз, чиито характеристики са развити в съдебната практика, която е утвърдила добрата администрация като общ принцип на правото (решение от 13 декември 2018 г., Transavia Airlines/Комисия, T-591/15, EU:T:2018:946, т. 37 (непубликувано).

100 Според съдебната практиката във връзка с принципа на добра администрация в случаите, както в настоящия случай, когато институциите на Съюза разполагат с право на преценка, спазването на предоставените от правния ред на Съюза гаранции в административните производства е от още по-голямо значение. Сред тези гаранции е по-конкретно задължението на компетентната институция да разгледа внимателно и безпристрастно всички обстоятелства от значение за случая (решения от 21 ноември 1991 г., Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, т. 14, от 13 декември 2018 г., Transavia Airlines/Комисия, T-591/15, EU:T:2018:946, т. 38 (непубликувано), и определение от 17 януари 2022 г., Car-Master 2/Комисия, T-743/20, непубликувано, EU:T:2022:33, т. 66).

– *По първото оплакване, изведено от прекомерната продължителност на разследването*

101 Жалбоподателят поддържа, че десетгодишната продължителност на разследването е прекомерна и разкрива по-специално липсата на дължима грижа от страна на Комисията.

102 Жалбоподателят счита, че поради продължителността на разследването не е могъл да се защити правилно. По-специално той изтъква промени в състава на екипа на Комисията, натоварен с разследването, искане за предоставяне на информация, изпратено осем години след подаването на жалбата срещу Qualcomm, искания за разяснения относно документи, с които Комисията разполагала от няколко години, и промяна на обхвата на разследването на много напреднал етап от него. Той подчертава също, че изминалото време е отслабило спомена за фактите както от негова страна, така и от страна на Huawei и ZTE, които поради това не били в състояние да отговорят на някои искания на Комисията, които понякога са от ключово значение. Накрая той оспорва, че сложността на делото е могла да обоснове тази продължителност, и добавя, че винаги е сътрудничил напълно на Комисията.

103 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

104 Съгласно постоянната съдебна практика спазването на разумен срок при провеждането на административните производства в областта на политиката на конкуренцията представлява общ принцип на правото на Съюза, чието спазване се гарантира от юрисдикциите на Съюза (вж. решение от 19 декември 2012 г., Heineken Nederland и Heineken/Комисия, C-452/11 P, непубликувано, EU:C:2012:829, т. 97 и цитираната съдебна практика).

105 Разумният срок на всеки етап от производството се преценява в зависимост от присъщите за всяко дело обстоятелства, и по-специално от неговия контекст, от поведението на страните в хода на производството, от значението на делото за различните заинтересовани предприятия и от степента му на сложност (решение от 20 април 1999 г., Limburgse Vinyl Maatschappij и др./Комисия, T-305/94—T-307/94, T-313/94—T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 и T-335/94, EU:T:1999:80, т. 126).

106 Освен това в областта на политиката на конкуренция административното производство пред Комисията може да доведе до две последователни фази, всяка от които следва своя собствена вътрешна логика. Първата фаза, която продължава до изложението на възраженията, започва от момента, в който Комисията, упражнявайки поверените ѝ от законодателя на Съюза правомощия, приеме мерки, за да обвини дадено лице в извършване на нарушение, и трябва да позволи на Комисията да формира становище относно по-нататъшния ход на производството. От своя страна втората фаза обхваща периода от изложението на възраженията до приемането на окончателното решение. Тя трябва да позволи на Комисията да се произнесе окончателно по твърдяното нарушение (решение от 21 септември 2006 г., Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied/Комисия, C-105/04 P, EU:C:2006:592, т. 38).

107 Освен това, когато нарушението на принципа на разумния срок е оказало възможно влияние върху резултата от производството, такова нарушение може да доведе до отмяна на обжалваното решение (вж. в този смисъл решение от 21 септември 2006 г., Technische Unie/Комисия, C-113/04 P, EU:C:2006:593, т. 48 и цитираната съдебна практика).

108 Трябва да се уточни обаче, че при прилагането на правилата в областта на конкуренцията превишаването на разумния срок може да бъде основание за отмяна само на решения, с които се установяват нарушения, ако е било доказано, че нарушаването на принципа на разумния срок е довело до накърняване на правото на защита на засегнатите предприятия. Извън тази конкретна хипотеза неизпълнението на задължението за произнасяне в разумен срок няма последици по отношение на законосъобразността на административното

производство по реда на Регламент № 1/2003 (вж. в този смисъл решение от 21 септември 2006 г., Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied/Комисия, C-105/04 P, EU:C:2006:592, т. 42 и 43).

109 В случая следва да се отбележи, че между подаването на жалбата срещу Qualcomm и изпращането на ИВ е изтекъл период от повече от шест години. Както обаче бе посочено в точка 15 по-горе, едва в средата на 2012 г., т.е. три години след посоченото подаване на жалбата, първите твърдения за хищнически цени са формулирани от подателя на жалбата срещу Qualcomm и Комисията е могла да започне разследването си относно оспореното поведение. От това следва, че първата фаза на административното производство е продължила повече от шест години след подаването на жалбата срещу Qualcomm, но едва малко повече от три години след първите твърдения на подателя на жалбата срещу Qualcomm за хищническо поведение.

110 От своя страна втората фаза на административното производство, обхващаща периода от получаването на ИВ до приемането на обжалваното решение на 18 юли 2019 г., продължава около три години и половина.

111 Разгледана в своята цялост от първите твърдения за хищническо поведение, продължителността на разследването, а именно около седем години, не е прекомерна обаче с оглед на конкретните обстоятелства по делото, и по-специално на неговата сложност.

112 Всъщност, както отбелязва Общият съд при произнасянето си по жалбата за отмяна, подадена срещу решението на Комисията от 31 март 2017 г., твърдяната в случая практика изисква сложни анализи на множество данни, по-голямата част от които са достъпни само за жалбоподателя, за да се реконструира структурата на цените и разходите с цел да се провери дали са налице хищнически цени. Освен това подобен анализ се оказва още по-сложен, тъй като се отнася до съставни продукти (решение от 9 април 2019 г., Qualcomm и Qualcomm Europe/Комисия, T-371/17, непубликувано, EU:T:2019:232, т. 125).

113 От една страна, както е видно от жалбата, жалбоподателят предоставя на Комисията повече от 31 000 документа в отговор на осем искания за предоставяне на информация, последвани понякога от последващи искания за разяснения. Комисията също така организира множество срещи и телефонни разговори както с жалбоподателя, така и с подателя на жалбата срещу Qualcomm и с трети лица. Освен това от точка 3 от обжалваното решение, в която се припомнят различните етапи на административното производство, е видно, че Комисията никога не е бездействала в хода на разследването. Накрая, следва да се вземе предвид и фактът, че посоченото решение съдържа едновременно сложен и подробен анализ на твърдяното поведение и че Комисията се е постарала да отговори на многобройните доводи, изтъкнати от жалбоподателя в хода на посоченото производство, при зачитане на правото му на защита.

114 От друга страна, поведението на страните в хода на административното производство е оказало влияние върху продължителността на посоченото производство. В това отношение следва да се отбележи, че едва три години след подаването на жалбата срещу Qualcomm подателят ѝ за първи път излага твърдения за хищническо поведение. Що се отнася до Qualcomm, то най-напред се обръща девет пъти към служителя по изслушването, за да разреши въпроси, свързани с достъпа до преписката, а след това е поискало няколко удължавания на срока, отлагане на изслушване и провеждане на

допълнително изслушване. Накрая, като е подало жалба за отмяна срещу решението на Комисията от 31 март 2017 г., а след това жалба срещу решението от 9 април 2019 г., Qualcomm и Qualcomm Europe/Комисия (T-371/17, непубликувано, EU:T:2019:232), с което тази жалба за отмяна е отхвърлена, Qualcomm не е могло да не знае, че това непременно ще забави разследването.

115 Следователно, тъй като продължителността на разследването не е прекомерна, настоящото оплакване трябва да се отхвърли като неоснователно.

116 Във всеки случай, дори да се предположи, че продължителността на разследването може да се счита за прекомерна, жалбоподателят не доказва с какво това би могло да има отрицателно въздействие върху възможностите му за защита.

117 На първо място, жалбоподателят изобщо не обяснява по какъв начин обикновени промени в рамките на Комисията на персонала, натоварен с разследването, на всички йерархични нива биха могли да засегнат строгостта, точността, стабилността и обхвата на разследването или правото му на защита.

118 На второ място, що се отнася до документа, представен през декември 2013 г., за който Комисията е поискала разяснения едва през януари 2017 г., достатъчно е да се припомни, че както постановява Общият съд, следва да се вземе предвид общото задължение за полагане на грижа, което има всяко предприятие или сдружение на предприятия, по силата на което те са длъжни да следят за правилното съхранение в книгите или архивите си на документите, които позволяват да се проследи дейността им, по-специално за да разполагат с необходимите доказателства в случай на съдебно или административно производство. Така, след като Комисията е отправила до жалбоподателя искания за предоставяне на информация по член 18, параграфи 2 и 3 от Регламент № 1/2003, считано от 7 юни 2010 г. той е трябвало, поне от тази дата, да положи по-голяма грижа и да вземе всички необходими мерки за запазване на доказателствата, с които е могъл разумно да разполага (вж. в този смисъл решение от 9 април 2019 г., Qualcomm и Qualcomm Europe/Комисия, T-371/17, непубликувано, EU:T:2019:232, т. 136 и цитираната съдебна практика).

119 На трето място, Комисията обяснява, че макар разследването да се е променило постепенно в хода на административното производство, то е било именно за да се вземат предвид становищата и доводите, изтъкнати от жалбоподателя в отговор по-специално на ИВ и на ДИВ, което, противно на твърденията на последния, само показва пълното зачитане от страна на Комисията на правото му на защита.

120 На четвърто място, жалбоподателят не уточнява по какъв начин фактът, че Huawei и ZTE не са могли да дадат някои от поисканите от Комисията обяснения относно плащанията на еднократните инженерни разходи (наричани по-нататък „NRE плащанията“), е свързан с изминалото време. Във всеки случай, налага се изводът, че Комисията е проверила дали, извършвайки такива плащания на Huawei и ZTE, жалбоподателят е имал намерение да предостави на тези двама клиенти намаления на цените, така че това е субективен елемент, несвързан с тези две дружества, които следователно не биха могли да представят никакво съществено доказателство в полза на жалбоподателя. Впрочем това се потвърждава от факта, че както следва от анализа на шестото основание, Комисията е доказала това обстоятелство, като се е основала на съвкупност от непротиворечиви доказателства, различни от свидетелските показания на тези две предприятия.

121 С оглед на изложените по-горе съображения, дори да се приеме за основателно, в случая настоящото оплакване не може да доведе до установяване на нарушение на правото на защита на жалбоподателя, което да доведе до отмяна на обжалваното решение.

– *По второто оплакване, изведено от недостатъчна пълнота и точност на преписката*

122 Жалбоподателят изтъква, че като не е събрала някои потенциално оневиняващи сведения, Комисията не е успяла да изготви пълна и точна преписка. Той счита, че това е недостатък, илюстриран със следните три примера. На първо място, Комисията не поставила на Huawei и ZTE никакъв въпрос относно служител на Qualcomm, въпреки големия брой документи, съставени от този служител, на които тя се позовава. На второ място, Huawei и ZTE не били в състояние да дадат съществен отговор на искане за предоставяне на информация относно NRE плащанията, които обаче са от съществено значение. На трето място, жалбоподателят твърди, че Комисията му е предоставила достъп до някои документи със силно заличена информация, без да провери дали мотивите за поверителност, на които се позовава подателят на жалбата срещу Qualcomm, който ги е представил, са били основателни, въпреки че такива документи биха могли да съдържат потенциално оневиняващи доказателства.

123 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

124 Съгласно постоянната съдебна практика Комисията по принцип трябва да прецени дали дадено сведение е необходимо в рамките на разследване за нарушение на правилата на конкуренцията (вж. решение от 15 юли 2015 г., GEA Group/Комисия, T-45/10, непубликувано, EU:T:2015:507, т. 311 и цитираната съдебна практика). Освен това, доколкото, като упреква Комисията в рамките на настоящата част, че не се е опитала да получи вероятно оневиняваща информация, жалбоподателят се позовава в рамките на настоящата част и на гаранцията на правото на защита, подобна гаранция не изисква от Комисията да извършва допълнителни разследвания, когато счита, че разследването по случая е било достатъчно (решения от 16 май 1984 г., Eisen und Metall/Комисия, 9/83, EU:C:1984:177, т. 32, и от 11 март 1999 г., Thyssen Stahl/Комисия, T-141/94, EU:T:1999:48, т. 110).

125 Освен това, що се отнася до наличието на потенциално оневиняващи документи, които Комисията не се е опитала да получи, от съдебната практика следва, че съответното предприятие трябва да докаже, че е щяло да може да използва тези документи в своя защита, в смисъл че ако бе имало възможност да се позове на тях в административното производство, е щяло да може да изтъкне доказателства, които не се съвместяват с изводите, направени от Комисията на този етап, и следователно е щяло да може да повлияе — независимо по какъв начин — върху преценката на Комисията в решението ѝ (вж. в този смисъл решения от 1 юли 2010 г., Knauf Gips/Комисия, C-407/08 P, EU:C:2010:389, т. 23 и цитираната съдебна практика, и от 6 септември 2017 г., Intel/Комисия, C-413/14 P, EU:C:2017:632, т. 97).

126 Оттук следва, че съответното предприятие трябва да докаже, от една страна, че не е имало достъп до някои оневиняващи го доказателства, и от друга, че е щяло да може да ги използва в своя защита (решения от 1 юли 2010 г., Knauf Gips/Комисия, C-407/08 P, EU:C:2010:389, т. 24, и от 6 септември 2017 г., Intel/Комисия, C-413/14 P, EU:C:2017:632, т. 98).

127 В настоящия случай жалбоподателят не обяснява причините, поради които Комисията неправилно е приела, че разследването по случая е било достатъчно, нито по какъв начин потенциално оневиняващите сведения, които Комисията е пропуснала да събере, включително трите посочени от него примера, са могли да бъдат използвани в неговата защита, в смисъл че ако е можел да се позове на тях в хода на административното производство, той е щял да може по какъвто и да е начин да повлияе на преценката, направена от Комисията в обжалваното решение. Във всеки случай, както следва от цитираната в точка 124 по-горе съдебна практика, Комисията не е длъжна да продължи разследването, за да събере всички потенциално оневиняващи доказателства, след като счита, че разследването по случая е било достатъчно.

128 По-специално, що се отнася до неговия служител, съставил множество документи, на които Комисията се основава в обжалваното решение, жалбоподателят изобщо не обяснява защо отговорите на евентуални въпроси, поставени от Комисията на трети лица във връзка с този служител, могат да имат някакво значение за разследването по преписката или по някакъв начин да бъдат използвани за осигуряване на неговата защита или да имат каквото и да било влияние върху преценките на Комисията. Всъщност, макар Комисията да се е основала на някои от посочените документи, главно за да докаже съществуването на план за отстраняването на Icera, тя се е основала и на други решаващи доказателства, които е счела за достатъчни. Накрая, жалбоподателят не обяснява как трето лице би могло да бъде в по-добра позиция от него да представи доказателства, опровергаващи ролята на този служител или направеното от Комисията тълкуване на въпросните документи.

129 По същия начин, дори да се предположи, че Huawei и ZTE не са били в състояние да дадат съществени отговори на искане за предоставяне на информация относно NRE плащанията, които обаче са от съществено значение, следва да се отбележи, че Комисията не се е нуждаела от тези отговори, тъй като в това отношение тя се е основала на съвкупност от непротиворечиви доказателства, както е видно от анализа на шестото основание. Следователно Комисията не е допуснала явна грешка, като е приела, че разследването по случая е достатъчно.

130 Накрая, що се отнася до достъпа му документи със силно заличена информация, които евентуално биха могли да съдържат оневиняващи доказателства, жалбоподателят не оспорва, че подателят на жалбата срещу Qualcomm, който ги е предоставил, е счел, че тази информация е предмет на професионална тайна, и че самата Комисия не е разполагала с варианти с незаличена информация. Във всеки случай Комисията с основание е могла да приеме, че разполага с достатъчно други данни, за да проведе разследването, без да е необходимо да иска от подателя на жалбата срещу Qualcomm да ѝ предостави варианти на представените от него документи с по-малко заличена информация.

131 Поради тези причини искането на жалбоподателя Комисията да бъде задължена да потвърди дали многобройните заличавания, съдържащи се в документи ID 1112-00146, 1112-00148, 1112-00150, 1112-00151, 1112-00154, 1112-00185, 1112-00218, 1112-00196, 1112-00229 и 1294, са основани на сериозни твърдения за професионална тайна и да го уведоми за това или да получи посочените документи, за да провери валидността на твърденията на Nvidia, също трябва да се отхвърли.

132 С оглед на изложените по-горе съображения настоящото оплакване трябва да се отхвърли.

– *По третото оплакване, изведено от пристрастно разследване*

133 Жалбоподателят счита, че обжалваното решение е резултат от пристрастно разследване, което е довело до нарушение на принципа на добра администрация, а вследствие на това и на принципа на презумпцията за невиновност, на принципа in dubio pro reo, както и на принципите на правна сигурност и на равни процесуални възможности, и което разследване накърнявало правото му на защита.

134 В подкрепа на настоящото оплакване жалбоподателят изтъква три довода.

135 На първо място, Комисията не разгледала напълно безпристрастно доводите и доказателствата, изтъкнати от жалбоподателя в отговора на ИВ и по време на изслушването. Напротив, тя предприела безкраен „лов на информация“, като отправила множество искания за предоставяне на информация, довели до събирането на множество данни. Освен това обжалваното решение съдържало значителни разлики и нови елементи в сравнение с ДИВ и ПИФ, които на свой ред се различавали от ИВ. В това отношение жалбоподателят представя в приложение A.11 към жалбата списък с примери за тези разлики.

136 На второ място, в обжалваното решение Комисията не взела предвид някои оневиняващи доказателства, предоставени от Huawei, по-специално що се отнася до NRE плащанията.

137 На трето място, Комисията се срещнала с подателя на жалбата срещу Qualcomm, за да обсъди въпроси, свързани с изслушването относно ДИВ, в отсъствието на служителя по изслушването и въпреки че тази област била от компетентността на последния, което поставяло сериозни въпроси относно нейната почтеност и неутралност.

138 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

139 В това отношение следва да се отбележи, че всеки има право засягащите го въпроси да бъдат разглеждани от институциите на Съюза безпристрастно (вж. решение от 2 февруари 2022 г., Scania и др./Комисия, T-799/17, EU:T:2022:48, т. 145 и цитираната съдебна практика). В случая обаче трябва да се отбележи, че нито един от изтъкнатите от жалбоподателя доводи не позволява да се установи, че Комисията не е предоставила всички гаранции, за да се изключи всяко основателно съмнение относно нейната безпристрастност в разследването.

140 Най-напред, що се отнася до довода на жалбоподателя, свързан с отправянето от Комисията на многобройни искания за предоставяне на информация, довели до събирането на множество данни, трябва да се припомни, че съгласно съображение 23 от Регламент № 1/2003 Комисията следва да разполага с правомощия по отношение на целия Съюз да изисква предоставяне на информацията, необходима по-специално за разкриване на всички злоупотреби с господстващо положение, забранени от член 102 ДФЕС. От член 18, параграф 1 от Регламент № 1/2003 следва също така, че за да изпълни задълженията, възложени ѝ с този регламент, Комисията може чрез обикновено искане или чрез решение да изиска от предприятията и от сдруженията на предприятия да предоставят „цялата необходима информация“.

141 С оглед на широките правомощия на Комисията за разследване и проверка тя трябва да прецени необходимостта от информацията, която изисква от съответните предприятия. Що се отнася до осъществявания от Общия съд контрол върху тази преценка на Комисията, следва да се припомни, че съгласно съдебната практика понятието „необходима информация“ трябва да бъде тълкувано в зависимост от целите, с оглед на които разглежданото правомощие за разследване е предоставено на Комисията. По този начин изискването за взаимовръзка между искането за предоставяне на информация и предполагаемото нарушение е изпълнено, щом като на този етап от производството посоченото искане може законно да се разглежда като имащо връзка с предполагаемото нарушение, в смисъл че Комисията може разумно да предположи, че информацията ще ѝ помогне да определи наличието на твърдяното нарушение (вж. решение от 14 март 2014 г. по дело Holcim (Deutschland) и Holcim/Комисия, T-293/11, непубликувано, EU:T:2014:127, т. 110 и цитираната съдебна практика).

142 Що се отнася по-специално до настоящия случай, от точка 128 от решение от 9 април 2019 г., Qualcomm и Qualcomm Europe/Комисия (T-371/17, непубликувано, EU:T:2019:232), постановено по подадената от жалбоподателя жалба за отмяна на решението на Комисията от 31 март 2017 г., следва, че обхватът на провежданото от Комисията разследване е можел да обоснове предоставянето на значителен брой сведения.

143 Освен това, както подчертава и Общият съд в точка 201 от решение от 9 април 2019 г., Qualcomm и Qualcomm Europe/Комисия (T-371/17, непубликувано, EU:T:2019:232), Комисията е имала право да приеме посоченото решение, именно за да подготви окончателното си решение относно евентуалното наличие на нарушение на член 102 ДФЕС с цялата дължима грижа и да го вземе въз основа на всички данни, които могат да имат влияние върху него. Същите съображения се прилагат по аналогия и за другите искания за предоставяне на информация, изпратени от Комисията в рамките на административното производство, без да има основание те да се считат за „лов на информация“. Всъщност, от една страна, от наличието на свобода на преценка относно начина, по който да се проведе разследването, не може абстрактно да се направи извод, че Комисията е проявила пристрастност по отношение на жалбоподателя, и от друга страна, жалбоподателят не е представил доказателства, позволяващи да се установи конкретно, че тези други искания за предоставяне на информация могат да бъдат обяснени единствено с такава пристрастност.

144 По-нататък, що се отнася до довода на жалбоподателя, изведен от съществуващите разлики между ИВ, ДИВ, ПИФ и обжалваното решение, от практиката на Съда следва, че зачитането на правото на защита изисква на съответното предприятие да е била предоставена възможност в хода на административното производство да изложи надлежно своето становище относно действителното съществуване и релевантността на укоримите деяния и свързаните с тях обстоятелства, както и относно документите, на които Комисията основава твърдението си за наличие на нарушение на правилата на конкуренцията (вж. решение от 5 декември 2013 г., SNIA/Комисия, C-448/11 P, непубликувано, EU:C:2013:801, т. 41 и цитираната съдебна практика, решение от 25 март 2021 г., Deutsche Telekom/Комисия, C-152/19 P, EU:C:2021:238, т. 106).

145 Това изискване е спазено, ако в окончателното решение не се твърди, че заинтересованите лица са извършили нарушения, различни от посочените в изложението на възраженията, и ако са взети предвид само фактите, по които заинтересованите лица са имали възможност

да дадат обяснения (решения от 24 май 2012 г., MasterCard и др./Комисия, T-111/08, EU:T:2012:260, т. 266, от 18 юни 2013 г., ICF/Комисия, T-406/08, EU:T:2013:322, т. 117, и от 13 декември 2018 г., Slovak Telekom/Комисия, T-851/14, EU:T:2018:929, т. 180).

146 При все това обаче посочването на съществените обстоятелства, на които се основава Комисията в изложението на възраженията, може да бъде направено обобщено, а решението не трябва непременно да бъде копие на посоченото изложение, тъй като това изложение представлява подготвителен документ, съдържащ фактически и правни преценки с чисто временен характер (решение от 17 ноември 1987 г., British American Tobacco и Reynolds Industries/Комисия, 142/84 и 156/84, EU:C:1987:490, т. 70, вж. също решения от 5 декември 2013 г., SNIA/Комисия, C-448/11 P, непубликувано, EU:C:2013:801, т. 42 и цитираната съдебна практика, и от 24 май 2012 г., MasterCard и др./Комисия, T-111/08, EU:T:2012:260, т. 267). Поради това са допустими допълнения към изложението на възраженията, направени в светлината на писмения отговор на страните, чиито доводи доказват, че те са можели действително да упражнят правото си на защита. Предвид административното производство Комисията също може да ревизира или добавя фактически или правни доводи в подкрепа на формулираните от нея твърдения за нарушения (решение от 9 септември 2011 г., Alliance One International/Комисия, T-25/06, EU:T:2011:442, т. 181). Ето защо, докато не е прието окончателно решение, Комисията може, с оглед по-специално на писмените или устните становища на страните, или да оттегли някои, а дори и всички от първоначално повдигнатите срещу тях твърдения за нарушения и така да измени позицията си в тяхна полза, или обратно — да реши да включи нови твърдения за нарушения, при условие че даде на съответните предприятия възможност да изложат гледната си точка по въпроса (вж. решение от 30 септември 2003 г., Atlantic Container Line и др./Комисия, T-191/98 и T-212/98—T-214/98, EU:T:2003:245, т. 115 и цитираната съдебна практика).

147 В конкретния случай от наличието на разлики между ИВ, ДИВ, ПИФ и обжалваното решение не може абстрактно да се направи извод, че Комисията е проявила пристрастност в хода на разследването по отношение на жалбоподателя. Освен това жалбоподателят не е представил доказателства, позволяващи конкретно да се установи, че тези разлики могат да бъдат обяснени единствено с такава пристрастност.

148 За сметка на това, следва да се провери дали в обжалваното решение Комисията се е основала на нови твърдения за нарушения или уличаващи жалбоподателя доказателства, по отношение на които последният не е имал възможност да изложи своята позиция в хода на административното производство.

149 В това отношение жалбоподателят се ограничава да посочи общо, че обжалваното решение съдържа значителни разлики и нови елементи, които липсват в доводите, изтъкнати в ДИВ и в ПИФ, и само цитира в бележка под линия няколко съображения от посоченото решение и препраща към приложение A.11 към жалбата.

150 Дори ако тези елементи действително са нови, липсващи в предходните процесуални документи, остава фактът, че жалбоподателят не обяснява по никакъв начин защо тези елементи биха представлявали нови твърдения за нарушения или уличаващи го доказателства, по отношение на които той не е имал възможност да изложи своята позиция, а не са просто вземане предвид в обжалваното решение на получените от Комисията становища, включително от негова страна.

151 Както следва от цитираната в точка 146 по-горе съдебна практика, обжалваното решение не може да бъде копие на ИВ, на ДИВ или на ПИФ именно защото Комисията е длъжна да вземе предвид становищата, представени от страните в хода на административното производство. Като се ограничава до това да състави списък с разлики между посоченото решение и предходните процесуални документи, без да обясни какви са конкретните последици в негова вреда от тези промени за правните съображения на Комисията и за квалификацията на фактите, нито по какъв начин поради това се е променил обхватът на твърдяното поведение, жалбоподателят не доказва, че Комисията е провела пристрастно разследване.

152 Накрая, що се отнася до довода на жалбоподателя, изведен от факта, че Комисията се е срещнала с подателя на жалбата срещу Qualcomm, за да обсъди въпроси, свързани с изслушването относно ДИВ, в отсъствието на служителя по изслушването, въпреки че тази област е от компетентността на последния, той не може да постави под въпрос почтеността на Комисията, нито нейната способност да третира настоящия случай неутрално и обективно. Освен това жалбоподателят не доказва по какъв начин такава среща би могла да засегне правото му на защита, още повече че нищо не му е пречело да поиска от служителя по изслушването равностойна среща, ако е считал това за необходимо.

153 Следователно настоящото оплакване трябва да се отхвърли.

154 Следователно първата част от първото основание трябва да се отхвърли.

По втората част, изведена от нарушение на правото на защита и на принципа на равни процесуални възможности

155 Настоящата част се основава на две оплаквания. Първото е изведено от недостатъчен достъп до преписката. Второто е изведено по същество от недостатъчното съдържание на предадената преписка.

– *Предварителни бележки*

156 Правото на защита е основно право, което е неразделна част от общите принципи на правото, за чието спазване следят Общият съд и Съдът (решение от 25 октомври 2011 г., Solvay/Комисия, C-109/10 P, EU:C:2011:686, т. 52).

157 Зачитането на правото на защита представлява общ принцип на правото на Съюза, който трябва да се прилага, когато административният орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен (решение от 16 януари 2019 г., Комисия/United Parcel Service, C-265/17 P, EU:C:2019:23, т. 28).

158 Този общ принцип на правото на Съюза е закрепен в член 41, параграф 2, букви а) и б) от Хартата (решение от 25 март 2021 г., Deutsche Telekom/Комисия, C-152/19 P, EU:C:2021:238, т. 105).

159 В контекста на конкурентното право зачитането на правото на защита изисква на всеки субект, адресат на решение, с което се установява, че е извършил нарушение на правилата на конкуренция, да е била предоставена възможност в хода на административното производство да изложи надлежно своето становище относно действителното

съществуване и релевантността на укоримите деяния и свързаните с тях обстоятелства, както и относно документите, на които Комисията основава твърдението си за наличие на такова нарушение, както следва от цитираната в точка 144 по-горе съдебна практика.

160 Съгласно установената съдебна практика нарушението на правото на защита, и по-специално на правото на изслушване, налага отмяна на взетото в съответното административно производство решение само ако при липсата на това нарушение производството би довело до различен резултат. Не може да се изисква от жалбоподателя, който се позовава на нарушение на правото си на защита, да доказва, че решението на съответната институция на Съюза е щяло да има различно съдържание, а само че такава хипотеза не е напълно изключена (вж. решение от 18 юни 2020 г., Комисия/RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, т. 105 и 106 и цитираната съдебна практика), тъй като посочената страна е щяла да може да осигури по-добре защитата си, ако не е било допуснато това процесуално нарушение (решения от 2 октомври 2003 г., Thyssen Stahl/Комисия, C-194/99 P, EU:C:2003:527, т. 31, от 1 октомври 2009 г., Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Съвет, C-141/08 P, EU:C:2009:598, т. 94, и от 13 декември 2018 г., Deutsche Telekom/Комисия, T-827/14, EU:T:2018:930, т. 129).

161 Такава преценка трябва да се извърши в зависимост от специфичните за всеки конкретен случай фактически и правни обстоятелства (решение от 18 юни 2020 г., Комисия/RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, т. 107).

– *По първото оплакване, изведено от недостатъчния достъп до преписката*

162 Жалбоподателят изтъква, че е имал достъп до преписката едва след приемането на ИВ и на ДИВ, и то след като е трябвало да направи многократни искания в този смисъл. Той твърди също, че е трябвало да отдели „прекомерно много време и непропорционални ресурси“ за запознаване с определени документи, което представлявало „ненужно и увреждащо разсейване“ и имало отрицателни последици за способността му да се защитава.

163 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

164 Като следствие от принципа на зачитане на правото на защита правото на достъп до преписката предполага, че Комисията предоставя възможност на съответното предприятие да проучи всички документи, съдържащи се в преписката по разследването, които могат да бъдат относими към неговата защита. Същите обхващат както уличаващите, така и оневиняващите документи, с изключение на данни, представляващи търговска тайна на други предприятия, вътрешни документи на Комисията и други поверителни сведения (решения от 7 януари 2004 г., Aalborg Portland и др./Комисия, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, EU:C:2004:6, т. 68, и от 12 юли 2011 г., Toshiba/Комисия, T-113/07, EU:T:2011:343, т. 41).

165 В случая жалбоподателят се оплаква, на първо място, че е трябвало да настоява Комисията да му предостави достъп до съдържащите се в преписката документи, което е довело до загуба на време и спомени относно фактите, и следователно е повлияло отрицателно на защитата му.

166 Доводите на жалбоподателя, изведени от продължителността на административното производство и от последиците му за възможностите му за защита, трябва обаче да се отхвърлят по същите причини като изложените в точки 116—121 по-горе. Освен това,

доколкото жалбоподателят твърди, че е получил достъп до преписката едва със закъснение, безспорно е, че той действително е имал достъп до преписката в хода на административното производство и е могъл да вземе предвид съдържащите се в нея документи при организирането на своята защита. Така, дори да се предположи, че жалбоподателят не е имал незабавно достъп до преписката си, остава фактът, че той не доказва, че този достъп е бил закъснял и че правото му на защита е било нарушено, поради което този довод следва да се отхвърли.

167 Що се отнася, на второ място, до твърдения недостатъчен достъп до преписката, следва да се отбележи — както е видно от съображения 45 и 46 от обжалваното решение, които не са оспорени от жалбоподателя — че що се отнася до ИВ, самият той признава, че всички въпроси относно достъпа до преписката са били разрешени, преди той да представи отговора на ИВ, и че що се отнася до ДИВ, той не се е възползвал от предоставената му от Комисията възможност да допълни отговора на ДИВ, след като е имал достъп до преработен неповерителен вариант на някои документи от преписката, така че той не може основателно да твърди, че правото му на защита е било засегнато.

168 Следователно настоящото оплакване трябва да се отхвърли.

– По второто оплакване, изведено от недостатъчното съдържание на предадената преписка

169 Жалбоподателят счита, че Комисията не е изпълнила задължението си да води подробни записки за всички срещи, телефонни разговори и официални или неофициални обяснения, проведени с цел събиране на информация, свързана с предмета на разследване, и да му предостави надлежно тези записки.

170 На първо място, жалбоподателят твърди, че Комисията не е водила записки относно седем телефонни конференции и пет срещи с него. В резултат на това Комисията не можела да използва тези записки, които могат да съдържат оневиняващи доказателства.

171 На второ място, жалбоподателят счита, че Комисията му е предоставила твърде късно някои записки относно срещи или телефонни конференции с трети лица, понякога няколко години след провеждането им.

172 На трето място, жалбоподателят поддържа, че Комисията му е предоставила твърде кратки записки относно някои телефонни конференции с трети лица, а именно телефонна конференция с Huawei и седем телефонни конференции с подателя на жалбата срещу Qualcomm, което не му позволило да разбере обменената на тези разговори информация.

173 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

174 В самото начало следва да се отбележи, че член 19, параграф 1 от Регламент № 1/2003 оправомощава Комисията да снеме обяснения от всички физически или юридически лица, които се съгласят да им бъдат снети обяснения с цел да събере информация, свързана с предмета на разследването, за да изпълни възложените ѝ с този регламент задължения.

175 Съгласно член 3 от Регламент № 773/2004 Комисията може под всякаква форма да записва показанията на изслушваните лица в рамките на разговор, проведен на основание член 19 от Регламент № 1/2003. Член 3, параграф 2 от Регламент № 773/2004 уточнява също, че такъв разговор може да се провежда по всякакъв начин, включително по телефона или по електронен път.

176 В това отношение от съдебната практика следва, че ако Комисията реши да проведе разговор на основание член 19, параграф 1 от Регламент № 1/2003, тя има задължение да запише този разговор в неговата цялост, без това да засяга избора, който ѝ е оставен по отношение на формата на записа. От това следва, че Комисията има задължението да записва в избрана от нея форма всички разговори, които провежда по реда на посочения член с цел събиране на информация, свързана с предмета на нейното разследване (решения от 6 септември 2017 г., Intel/Комисия, C-413/14 P, EU:C:2017:632, т. 90 и 91, и от 9 март 2023 г., Les Mousquetaires и ITM Entreprises/Комисия, C-682/20 P, EU:C:2023:170, т. 89).

177 За тази цел не е достатъчно Комисията да направи кратко резюме на обсъдените по време на разговора теми. Тя трябва да е в състояние да даде данни за съдържанието на обсъжданията по време на разговора, и в частност за естеството на предоставените в хода на разговора сведения по обсъдените теми (решение от 15 юни 2022 г., Qualcomm/Комисия (Qualcomm — плащания за изключителни права), T-235/18, EU:T:2022:358, т. 190, вж. също в този смисъл решение от 6 септември 2017 г., Intel/Комисия, C-413/14 P, EU:C:2017:632, т. 91 и 92).

178 На първо място, що се отнася до осъществените в хода на административното производство контакти между Комисията и самия жалбоподател, последният се оплаква от липсата в преписката на записки относно седем телефонни конференции и пет срещи.

179 Следва обаче да се отбележи, че жалбоподателят изобщо не обяснява по какъв начин — в случай че е било допуснато процесуално нарушение — правото му на защита е могло да бъде засегнато, като докаже, че е могъл по-добре да осигури защитата си, ако Комисията е водила записки относно контактите си с него. Всъщност, тъй като тези срещи са се провели между Комисията и самия жалбоподател, последният следователно е бил напълно запознат със съдържанието им и с обсъжданите с Комисията теми. Следователно той е бил напълно в състояние да използва всяко оневиняващо доказателство, което евентуално е можело да бъде обсъждано по време на тези контакти, за да осигури по-добре своята защита. Освен това в подобна хипотеза би могло да се очаква, че жалбоподателят ще предприеме като предпазни мерки самият той да изпрати на Комисията обобщение на въпросния разговор, за да остави в преписката писмена следа за всяко потенциално оневиняващо доказателство.

180 На второ място, що се отнася до някои записки относно срещи или телефонни конференции с трети лица, жалбоподателят се оплаква, че е имал достъп до тях едва със закъснение, което накърнило правото му на защита.

181 В това отношение, независимо от въпроса дали разглежданите срещи и телефонни конференции представляват „обяснения“ по смисъла на член 19, параграф 1 от Регламент № 1/2003, които Комисията е била длъжна да записва, което впрочем жалбоподателят дори не се опитва да докаже, не се оспорва, че той е имал достъп до свързаните с тях записки на 31 юли и 27 август 2018 г., т.е. точно след изпращането от Комисията на ДИВ.

182 Макар за съжаление достъпът до записките относно въпросните срещи и телефонни конференции действително да е бил предоставен дълго време след провеждането на посочените срещи и телефонни конференции, това не променя факта, че жалбоподателят е отговорил на ДИВ на 22 октомври 2018 г., т.е. няколко седмици след получаването на посочените записки, което му е оставило достатъчно време, за да ги разгледа, да извлече от тях всички потенциално оневиняващи доказателства и да се позове на тях в този отговор.

183 В това отношение следва да се отбележи, че обстоятелствата в настоящия случай трябва да се разграничат от тези по делото, по което е постановено решение от 15 юни 2022 г., Qualcomm/Комисия (Qualcomm — плащания за изключителни права) (T-235/18, EU:T:2022:358), с което Общият съд отменя Решение C(2018) 240 final на Комисията от 24 януари 2018 година относно производство по член 102 ДФЕС и член 54 от Споразумението за ЕИП (преписка AT.40220 — Qualcomm (плащания за изключителни права), по-специално поради късното изпращане от Комисията на някои записки относно снети обяснения от трети лица.

184 Така от точки 168 и 169 от решение от 15 юни 2022 г., Qualcomm/Комисия (Qualcomm — плащания за изключителни права) (T-235/18, EU:T:2022:358), следва, че по делото, по което е постановено посоченото решение, в хода на административното производство Комисията не е предоставила на Qualcomm никаква информация за наличието или за съдържанието на някои снети обяснения от трети лица и че едва след приемането на Решение C(2018) 240 final тя е предоставила такива записки, като някои от тях дори са били предоставени в хода на производството пред Общия съд в отговор на разпоредените от него действия по събиране на доказателства.

185 Впрочем не се оспорва, че по делото, по което е постановено решение от 15 юни 2022 г., Qualcomm/Комисия (Qualcomm — плащания за изключителни права) (T-235/18, EU:T:2022:358), за разлика от настоящия случай, Qualcomm не е имало достъп до тези записки в хода на административното производство и следователно не е могло да изложи своята позиция във връзка с тях или да използва евентуални съдържащи се в тях оневиняващи доказателства, за да се защити преди приемането на решението, с което му се вменява, че е извършало плащания за изключителни права. Тези решаващи обстоятелства, които са накарали Общия съд да отмени Решение C(2018) 240 final, представляват основна разлика с настоящия случай.

186 От гореизложеното следва, че жалбоподателят не е доказал, че е нарушено правото му на защита, поради това че Комисията му е изпратила сравнително късно записките относно разглежданите срещи и телефонни конференции. Поради това доводът на жалбоподателя, че Комисията е закъсняла с изпращането на посочените записки, трябва да бъде отхвърлен.

187 На трето място, що се отнася до някои записки относно телефонни конференции с трети лица, а именно телефонна конференция с Huawei и седем телефонни конференции с подателя на жалбата срещу Qualcomm, жалбоподателят се оплаква, че тези записки са твърде кратки.

188 В това отношение в съдебното заседание Комисията признава, от една страна, че поне някои от телефонните конференции, на които се позовава жалбоподателят, действително могат да бъдат квалифицирани като „обяснения“ по смисъла на член 19, параграф 1 от

Регламент № 1/2003, и от друга страна, че не ги е записала. Освен това следва да се отбележи, че записките относно тези обяснения, както са възпроизведени в приложение A.9 към жалбата, са твърде кратки, за да могат да компенсират тази липса на записване.

189 Що се отнася до последиците, които следва да се изведат от такова процесуално нарушение, трябва да се определи дали с оглед на специфичните за настоящото дело фактически и правни обстоятелства жалбоподателят е доказал в достатъчна степен, че е щял да осигури по-добре своята защита, ако не беше допуснато подобно нарушение. Всъщност при липсата на такова доказване това нарушение не може да доведе до отмяна на обжалваното решение.

190 Когато засегнатото предприятие разполага с косвени доказателства за авторите, както и за естеството и съдържанието на документите, които не са му били предоставени, то следва да докаже, че материалите по преписката, до които неправилно му е отказан достъп, независимо дали са уличаващи или оневиняващи, са могли да бъдат полезни за неговата защита (вж. в този смисъл заключението на генерален адвокат Kokott по дело Solvay/Комисия, C-110/10 P, EU:C:2011:257, т. 37).

191 Ако уличаващо доказателство не му е било предоставено, достатъчно е засегнатото предприятие да докаже, че доколкото Комисията се е основала на това доказателство, административното производство е можело да доведе до различен резултат, ако това доказателство не е било взето предвид (вж. в този смисъл решения от 7 януари 2004 г., Aalborg Portland и др./Комисия, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, EU:C:2004:6, т. 71 и 73, и от 12 юли 2011 г., Toshiba/Комисия, T-113/07, EU:T:2011:343, т. 46).

192 Ако оневиняващо доказателство не му е било предоставено, засегнатото предприятие трябва да установи, че е щяло да може да използва това доказателство в своя защита, в смисъл че ако бе имало възможност да се позове на него в административното производство, е щяло да може да изтъкне доказателства, които не се съвместяват с изводите, направени от Комисията на този етап, и следователно е щяло да може да повлияе — независимо по какъв начин — върху преценката на Комисията в решението ѝ (вж. решение от 6 септември 2017 г., Intel/Комисия, C-413/14 P, EU:C:2017:632, т. 97 и цитираната съдебна практика).

193 В случая обаче се налага изводът, че жалбоподателят не е доказал, че при липсата на посоченото процесуално нарушение е щял да може да осигури по-добре своята защита.

194 По-специално, въпреки факта че от представените от Комисията записки е било напълно възможно да се изведе съдържанието на въпросните обяснения и следователно да се направи извод за евентуалното наличие на доказателства, които би могъл да използва, за да се защити, жалбоподателят не е изтъкнал никакъв подробен довод, позволяващ да се разбере на какво основание той би могъл по-добре да осигури защитата си, дори когато в съдебното заседание за изслушване на устните състезания Общият съд изрично му е поставил въпрос в това отношение.

195 Накрая, следва да се отбележи, че в решение от 15 юни 2022 г., Qualcomm/Комисия (Qualcomm — плащания за изключителни права) (T-235/18, EU:T:2022:358), с което Общият съд отменя Решение C(2018) 240 final по-специално поради непълнотата на записките, представени от Комисията във връзка с някои снети обяснения от трети лица, жалбоподателят е представил в подкрепа на изложените в жалбата твърдения по този

въпрос приложение, предназначено да уточни аспектите, които е можело да бъдат обсъждани по време на посочените обяснения, и как тези доказателства биха могли да подпомогнат защитата му. В случая обаче жалбоподателят изобщо не е представил такива уточнения.

196 От това следва, че установеното в случая процесуално нарушение, свързано с твърде кратките записки относно телефонни конференции с трети лица, не може да доведе до отмяна на обжалваното решение.

197 Поради това настоящото оплакване трябва да се отхвърли, както и втората част от първото основание. Следователно, тъй като първата част от това основание също е отхвърлена (вж. т. 154 по-горе), то следва да се отхвърли в неговата цялост.

По второто основание, изведено от „явни грешки в преценката“, явни фактически грешки и явни грешки при прилагане на правото, и от неизпълнение на задължението за мотивиране, допуснати при определянето на съответния пазар и на господстващото положение на жалбоподателя през релевантния период

198 Второто основание се състои от пет части. Първата е свързана с непълноти в обжалваното решение по отношение на определянето на съответния пазар. Втората е свързана с конкурентния натиск, упражняван пряко от предлагането за собствено потребление на свободния пазар. Третата е свързана с конкурентния натиск, упражняван непряко от предлагането за собствено потребление на свободния пазар. Четвъртата е свързана с господстващото положение на жалбоподателя през релевантния период. Петата е свързана с определянето на сегмента за водещи технологии на пазара на UMTS чипсети, на който Комисията основала анализа си.

По първата част, свързана с непълноти в обжалваното решение по отношение на определянето на съответния пазар

199 Настоящата част съдържа три оплаквания. Първото е изведено от явни грешки в преценката и грешки при прилагане на правото, доколкото, за да определи съответния пазар, Комисията се основала на подбрани неясни отговори, дадени на неясни искания за предоставяне на информация. Второто е изведено от явни грешки в преценката и грешки при прилагане на правото, доколкото Комисията не е разгледала евентуалното наличие на верига на заместимост. Третото е изведено от явни грешки в преценката и грешки при прилагане на правото, тъй като Комисията заключила, че не е трябвало да прилага теста „small but significant and non-transitory increase in price“ (слабо, но значително увеличение на цените, което не е с преходен характер) (наричан по-нататък „тестът SSNIP“).

– Предварителни бележки

200 Следва да се припомни, че при прилагането на член 102 ДФЕС определянето на съответния пазар има за предмет да се очертае периметърът, в който трябва да се прецени дали съответното предприятие може в значителна степен да действа независимо от своите конкуренти, своите клиенти и потребителите (вж. решение от 30 януари 2020 г., Generics (UK) и др., C-307/18, EU:C:2020:52, т. 127 и цитираната съдебна практика).

201 Следователно определянето на съответния пазар по принцип съставлява предварително условие, за да се прецени дали съответното предприятие евентуално е в господстващо положение, което предполага да се определят, на първо място, стоките или услугите на посочения пазар, а след това, на второ място, географското измерение на този пазар (вж. решение от 30 януари 2020 г., Generics (UK) и др., C-307/18, EU:C:2020:52, т. 127 и 128 и цитираната съдебна практика).

202 Що се отнася до пазара на продукти или услуги, понятието за „съответен пазар“ предполага, че между спадащите към него стоки или услуги може да съществува действителна конкуренция, което изисква достатъчна степен на взаимозаменяемост или заместимост между тези стоки и услуги. Взаимозаменяемостта или заместимостта не се преценява само с оглед на обективните характеристики на съответните продукти и услуги. Следва също така да се вземат предвид условията на конкуренция и структурата на търсенето и предлагането на този пазар (вж. решение от 30 януари 2020 г. т., Generics (UK) и др., C-307/18, EU:C:2020:52, т. 129 и цитираната съдебна практика).

203 Подобна преценка предполага, че е налице достатъчна степен на взаимозаменяемост между стоките или услугите, които спадат към съответния пазар, и тези, които са предвидени да отговорят на търсенето на този пазар. Такъв по-специално е случаят, когато алтернативният доставчик е в състояние да отговори в кратък срок на търсенето с достатъчна мощ, за да представлява сериозен противовес на мощта на съответното предприятие, което е на този пазар (вж. в този смисъл решение от 30 януари 2020 г. т., Generics (UK) и др., C-307/18, EU:C:2020:52, т. 132 и 133).

204 Накрая, съгласно постоянната съдебна практика определянето на съответния пазар, доколкото предполага сложни икономически преценки от страна на Комисията, може да бъде предмет единствено на ограничен контрол от страна на съда на Съюза (решения от 17 септември 2007 г., Microsoft/Комисия, T-201/04, EU:T:2007:289, т. 482, от 7 май 2009 г., NVV и др./Комисия, T-151/05, EU:T:2009:144, т. 53, и от 15 декември 2010 г., CEAHR/Комисия, T-427/08, EU:T:2010:517, т. 66).

205 Именно в светлината на тези съображения следва да се разгледат доводите на жалбоподателя относно определянето на съответния пазар, възприето от Комисията в обжалваното решение.

– По първото оплакване, изведено от явни грешки в преценката и грешки при прилагане на правото, доколкото Комисията се основала на подбрани неясни отговори, дадени на неясни въпроси

206 Жалбоподателят твърди, че в обжалваното решение Комисията е отхвърлила евентуалната заместимост между UMTS чипсетите и чипсетите, които поддържат други технологии, въз основа на изопачения анализ на подбрани отговори, дадени на лошо формулирани въпроси.

207 По-специално според жалбоподателя обжалваното решение се основава на неясни или двусмислени отговори, дадени на неясни или подлежащи на тълкуване въпроси, поставени в искания за предоставяне на информация, изпратени няколко години след предполагаемото нарушение, в резултат на което редица респонденти на въпросниците от 4 ноември 2014 г. и от 30 април 2015 г. са тълкували поставените въпроси като отнасящи се до пазара във вида му към момента на изпращането на тези искания за предоставяне на информация, а не към момента на предполагаемото нарушение. Освен това

формулировката на някои въпроси относно заместимостта между UMTS чипсетите и чипсетите, които поддържат други технологии, накарала запитаните предприятия да отговорят на въпроса дали те възнамеряват да сменят доставчика си по отношение на чипсетите, предназначени да бъдат интегрирани по-скоро в съществуващи, отколкото в бъдещи устройства. Накрая, формулировката на въпросите предопределила съществуването на два отделни пазара, единият обхващащ UMTS чипсетите, а другият обхващащ чипсетите, които поддържат LTE, доколкото респондентите били запитани дали биха преминали от единия вид чипсети към другия вид чипсети.

208 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

209 В самото начало следва да се отбележи, че в обжалваното решение Комисията стига до извода за липса на заместимост между UMTS чипсетите и чипсетите, които поддържат други технологии, като се основава на голям брой данни. Това е видно от бележки под линия 245, 246 и 248—251 от посоченото решение, що се отнася до липсата на заместимост между UMTS чипсетите и другите чипсети, които поддържат стандарта GSM, от бележки под линия 254—258 от същото решение, що се отнася до липсата на заместимост между UMTS чипсетите и другите чипсети, поддържащи стандарта AMRC, от бележки под линия 260 и 264 от посоченото решение, що се отнася до липсата на заместимост между UMTS чипсетите в своя вариант „Frequency-division-duplexing“ (FDD) и същите чипсети в своя вариант „Time-division-duplex“ (TDD), които не поддържат режима FDD, както и от бележки под линия 271—273 от същото решение, що се отнася до липсата на заместимост между UMTS чипсетите и другите чипсети, поддържащи стандарта WiFi/WiMAX. Освен това, както е видно от бележки под линия 277 и 279 от обжалваното решение, Комисията също така се основава на множество документи, за да направи извод за заместимостта на UMTS чипсетите, които поддържат различни версии на тази технология.

210 В допълнение следва да се отбележи, че Комисията се основава не само на отговорите на въпросниците, изпратени през 2014 г. и 2015 г., но и на отговорите на два въпросника, които са изпратени през 2010 г. и се отнасят също до определянето на съответния пазар, което Комисията изрично потвърждава в отговор на процесуално-организационно действие под формата на писмен въпрос, поставен от Общия съд, както и на доклади на промишлеността, както е видно от бележки под линия 244, 261 и 270 от обжалваното решение.

211 Следователно Комисията не може да бъде упрекната, че при определянето на съответния пазар се е основала само на подбрани отговори.

212 Освен това, дори да се предположи, че някои запитани предприятия са отговорили на въпросниците от 2014 г. и 2015 г., като са се позовали на неправилен времеви период, следва да се констатира, че не всички респонденти, на които се позовава Комисията в бележки под линия 244, 261 и 270 от обжалваното решение, са допуснали подобна грешка, което жалбоподателят не оспорва, тъй като само посочва няколко примера за предприятия, чийто отговор според него не се отнасял до релевантния период.

213 Що се отнася по-специално до въпросника от 30 април 2015 г., следва да се отбележи, че в началото му се уточнява, че отговорите трябва да бъдат дадени с оглед на периода 2010—2014 г. Що се отнася до причините, поради които този въпросник не се отнася до 2009 г., въпреки че второто тримесечие на тази година е включено в релевантния период, на писмено запитване от страна на Общия съд в това отношение Комисията посочва, че

много от респондентите на този въпросник изрично са се позовали на времеви период преди 2010 г. или са направили изявления, които са общоприложими, независимо от референтния период и следователно валидни и за 2009 г.

214 От това следва, че дори някои от респондентите на въпросниците от 4 ноември 2014 г. и от 30 април 2015 г., на които се позовава жалбоподателят, да са отговорили неясно, както той твърди, позовавайки се на различен времеви период от този на нарушението, подобна грешка при всички положения не би могла да постави под въпрос анализа, направен от Комисията с оглед на всички отговори относно липсата на заместимост между UMTS чипсетите и чипсетите, които поддържат други технологии, предвид много големия брой непротиворечиви данни, на които Комисията се е основала в това отношение.

215 Освен това, като поддържа, че формулировката на някои въпроси относно заместимост между UMTS чипсетите и чипсетите, които поддържат други технологии, е накарала запитаните предприятия да отговорят на въпроса дали те възнамеряват да сменят доставчика си по отношение на чипсетите, предназначени да бъдат интегрирани по-скоро в съществуващи, отколкото в бъдещи устройства, жалбоподателят счита по същество, че Комисията е трябвало да разгледа хипотетичното наличие на конкурентен натиск, упражняван от доставчиците на чипсети, които ще бъдат интегрирани в бъдещи устройства, а именно продукти, които все още не съществуват.

216 Подобен довод обаче не може да се приеме.

217 Всъщност от точка 7 от Известието на Комисията относно определянето на съответния пазар по смисъла на общностното право на конкуренция (ОВ C 372, 1997 г., стр. 5; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 3, стр. 60, наричано по-нататък „Известието относно определянето на пазара“) следва, че съответният продуктов пазар обхваща всички продукти или услуги, които са считат за взаимозаменяеми или заместващи от потребителя поради характеристиките на продуктите, техните цени и целта на тяхната определена употреба, което предполага, че преценката се извършва въз основа на вида продукти, които съответните предприятия продават към този момент, а не въз основа на хипотетични бъдещи продукти, чиито характеристики, цена и употреба все още не са познати на потребителите.

218 В това отношение следва също да се отбележи, че жалбоподателят във всички случаи не обяснява по какъв начин хипотетичният конкурентен натиск, оказван от чипсетите, предназначени за все още несъществуващи устройства, би могъл да окаже и най-малко влияние върху резултата от анализа на Комисията, която, както бе посочено в точки 209 и 210 по-горе, се основава на множество непротиворечиви данни.

219 Накрая, доводът на жалбоподателя, че Комисията е предопределила съществуването на два отделни пазара, а именно пазар на UMTS чипсетите и пазар на чипсетите, поддържащи LTE, като е запитала респондентите дали биха преминали от единия вид чипсети към другия вид чипсети, трябва да се отхвърли като напълно неоснователен.

220 Всъщност поставените от Комисията въпроси в това отношение се отнасят само до специфични технологии, по-специално стандартите GSM, UMTS и LTE, всяка от които има собствени характеристики, и целят именно да се установи дали чипсетите, които поддържат тези технологии, се считат за заместими от техните купувачи и следователно потенциално за част от един и същ продуктов пазар.

221 От гореизложеното следва, че настоящото оплакване трябва да се отхвърли.

– По второто оплакване, изведено от явни грешки в преценката и грешки при прилагане на правото, доколкото Комисията не е разгледала наличието на верига на заместимост

222 Жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала явни грешки в преценката и грешки при прилагане на правото, като не е проверила дали съществува верига на заместимост между UMTS чипсетите и чипсетите, които поддържат предходните или последващите технологии.

223 Според жалбоподателя Комисията е трябвало да провери дали към момента на прехода между две технологии е съществувало това, което той определя като „верига на заместимост“, т.е., по собствените му думи, „приемственост на предлаганите продукти или, при липса на такава, ясна структурна „точка на прекъсване“ между двата стандарта“. Той оспорва по-специално извода на Комисията, че не съществува верига на заместимост между UMTS чипсетите и чипсетите, които преди това поддържат разширения стандарт GSM/EDGE.

224 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

225 Следва да се отбележи, че в точка 57 от Известието относно определянето на пазара Комисията пояснява, че наличието на вериги на заместимост в някои случаи може да доведе до включване в даден пазар на определени продукти, които не са директно заместими, когато продукт Б е заместител по отношение на търсенето на продуктите А и В. В този случай, дори продуктите А и В да не са директно заместими по отношение на търсенето, те могат да се окажат в същия съответен продуктов пазар, тъй като техните съответни цени могат да бъдат ограничени от заместимостта на Б.

226 Налага се обаче изводът, че в рамките на настоящото оплакване жалбоподателят по същество упреква Комисията, че е приела, от една страна, че чипсетите, които поддържат предходна технология, и UMTS чипсетите, не са заместими, и от друга страна, че последните и чипсетите, поддържащи последваща технология, не са заместими. С други думи, той я упреква, че е направила две проверки за „класическа“ заместимост между два продукта, а не проверка на евентуална верижна заместимост между два продукта, които не са директно заместими, но които биха станали косвено такива чрез тяхната обща заместимост с трети продукт.

227 В това отношение е достатъчно да се припомни, че както следва от точки 209 и 210 по-горе, Комисията е разгледала в обжалваното решение заместимостта между UMTS чипсетите и чипсетите, които поддържат други технологии, предхождащи или последващи технологията UMTS, въз основа на множество непротиворечиви данни.

228 От гореизложеното следва, че настоящото оплакване трябва да се отхвърли.

– По третото оплакване, изведено от явни грешки в преценката и грешки при прилагане на правото, тъй като Комисията заключила, че не е трябвало да прилага теста „SSNIP“

229 Жалбоподателят счита, че като не е приложила теста SSNIP в обжалваното решение, Комисията е допуснала явна грешка в преценката и грешка при прилагане на правото. Според жалбоподателя, макар решение от 11 януари 2017 г., Topps Europe/Комисия (T-699/14, непубликувано, EU:T:2017:2), на което се позовава Комисията в посоченото решение, действително да се позовава на различни от този тест инструменти, с които разполага Комисията, включително пазарни проучвания или оценка на мненията на потребителите и конкурентите, тя все пак остава длъжна да се основе на подходящи, убедителни и надеждни доказателства, което тя не е направила в случая, тъй като се е основала на подбрани отговори на неясни въпроси, възпроизведени в искания за предоставяне на информация. Жалбоподателят упреква Комисията и за това, че в съображение 248 от обжалваното решение е приела, че такъв тест при всички положения не е подходящ поради обстоятелството, че цената на UMTS чипсетите вече била определена на надконкурентно равнище.

230 Комисията и встъпилата страна оспорват доводите на жалбоподателя.

231 В самото начало следва да се припомни, че тестът SSNIP се състои в проверка дали слабо увеличение на цената на даден продукт от порядъка на 5—10 % би накарало значителен брой клиенти да изберат друг продукт, който в този случай ще се счита за заместим с първия продукт.

232 Следва също да се отбележи, че макар тестът SSNIP да представлява признат метод за определяне на съответния пазар, това не е единственият метод, с който разполага Комисията. Всъщност тя може да вземе предвид и други способи за определяне на съответния пазар, като например пазарни проучвания или оценка на мненията на потребителите и конкурентите (решения от 11 януари 2017 г., Topps Europe/Комисия, T-699/14, непубликувано, EU:T:2017:2, т. 82, и от 5 октомври 2020 г., HeidelbergCement и Schwenk Zement/Комисия, T-380/17, непубликувано, EU:T:2020:471, т. 331), което жалбоподателят не оспорва.

233 Освен това, както от съдебната практика, така и от точка 25 от Известието относно определянето на пазара следва, че не съществува строг йерархичен ред между различните елементи за преценка, с които разполага Комисията (вж. в този смисъл решения от 11 януари 2017 г., Topps Europe/Комисия, T-699/14, непубликувано, EU:T:2017:2, т. 82, и от 5 октомври 2020 г., HeidelbergCement и Schwenk Zement/Комисия, T-380/17, непубликувано, EU:T:2020:471, т. 331), което жалбоподателят също не оспорва.

234 Освен това следва да се припомни, че Комисията разполага с известна свобода на преценка при определянето на съответния пазар, доколкото последното предполага сложни икономически преценки (вж. в този смисъл решение от 15 декември 2010 г., CEAHR/Комисия, T-427/08, EU:T:2010:517, т. 66 и цитираната съдебна практика).

235 От това следва, че когато определя съответния пазар за целите на прилагането на член 102 ДФЕС, Комисията не е длъжна да извърши тест SSNIP.

236 Следователно Комисията не е допуснала грешка при прилагане на правото, като е посочила в съображение 180 от обжалваното решение, че в случая може да определи съответния пазар, без да извършва тест SSNIP.

237 Освен това от анализа на първото оплакване, изтъкнато от жалбоподателя в подкрепа на първата част от първото му основание, следва, че при определянето на съответния пазар в обжалваното решение Комисията се е основала на подходящи, убедителни и надеждни доказателства, а не, както твърди жалбоподателят, на подбрани отговори на неясни въпроси, съдържащи се в искания за предоставяне на информация. Следователно жалбоподателят не доказва, че Комисията е допуснала грешка, като в случая не е извършила тест SSNIP.

238 Освен това жалбоподателят дори не се опитва да докаже, че използването на теста „SSNIP“ би променило изводите, до които е стигнала Комисията в обжалваното решение (вж. в този смисъл решение от 5 октомври 2020 г., HeidelbergCement и Schwenk Zement/Комисия, T-380/17, непубликувано, EU:T:2020:471, т. 331).

239 При това положение настоящото оплакване трябва да се отхвърли, без да е необходимо произнасяне по основателността на едно от предоставените от Комисията основания за неизползването в случая на теста SSNIP, което се оспорва от жалбоподателя, а именно фактът, че такъв тест при всички положения не е подходящ в случая, тъй като цената на UMTS чипсетите вече е била определена на надконкурентно равнище.

240 Следователно първата част от второто основание трябва да се отхвърли.

По втората част, свързана с конкурентния натиск, упражняван пряко от предлагането за собствено потребление на свободния пазар

241 В подкрепа на настоящата част жалбоподателят изтъква четири оплаквания.

242 На първо място, жалбоподателят поддържа, че за да стигне до извода за липсата на конкурентен натиск, упражняван пряко от предлагането за собствено потребление от страна на някои производители на оборудване, които са вертикално интегрирани на пазара на UMTS чипсети, Комисията неправилно се е основала на непоследователни и лишени от релевантност изявления на тези производители, но не е отправила въпроси към клиентите относно готовността и способността им в случай на увеличаване на цената на чипсетите на този пазар да преминат към самоснабдяване или да го увеличат, в случай че вече са вертикално интегрирани.

243 На второ място, жалбоподателят счита, че Комисията неправилно е изключила от съответния пазар производството за собствено потребление на [*поверително*] [1], тъй като то е минимално през релевантния период. В това отношение той се позовава на отговорите си на ИВ и на ДИВ, в които доказал, че [*поверително*] упражнявало силен конкурентен натиск.

244 На трето място, жалбоподателят критикува Комисията, че е отхвърлила някои доказателства относно динамиката на пазара и тенденциите в сектора, въпреки че в толкова динамичен сектор като засегнатия от обжалваното решение било необходимо да

[1] Заличени поверителни данни.

се вземат предвид тези промени и тенденции. Това важало в още по-голяма степен в настоящия случай, тъй като, що се отнася до други аспекти на посоченото решение, Комисията е взела предвид бъдещи прогнози, по-специално за да обоснове наличието на голям потенциал за растеж на сегмента за водещи технологии на пазара на UMTS чипсети.

245 На четвърто място, жалбоподателят упреква Комисията, че не е взела предвид търговските реалности, и по-специално факта, че той е загубил около 70 % от продажбите си на UMTS чипсети, предназначени за MBB устройствата на Huawei, в полза на предлагането за собствено потребление от страна на дъщерно дружество на Huawei.

246 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

247 От точка 7 от Известието относно определянето на пазара следва, че съответният продуктов пазар обхваща всички продукти или услуги, които се считат за взаимозаменяеми или заместващи от потребителя поради характеристиките на продуктите, техните цени и тяхната определена употреба.

248 Освен това съгласно точка 13 от Известието относно определянето на пазара конкуренцията поставя предприятията под три източника на конкурентен натиск, а именно заменяемостта на търсенето, заменяемостта на предлагането и потенциалната конкуренция, а при определянето на пазара заменяемостта на търсенето е най-непосредственият и ефективен дисциплиниращ фактор за доставчиците на даден продукт. Всъщност дадено предприятие може да има решаващо влияние върху съществуващите условия на продажба само ако клиентите са в състояние лесно да се прехвърлят към налични заместващи продукти, което води до идентифициране на реалните алтернативни източници на доставка, които клиентите на съответните предприятия могат да използват.

249 Освен това, както е посочено в точка 20 от Известието относно определянето на пазара, заменяемостта при предлагането може също да бъде взета предвид при определянето на пазарите в ситуациите, при които последиците от нея са еквивалентни на тези от заменяемостта при търсенето по отношение на тяхната ефективност и непосредственост. Затова доставчиците трябва да могат да пренасочат своето производство към съответните продукти и да ги пуснат в кратък срок на пазара, без да понасят значителни допълнителни разходи или рискове в отговор на малки, но трайни промени в съответните цени (решения от 17 септември 2007 г., Microsoft/Комисия, T-201/04, EU:T:2007:289, т. 484, и от 9 септември 2009 г., Clearstream/Комисия, T-301/04, EU:T:2009:317, т. 50).

250 Освен това от точка 24 от Известието относно определянето на пазара следва, че потенциалната конкуренция не се взема предвид при дефинирането на пазарите, тъй като условията, при които потенциалната конкуренция действително ще доведе до ефективен конкурентен натиск, зависят от анализа на специфичните фактори и обстоятелства, свързани с условията за навлизане на пазара.

251 Накрая следва да се подчертае, че по-специално от точки 16, 20, 21 и 23 от Известието относно определянето на пазара следва, че необходимата за определянето на съответния пазар заменяемост трябва да се материализира в краткосрочен план (вж. в този смисъл решение Telefónica и Telefónica de España/Комисия, T-336/07, EU:T:2012:172, т. 123).

252 В случая от съображение 215 от обжалваното решение, което по същество не се оспорва от жалбоподателя, е видно, че през релевантния период само три вертикално интегрирани предприятия са прибягвали до самоснабдяване с UMTS чипсети [*поверително*]. С оглед на минималното производство на UMTS чипсети от [*поверително*] през посочения период Комисията отбелязва в споменатото съображение, че няма да го вземе предвид в анализа си.

253 Що се отнася до първото оплакване, изведено от това, че Комисията неправилно се е основала на непоследователни и лишени от релевантност изявления на някои вертикално интегрирани на пазара на UMTS чипсети производители на оборудване, за да заключи, че не е налице конкурентен натиск, упражняван пряко от предлагането за собствено потребление на тези производители, Комисията не може да бъде упрекната, че в хода на проверката си е отправила въпроси до [*поверително*] относно предназначението на чипсетите, които самите те произвеждат, и относно намеренията им в това отношение. Всъщност, както е видно от точка 13 от Известието относно определянето на пазара, за да може да се определи дали клиентите са в състояние лесно да се прехвърлят към заместващи продукти, следва да се идентифицират реалните алтернативни източници на доставка, които тези клиенти биха могли да използват.

254 В това отношение отговорите на [*поверително*] са много ясни, тъй като от съображение 218 от обжалваното решение следва, че [*поверително*] и тъй като от съображение 219 от посоченото решение е видно, че [*поверително*]. Освен това от съображение 220 от това решение следва, че [*поверително*]. Противно на това, което жалбоподателят изтъква общо и без каквото и да било обяснение, тези изявления изобщо не изглеждат непоследователни или лишени от основание.

255 От това следва, че производството за собствено потребление на [*поверително*] не представлява действителен източник за снабдяване, който третите лица, купувачи на UMTS чипсети, са можели да използват през релевантния период, в резултат на което тези клиенти не са били в състояние лесно да се прехвърлят към това производство за собствено потребление по смисъла на точка 13 от Известието относно определянето на пазара. Освен това в отговор на процесуално-организационно действие Комисията посочва, че съгласно точка 24 от посоченото известие, когато определя съответния пазар, тя не трябва да взема предвид продукти, които са потенциално (а не вече) конкурентни, какъвто е случаят с чипсетите, произведени от самия [*поверително*], които през посочения период са били едва на много ранен етап от тяхното разработване. Следователно Комисията не е допуснала явна грешка в преценката и достатъчно мотивирано е приела въз основа на тези отговори, че посоченото производство за собствено потребление обикновено не е било на разположение за снабдяване на клиенти — трети лица, което е достатъчно, за да се изключи възможността същото това производство за собствено потребление да е упражнило пряко конкурентен натиск върху производителите на UMTS чипсети през този период.

256 Освен това следва да се отхвърли критиката на жалбоподателя, че Комисията трябвало по-скоро да попита клиентите относно готовността и способността им в случай на увеличаване на цената на UMTS чипсетите на свободния пазар да преминат към самоснабдяване или да го увеличат, в случай че вече са вертикално интегрирани клиенти. Всъщност с оглед на характеристиките на пазара на UMTS чипсети, и по-специално на високите бариери за навлизане, каквито представляват по-специално значителните разходи за научноизследователска и развойна дейност, необходими за разработването на

такива чипсети (т. 11.4.1 от обжалваното решение), трудно може да се допусне, че клиенти, които не са вертикално интегрирани, биха могли в краткосрочен план да започнат да произвеждат такива чипсети.

257 Що се отнася до вертикално интегрираните клиенти, от съображение 220 от обжалваното решение следва, че [*поверително*]. Следователно по отношение на [*поверително*] вече не може да се очаква да увеличи в краткосрочен план самоснабдяването си през релевантния период. Що се отнася до [*поверително*], от съображение 230 от обжалваното решение, основано на неговите отговори на поставените в това отношение от Комисията въпроси, е видно, че [*поверително*]. Така от това разумно може да се направи извод, че дори в случай на увеличаване на цената на UMTS чипсетите на свободния пазар този производител при всички случаи не би увеличил в краткосрочен план собственото си производство, което да създаде пряк конкурентен натиск върху производителите на UMTS чипсети, осъществяващи дейност на този пазар.

258 Поради това настоящото оплакване трябва да се отхвърли.

259 Що се отнася до второто оплакване, изведено от това, че Комисията неправилно е изключила производството за собствено потребление на [*поверително*], следва да се отбележи, че жалбоподателят не оспорва незначителния характер на собственото производство на [*поверително*], което, както е видно от бележка под линия 285 от обжалваното решение, представлява само 0,1 % от общите продажби на UMTS чипсети на свободния пазар през 2010 г. и 2011 г.

260 Освен това жалбоподателят не оспорва и че [*поверително*] през релевантния период е използвало собственото си производство изключително или почти изключително за вътрешни цели и че едва от [*поверително*], както следва от съображение 225 от обжалваното решение, т.е. доста след посочения период, този производител е започнал да доставя на клиенти — трети лица, на свободния пазар.

261 От неоспорените от жалбоподателя незначителен характер на собственото производство на [*поверително*] и от използването от негова страна на производството му за собствено потребление през релевантния период изключително или почти изключително за вътрешни цели, следва, че трудно може да се приеме, че през релевантния период [*поверително*] е имало способността да регулира цените, предлагани от жалбоподателя на пазара на UMTS чипсети, противно на твърденията на последния, и че Комисията не е допуснала явна грешка в преценката и достатъчно мотивирано е изключила това производство за собствено потребление от своя анализ, което е достатъчно, за да се отхвърли настоящото оплакване.

262 Във всеки случай следва да се отбележи, че дори Комисията да беше включила производството за собствено потребление на [*поверително*] в рамките на съответния пазар, предвид неоспорения от жалбоподателя минимален характер на това производство, подобно включване не би оказало никакво влияние върху извода, до който стига Комисията относно господстващото положение на жалбоподателя на този пазар.

263 Що се отнася до третото оплакване, изведено от това, че Комисията не е отчела в достатъчна степен динамиката на пазара и тенденциите в сектора, следва да се припомни, че от точка 24 от Известието относно определянето на пазара следва, че потенциалната

конкуренция не се взема предвид при определянето на пазарите. Следователно Комисията не е била длъжна да вземе предвид такива последващи спрямо релевантния период обстоятелства.

264 Противно на твърденията на жалбоподателя, подобен подход не е несъвместим с факта, че в съображение 363 от обжалваното решение Комисията е взела предвид големия потенциал за растеж в сегмента за водещи технологии на пазара на UMTS чипсети, тъй като това съображение попада в точка 12 от посоченото решение, отнасяща се до злоупотребата с господстващо положение, в рамките на която Комисията може да вземе предвид прогнози, по-специално за да прецени потенциалните последици от укоримото поведение, а не в точка 10 от това решение, отнасяща се до определянето на пазара, в рамките на която Комисията трябва да определи кои продукти през релевантния период се считат от клиентите за заместими, за да ги включи в един и същ продуктов пазар. Тъй като става въпрос за два различни анализа, преследващи различни цели, нормално е при извършването им Комисията да вземе предвид различни фактори, без това да води до каквото и да е противоречие или несъвместимост.

265 Накрая следва да се отбележи, че жалбоподателят само оспорва най-общо неотчитането на това, което той определя като „доказателства, свързани с динамиката на пазара и тенденциите в сектора“, и по никакъв начин не обяснява за какви доказателства става въпрос, как такива доказателства биха могли да повлияят на направения от Комисията анализ, и по-специално защо тези доказателства е трябвало да накарат Комисията да заключи, че е налице пряк конкурентен натиск, упражняван от производството за собствено потребление на вертикално интегрираните предприятия върху производителите, осъществяващи дейност на пазара на UMTS чипсети.

266 Следователно настоящото оплакване трябва да се отхвърли.

267 Що се отнася до четвъртото оплакване, изведено от това, че Комисията не е взела предвид търговските реалности, жалбоподателят изтъква единствено факта, че е загубил около 70 % от продажбите си на UMTS чипсети, предназначени за MBB устройствата на Huawei, в полза на предлагането за собствено потребление от страна на дъщерното дружество на Huawei. От отговора на Huawei на въпрос 25 от искането за предоставяне на информация от 19 юли 2013 г., на който се позовава жалбоподателят, обаче е видно, че едва през 2013 г. Huawei се е самоснабдявало в размер на 69 % от HiSilicon, т.е. след релевантния период. Следователно Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, като не е взела предвид това обстоятелство, което е достатъчно, за да се отхвърли настоящото оплакване.

268 Следователно трябва да се приеме, че Комисията не е допуснала явна грешка в преценката и не е нарушила задължението си за мотивиране, като е заключила, че не е налице конкурентен натиск, упражняван пряко от предлагането за собствено потребление на пазара на UMTS чипсети. Ето защо втората част от второто основание трябва да се отхвърли.

По третата част, свързана с конкурентния натиск, упражняван непряко от предлагането за собствено потребление на свободния пазар

269 В подкрепа на настоящата част жалбоподателят изтъква четири оплаквания.

270 На първо място, жалбоподателят счита, че Комисията неправилно е ограничила анализа си относно наличието на непряк конкурентен натиск върху пазара надолу по веригата на мобилните телефони с интегрирани UMTS чипсети под претекст, че през релевантния период самоснабдяването с UMTS чипсети, предназначени за другите устройства, включително за MBB устройствата, е незначително. Освен това според жалбоподателя подобен подход противоречи на развитата от Комисията „теория за вредите“, която е насочена към „чипсети в сегмента за водещи технологии“, използвани в MBB устройствата.

271 На второ място, жалбоподателят твърди, че при липсата на тест SSNIP твърдението на Комисията, съдържащо се в съображение 237 от обжалваното решение, че хипотетичното увеличение на цената на UMTS чипсетите не би довело до значително намаляване на търсенето на такива чипсети на свободния пазар, е лишено от основание и релевантност.

272 На трето място, отхвърлянето на наличието на непряк натиск, произтичащ от конкуренцията на пазара надолу по веригата, било несъвместимо с развитата от Комисията „теория за вредите“ по две причини.

273 От една страна, Комисията не можела, без да си противоречи, да твърди, че хипотетично увеличение на цените от 5 до 10 % на пазара нагоре по веригата, а именно този на UMTS чипсетите, би имало незначително въздействие върху цените на пазара надолу по веригата, а именно този на устройствата, които интегрират тези чипсети (съображение 235 от обжалваното решение), и също така да упреква жалбоподателя, че е имал непряко хищническо поведение.

274 От друга страна, Комисията не можела, без да си противоречи, да твърди, че дори производството за собствено потребление на [*поверително*] да бъде включено в съответния пазар, то не би имало, предвид незначителния си характер, никакви последици за пазарния дял на жалбоподателя и следователно да приеме, че производството за собствено потребление е упражнявало известен конкурентен натиск на свободния пазар (бележка под линия 311 от обжалваното решение), и също така да заключи, че посоченото производство за собствено потребление не е упражнявало конкурентен натиск на свободния пазар през релевантния период.

275 На четвърто място, жалбоподателят твърди, че Комисията неправилно е посочила в бележка под линия 311 от обжалваното решение, че производството за собствено потребление на [*поверително*] може да бъде включено в съответния пазар, но не и това на [*поверително*], тъй като през релевантния период последното се снабдявало с UMTS чипсети за своите MBB устройства единствено на свободния пазар.

276 Според жалбоподателя Комисията не може да изключи производството за собствено потребление на [*поверително*] с мотива, че последното не се самоснабдява с чипсети, предназначени за MBB устройствата му, при положение че определянето на съответния пазар, възприето от Комисията в обжалваното решение, не се ограничавало до UMTS чипсетите, предназначени за MBB устройствата, а включвало и UMTS чипсетите, предназначени за други устройства. Освен това от съображение 220, буква б) от посоченото решение следвало, че макар през 2009 г. [*поверително*] да е обявило, че ще прекрати производството си за собствено потребление, то всъщност се е самоснабдявало до третото тримесечие на 2013 г.

277 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

278 В самото начало следва да се отбележи, че в точка 10.2.9.2 от обжалваното решение Комисията е обяснила причините, поради които е стигнала до извода, че производството за собствено потребление на единствените две вертикално интегрирани предприятия през релевантния период не е упражнявало непряк конкурентен натиск на пазара на UMTS чипсетите посредством конкуренция на пазара надолу по веригата.

279 За да стигне до този извод, Комисията най-напред обяснява, че е извършила анализа си за евентуален непряк конкурентен натиск, като е взела предвид единствено евентуална конкуренция надолу по веригата между мобилните телефони, с интегрирани UMTS чипсети, като е изключила другите устройства, сред които MBB устройствата. В съображение 230 от обжалваното решение тя посочва, че е действала по този начин, като се има предвид, че тук става въпрос за единствения възможен косвен конкурентен натиск, тъй като собственото производство на UMTS чипсети, предназначени за интегриране в устройства, различни от мобилните телефони, при всички положения е било незначително през релевантния период.

280 Освен това Комисията обяснява също, че е разгледала само непрекия конкурентен натиск, упражняван от [*поверително*], тъй като през релевантния период производството за собствено потребление на [*поверително*] е било минимално и следователно не е можело да упражни непряк конкурентен натиск на свободния пазар.

281 По-нататък Комисията обяснява, от една страна, че тъй като коефициентът на разреждане на съответните продукти е малък, доколкото през релевантния период цената на UMTS чипсет представлява едва около 6 % от цената на дребно на мобилния телефон, в който той е интегриран, увеличение от 5 до 10 % на цената на този чипсет би имало само незначително въздействие върху цената на крайния продукт, поради което подобно увеличение нагоре по веригата на цената на UMTS чипсетите на свободния пазар би било печелившо за производителя на чипсети, чийто обем на продажби няма да бъде негативно засегнат от такова увеличение (съображение 235 от обжалваното решение).

282 От друга страна, Комисията е доказала, че предвид факта че мобилните телефони са много различни продукти в зависимост от марката и с много специфични характеристики, увеличаването на цената на мобилните телефони вследствие на увеличение на цената на интегрираните в тях UMTS чипсети на свободния пазар, не би довело до насочване на клиентите към друга марка мобилен телефон, и по-конкретно до закупуване на мобилен телефон с интегриран чипсет, собствено производство, който не би бил засегнат от подобно увеличение на цените. Това потвърждавало, че увеличаването на цената нагоре по веригата на UMTS чипсетите на свободния пазар би било печелившо за производителя на чипсети, чийто обем на продажби няма да бъде негативно засегнат от такова увеличение (съображение 237 от обжалваното решение).

283 От това Комисията прави извода, че през релевантния период производството за собствено потребление не може да упражнява непряк конкурентен натиск на пазара на UMTS чипсети.

284 Що се отнася до първото оплакване, изведено от това, че Комисията неправилно е ограничила анализа си относно наличието на непряк конкурентен натиск на пазара надолу по веригата на мобилни телефони с интегриран UMTS чипсет, следва да се отбележи, че става въпрос именно за устройствата, за които собственото производство на UMTS чипсети, изчислено например за [*поверително*], е най-голямо, поради което

ограничаването на анализа на Комисията до този сегмент на пазара е най-подходящата хипотеза, която може да докаже наличието на непряк конкурентен натиск и която следователно е най-благоприятна за жалбоподателя.

285 Освен това фактът, че за подобно ограничаване се твърди, че е в противоречие с развитата от Комисията „теория за вредите“, насочена от своя страна към „чипсетите в сегмента за водещи технологии“, използвани в MBB устройствата, не променя по никакъв начин по-благоприятния характер на този подход за жалбоподателя и по никакъв начин не засяга неговата валидност. В това отношение следва да се отбележи, че производството за собствено потребление на „чипсети в сегмента за водещи технологии“ за интегриране в посочените устройства според Комисията е много по-ограничено от производството на UMTS чипсети, предназначени да бъдат интегрирани в мобилни телефони, което впрочем жалбоподателят не оспорва.

286 Що се отнася до второто оплакване, изведено от необосноваността и неотносимостта на твърдението на Комисията, съдържащо се в съображение 237 от обжалваното решение, че хипотетичното увеличаване на цената на UMTS чипсетите не би довело до значително намаляване на търсенето на такива чипсети на свободния пазар поради липсата на теста SSNIP, достатъчно е да се припомни, че Комисията не е длъжна да извършва такъв тест (вж. т. 235 по-горе). Освен това следва да се отбележи, че за да оспори това твърдение на Комисията, жалбоподателят не изтъква никакъв друг довод, освен че в настоящия случай не е извършен тест SSNIP.

287 Що се отнася до третото оплакване, изведено от това, че отхвърлянето на наличието на непряк натиск на свободния пазар, произтичащ от конкуренцията надолу по веригата, било несъвместимо с развитата от Комисията „теория за вредите“, следва да се отбележи, че непрякото хищническо поведение, в което Комисията упреква жалбоподателя, само по себе си не може да обезсили анализа за наличието на непряк конкурентен натиск поради две причини.

288 От една страна, противно на твърденията на жалбоподателя, Комисията не е допуснала грешка и не си противоречи, като приема, че хипотетично увеличение на цените от 5 до 10 % на пазара нагоре по веригата, а именно пазара на UMTS чипсетите, би имало само незначително въздействие върху цените на устройствата, интегриращи тези чипсети, на пазара надолу по веригата, а именно този на устройствата, интегриращи тези чипсети, и като същевременно упреква жалбоподателя, че е имал непряко хищническо поведение. Не защото общото увеличение на цената на UMTS чипсетите на пазара нагоре по веригата не би имало почти никакво отражение надолу по веригата върху цената на устройствата, интегриращи тези чипсети, избирателното намаляване на цената на UMTS чипсетите, предложено от жалбоподателя единствено на Huawei, не би дало предимство на последното, като му позволи да се конкурира по-добре със своя съперник ZTE на пазара надолу по веригата.

289 От друга страна, следва да се отбележи, че в бележка под линия 311 от обжалваното решение Комисията по никакъв начин не твърди, че производството за собствено потребление на [*поверително*] упражнява определен конкурентен натиск на свободния пазар. В тази бележка под линия Комисията само посочва, че при всички положения дори ако цялото производство за собствено потребление на UMTS чипсети на [*поверително*], а именно чипсетите, предназначени за мобилни телефони, и чипсетите, предназначени за интегриране в други устройства, трябва да бъде включено в рамките на съответния пазар,

пазарният дял на жалбоподателя ще остане непроменен през 2009 г. и ще намалее само незначително през 2010 г. и 2011 г., като същевременно във всички случаи ще остане над прага от 50 %. Следователно доводът на жалбоподателя се основава на неправилен прочит на посочената бележка под линия.

290 Що се отнася до четвъртото оплакване, изведено от това, че Комисията неправилно е посочила в бележка под линия 311 от обжалваното решение, че производството за собствено потребление на [*поверително*] може да бъде включено в съответния пазар, но не и това на [*поверително*], тъй като през релевантния период последното се снабдявало с UMTS чипсети за своите MBB устройства единствено на свободния пазар, то също се основава на неправилен прочит на посочената бележка под линия. В тази бележка под линия Комисията всъщност по никакъв начин не е приела, че производството за собствено потребление на [*поверително*] може да бъде включено в съответния пазар, но не и това на [*поверително*].

291 Най-напред следва да се уточни, че бележка под линия 311 от обжалваното решение се отнася до съображение 240 от посоченото решение, и по-специално до въпроса дали от хипотетична гледна точка анализът на непрекия конкурентен натиск, съсредоточен върху MBB устройствата, би довел до различен резултат.

292 В това отношение, що се отнася до [*поверително*], Комисията само посочва, че неговото производство за собствено потребление на чипсети, предназначени както за мобилни телефони, така и за други устройства, е било толкова минимално през релевантния период, че дори да е било включено в съответния пазар (независимо дали в рамките на анализ на непрекия конкурентен натиск, съсредоточен върху мобилните телефони, или в рамките на анализ, съсредоточен върху MBB устройствата), това не би довело до намаляване на пазарния дял на жалбоподателя под прага на предполагаемо господстващо положение от 50 %.

293 За сметка на това, що се отнася до [*поверително*], в бележка под линия 311 от обжалваното решение Комисията посочва, че в хипотетичния сценарий на анализ на непрекия натиск, съсредоточен върху MBB устройствата, производството за собствено потребление на [*поверително*] не би било взето предвид, тъй като последното купува всички UMTS чипсети, предназначени за неговите MBB устройства, на свободния пазар и през 2009 г. обявява, че ще прекрати собственото си производство, както следва от съображение 220, буква б) от посоченото решение. За сметка на това в рамките на действително извършения от нея анализ за наличие на евентуален непряк конкурентен натиск надолу по веригата, съсредоточен върху мобилните телефони, Комисията действително е взела предвид производството за собствено потребление на UMTS чипсети на [*поверително*], предназначени за мобилните му телефони, тъй като по отношение на тези устройства последното действително се е самоснабдявало.

294 Освен това фактът, че от съображение 220 от обжалваното решение следвало, че [*поверително*] е доставило последните UMTS чипсети през 2013 г., не обезсилва нито констатацията, че [*поверително*] се снабдявало единствено на свободния пазар, що се отнася до UMTS чипсетите, предназначени за MBB устройствата му, и че собственото му производство се е ограничило до чипсетите, предназначени за мобилните му телефони, нито констатацията, че още от 2009 г. [*поверително*] е решило да прекрати производството си за собствено потребление и през юли 2010 г. е преустановило разработването на нови

UMTS чипсети, тъй като е напълно възможно да са изминали няколко години между това решение и прекратяването на разработването на нови UMTS чипсети, от една страна, и доставката на последните произведени UMTS чипсети, от друга страна.

295 От гореизложеното следва, че нито едно от оплакванията, формулирани в подкрепа на настоящата част, не може да постави под въпрос анализа, направен от Комисията в точка 10.2.9.1 от обжалваното решение, в който се стига до заключението, че през релевантния период не е налице непряк конкурентен натиск, упражняван от производството за собствено потребление на UMTS чипсети на свободния пазар.

296 Следователно третата част от второто основание трябва да се отхвърли.

По четвъртата част, свързана с господстващото положение на жалбоподателя през релевантния период

297 В подкрепа на настоящата част жалбоподателят изтъква следните четири оплаквания.

298 На първо място, жалбоподателят изтъква, че ако продуктовият пазар е бил правилно определен и е включвал продажбите за собствено потребление на вертикално интегрираните производители, неговият пазарен дял щял да бъде под 40 %, т.е. под прага на господстващо положение.

299 На второ място, жалбоподателят твърди, че Комисията неправилно е надценила размера на пазарния му дял. Според него секторът на базовите чипсети се характеризира с кратки цикли на иновации, в резултат на което пазарните дялове били временни и не отразявали правилно съотношението на силите на пазара. Освен това той поддържа, че ако Комисията е била отчела правилно упражнявания върху него конкурентен натиск, тя щяла да стигне до извода, че жалбоподателят не разполага със значителна и трайна пазарна мощ.

300 На трето място, жалбоподателят изтъква, че Комисията неправилно е приела, че съответният пазар се характеризира със значителни бариери за навлизане и за разрастване. Според него, тъй като разглежданата технология до голяма степен е стандартизирана, новите участници били насърчавани да навлязат на пазара, без да бъдат възпрепятствани от необходимостта от разгръщане на значителни инвестиции в научноизследователска и развойна дейност. Той твърди, че ползваната от него мрежа за ретроцесия също не представлява бариера за навлизане на пазара, което се доказвало от факта, че само малка част от отговорилите на въпроса на Комисията относно наличието на бариери за навлизане на пазара квалифицирали тази мрежа като мрежа за ретроцесия.

301 На четвърто място, жалбоподателят упреква Комисията, че не е определила количествено другите установени от нея бариери за навлизане, а именно необходимостта от сертифициране на базовите чипсети от операторите на мобилни мрежи и производителите на оборудване, брандирането на марката, репутацията му и силните му търговски отношения.

302 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

303 Съгласно съдебната практика господстващото положение, посочено в член 102 ДФЕС, се отнася до състояние на икономическа мощ на дадено предприятие, което му позволява да препятства поддържането на ефективна конкуренция на съответния пазар, като му дава

възможност в значителна степен да действа независимо спрямо своите конкуренти, своите клиенти и накрая — спрямо потребителите (решение от 13 февруари 1979 г., Hoffmann-La Roche/Комисия, 85/76, EU:C:1979:36, т. 38).

304 По принцип наличието на господстващо положение може да е резултат от редица фактори, които, взети поотделно, не са непременно определящи (решения от 14 февруари 1978 г., United Brands и United Brands Continentaal/Комисия, 27/76, EU:C:1978:22, т. 66, и от 15 декември 1994 г., DLG, C-250/92, EU:C:1994:413, т. 47). Сред тези фактори наличието на големи пазарни дялове е изключително показателно (решения от 12 декември 1991 г., Hilti/Комисия, T-30/89, EU:T:1991:70, т. 90, и от 25 юни 2010 г., Imperial Chemical Industries/Комисия, T-66/01, EU:T:2010:255, т. 255 и 256).

305 Съгласно съдебната практика, освен в изключителни случаи, особено големите пазарни дялове представляват сами по себе си доказателство за наличието на господстващо положение (решение от 13 февруари 1979 г., Hoffmann-La Roche/Комисия, 85/76, EU:C:1979:36, т. 41). По-специално, пазарен дял от 50 % сам по себе си, освен в изключителни случаи, представлява господстващо положение (вж. в този смисъл решение от 3 юли 1991 г., AKZO/Комисия, C-62/86, EU:C:1991:286, т. 60).

306 При анализа за наличие на господстващо положение могат да бъдат взети предвид и други фактори като съотношението между пазарните дялове, притежавани от съответното предприятие и от неговите непосредствени конкуренти (вж. в този смисъл решение от 13 февруари 1979 г., Hoffmann-La Roche/Комисия, 85/76, EU:C:1979:36, т. 48), или наличието на бариери за навлизане на пазара или за разрастване, произтичащи по-специално от необходимостта от извършване на значителни инвестиции (вж. в този смисъл решение от 14 февруари 1978 г., United Brands и United Brands Continentaal/Комисия, 27/76, EU:C:1978:22, т. 122), или при определени обстоятелства от притежаването на права върху интелектуална собственост (вж. в този смисъл решение AstraZeneca/Комисия, T-321/05, EU:T:2010:266, т. 270 и цитираната съдебна практика).

307 Що се отнася до първото оплакване, изведено от това, че ако съответният продуктов пазар е бил правилно определен и е включвал продажбите за собствено потребление на вертикално интегрираните производители, пазарният дял на жалбоподателя щял да бъде под 40 %, достатъчно е да се припомни, че както следва от анализа на първите три части от второто основание, Комисията не е допуснала грешки, като е определила съответния продуктов пазар като пазара на UMTS чипсети, което позволява това оплакване да се отхвърли.

308 Що се отнася до второто оплакване, изведено от това, че с оглед на специфичните характеристики на сектора размерът на пазарния дял на жалбоподателя, който последният счита за временен, не е показателен за това, че той разполага със значителна и трайна пазарна мощ, следва да се отбележи, че дори да се предположи, че съответният пазар се характеризира с кратки цикли на иновации, това не представлява изключително обстоятелство по смисъла на цитираната в точка 305 по-горе съдебна практика, което да позволява да се приеме, че пазарен дял с такъв размер сам по себе си не представлява доказателство за наличието на господстващо положение, особено когато пазарният дял на най-близкия конкурент е много по-малък, както е в настоящия случай. При всички положения от данните, възпроизведени в таблици 3 и 5 от обжалваното решение, които жалбоподателят не оспорва по същество, е видно, че последният е имал пазарен дял от 61,2 % през 2009 г., 59,7 % през 2010 г. и 62,5 % през 2011 г. от гледна точка на приходите и

58,9 % през 2009 г., 57,8 % през 2010 г. и 65,3 % през 2011 г. от гледна точка на обема на продажби. Следователно, противно на твърденията на жалбоподателя, такъв относително стабилен пазарен дял не може да бъде квалифициран като временен.

309 Що се отнася до съотношението на силите на пазара, от данните, възпроизведени в таблици 3 и 5 от обжалваното решение, които жалбоподателят по същество не оспорва, следва също, че през 2009 г. двата му най-близки конкуренти от гледна точка на приходи са били ST-Ericsson с 15,1 % пазарен дял и Intel с 12,6 % пазарен дял, през 2010 г. Intel с 18,9 % пазарен дял и ST Ericsson с 8,9 % пазарен дял, а през 2011 г. Intel с 19,1 % пазарен дял и Broadcom с 4,4 % пазарен дял. От гледна точка на обема на продажби, през 2009 г. двата му най-близки конкурента са ST Ericsson с 20—30 % пазарен дял и Intel с 10—20 % пазарен дял, през 2010 г. Intel с 10—20 % пазарен дял и ST Ericsson и Marvell с 5—10 % пазарни дялове, а през 2011 г. Intel с 20—30 % пазарен дял и Marvell с 5—10 % пазарен дял. Противно на твърденията на жалбоподателя обаче, тези таблици действително доказват, че през релевантния период той се е изправял само срещу разпръснати конкуренти, които за разлика от самия него имат много по-слаба позиция и относително нестабилни пазарни дялове, което потвърждава, що се отнася до него, наличието на значителна и трайна пазарна мощ и прави малко вероятна възможността конкурентите му да упражняват реален натиск върху него. Следователно второто оплакване следва да се отхвърли.

310 Що се отнася до третото оплакване, изведено по същество от това, че Комисията неправилно е приела, че инвестициите, необходими за разработването на UMTS чипсети, по-специално за научноизследователска и развойна дейност, представляват бариера за навлизане на пазара или за разрастване, и до четвъртото оплакване, изведено от това, че Комисията не е определила количествено другите установени бариери за навлизане, а именно необходимостта от сертифициране на базовите чипсети от операторите на мобилни мрежи и производителите на оборудване, брандирането на марката, репутацията и силните търговски отношения на жалбоподателя, достатъчно е да се отбележи, че те са свързани с други фактори, които могат да бъдат взети предвид при анализа на наличието на господстващо положение (вж. т. 306 по-горе), без да могат да поставят под въпрос доказването на наличието на господстващо положение, както е установено в съответствие със съдебната практика, цитирана в точка 305 по-горе.

311 От изложеното по-горе следва, че четвъртата част от второто основание трябва да се отхвърли.

По петата част, свързана с определянето на сегмента за водещи технологии на пазара на UMTS чипсети, на който Комисията основала анализа си

312 В подкрепа на петата част жалбоподателят по същество упреква Комисията, че е основала анализа си на сегмента за водещи технологии на пазара на UMTS чипсети, въпреки че става въпрос за понятие, изведено за удобство, което никога не е съществувало и което не отговаря на техническите и търговските реалности през релевантния период.

313 Този довод обаче следва да се счита за неотносим, в случай че е изтъкнат, за да се постави под въпрос определянето на съответния пазар или господстващото положение на жалбоподателя. Всъщност нито в точка 10 от обжалваното решение, отнасяща се до посоченото определяне, нито в точка 11 от това решение, отнасяща се до това господстващо положение, Комисията е определила сегмента за водещи технологии на пазара на UMTS чипсети, а е направила това в точка 12 от посоченото решение, отнасяща се до

злоупотребата с господстващо положение, и по-специално в анализа си на стратегията на жалбоподателя за противодействие на Icera в този сегмент за водещи технологии (т. 12.4 от обжалваното решение).

314 Запитан в това отношение чрез процесуално-организационно действие, жалбоподателят посочва, че ако е изложил критиките си във връзка с определянето на сегмента за водещи технологии на пазара на UMTS чипсети, на който Комисията е основала анализа си, в рамките на второто основание, то е, за да повдигне този основен въпрос възможно най-рано в писмените си становища, тъй като подобна критика потенциално би оказала влияние върху другите основания, изложени впоследствие, и тъй като е искал да подчертае несъответствията при определянето на съответния пазар, включително по отношение на този сегмент за водещи технологии, който е част от него.

315 Подобен отговор обаче не е достатъчен, за да се преодолее неотносимостта на настоящата част, тъй като, дори ако формулираното в нейна подкрепа оплакване трябва да бъде уважено, това не може да постави под въпрос извода, до който е стигнала Комисията, що се отнася до определянето на съответния пазар и господстващото положение на жалбоподателя.

316 От това следва, че петата част от второто основание трябва да се отхвърли. Следователно, тъй като останалите части от това основание също са отхвърлени (вж. точки 240, 268, 296 и 311 по-горе), посоченото основание трябва да се отхвърли в неговата цялост.

По петото основание, изведено от „явни грешки в преценката“ и от неизпълнение на задължението за мотивиране, допуснати при реконструирането на „действително платените“ цени

317 Петото основание се състои от две части. В първата част се твърди, че не е било необходимо да се извършва „преизчисляване на цените“ в обжалваното решение. Втората част е изведена от грешки, допуснати в посоченото решение при това „преизчисляване“.

По първата част, в която се твърди, че не е било необходимо да се извършва „преизчисляване на цените“ в обжалваното решение

318 В подкрепа на първата част жалбоподателят изтъква по същество, че като не се е основала на счетоводните данни на Qualcomm при определянето на цените на чипсетите, Комисията е извършила ненужно и необосновано „преизчисляване“ на неговите данни относно цените. Така той поставя под въпрос извършеното в обжалваното решение реконструиране на цените, действително платени на Qualcomm от Huawei и ZTE през релевантния период.

319 На първо място, жалбоподателят изтъква, че в рамките на реконструирането на цените, извършено в обжалваното решение, Комисията не е взела предвид по подходящ начин възраженията му относно анализа цени—разходи в ИВ, които критикували факта, от една страна, че това реконструиране изключвало някои приходи, като погрешно третирало някои ограничени случаи на променливост на средните продажни цени като счетоводни грешки, и от друга страна, че то не отчитало последиците от късното осчетоводяване на приходите.

320 На второ място, жалбоподателят счита, че Комисията неправилно е преценила данните относно цените на Qualcomm в своя анализ цени—разходи, като е използвала тримесечен референтен период. Според него най-подходящият и най-релевантният от търговска гледна точка период за оценка на данните за цените е шест месеца или дори една година. Той уточнява, че не договаря цените с клиентите си, нито ги преразглежда на тримесечие, а обикновено сключва с тях споразумения за много по-дълги периоди.

321 Жалбоподателят добавя, че Комисията неправилно е отхвърлила довода, че сумирането във времето може да отстрани проблемите, произтичащи от системата за късно осчетоводяване, предвид че този риск се отнася само до минимални стойности, като се отчита, че опасността периодите на хищнически търговски практики да бъдат трудни за установяване поради осредняването им за по-дълъг референтен период би съществувала само ако анализът цени—разходи се осъществява не само за периода на хищническо поведение, но и за целия или за част от периода на възстановяване. Според него, тъй като твърдяното от Комисията хищническо поведение в случая е продължило две години, било възможно анализът цени—разходи да се извърши въз основа на шестмесечни референтни периоди.

322 На трето място, жалбоподателят поддържа, че преизчисляването на средните продажни цени в обжалваното решение е ненужно, тъй като, що се отнася до средните продажни цени, записани в неговите счетоводни данни, разликата с резултата от изчисленията на Комисията във всички случаи е минимална. Освен това той изтъква, че анализът цени—разходи, направен от Комисията в ИВ, който се основава на неговите данни, разкрива само цени, по-ниски от разходите за много кратък период и с прекъсвания, което било несъвместимо с развита от нея „теория за вредите“, основана на антиконкурентно ограничаване на достъпа до пазара. Според жалбоподателя това навежда на мисълта, че Комисията е преформулирала средните продажни цени, единствено за да избегне констатацията за периодично хищническо поведение и следователно за липса на нарушение.

323 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

324 В самото начало следва да се припомни, че в точка 12.5 от обжалваното решение са изложени методът на Комисията и изчисляването на средните тримесечни продажни цени, които Huawei и ZTE действително са платили за единица от чипсетите, предмет на разследването през релевантния период.

325 В ИВ Комисията е основала изчисленията си главно на счетоводните данни на Qualcomm. Въпреки това поради прилагането на общоприетите счетоводни принципи в Съединените щати (наричани по-нататък „GAAP на САЩ“) и на доводите, изтъкнати в отговора на ИВ, Комисията е приела, че не е уместно нейният анализ цени—разходи да се основава на посочените счетоводни данни, без да се направят корекции, за да се вземе предвид принципът на осчетоводяване на приходите и да се отрази по-точно икономическата действителност през релевантния период.

326 По-специално според Комисията, от една страна, първоначално отчетените през дадено тримесечие приходи потенциално са намалили действителната крайна цена на продадените единици през това тримесечие, а от друга страна, късното осчетоводяване на натрупаните от Qualcomm резерви, които все още не са платени, е увеличило приходите за тримесечието, през което те са отчетени. Това късно осчетоводяване се дължало на

прилаганите от жалбоподателя GAAP на САЩ, съгласно които към момента на физическото изпращане на чипсети Qualcomm трябвало само да отчита приходите, които са сигурни и измерими. Едва в момента на проверката на точното количество чипсети, за които се прилага финансов стимул, резервите отново влизали в счетоводните отчети на Qualcomm.

327 Поради тази причина Комисията е счела, че не е уместно да се основе на счетоводните данни на Qualcomm, без да се направят корекции, за да се отчете разликата между тримесечието, през което са били продадени чипсетите, и тримесечието, през което приходите са били осчетоводени.

328 Поради това Комисията е преценила „действително платените“ цени, като е взела предвид резервите, които щели да влязат отново в счетоводните отчети на Qualcomm, така че да се изчислят брутните приходи, получени през тримесечието, в което е извършена продажбата.

329 В точки 608—610 от обжалваното решение Комисията уточнява също, че се е основала на тримесечни референтни периоди с оглед на факта, че първо, от някои документи на [*поверително*] е видно, че решенията относно цените се вземали от Qualcomm на тримесечие, второ, клиентите подавали исканията си за финансови стимули също на тримесечие, и трето, този период бил в съответствие с предоставените от Qualcomm данни относно AVC, които също били предоставени на тримесечна база.

330 Що се отнася до първото оплакване, изведено по същество от факта, че Комисията не е отчела правилно доводите, формулирани от жалбоподателя в отговора на ИВ, следва да се отбележи, че последният не обяснява по какъв начин Комисията е пропуснала да отчете надлежно становището му, нито по каква причина направеното в обжалваното решение реконструиране на цените не е било необходимо, за да се отговори на формулираните в посочения отговор критики.

331 Във всеки случай е достатъчно да се припомни, както е посочено в обжалваното решение, че поради прилагането на GAAP на САЩ и доводите, изтъкнати в отговора на ИВ, Комисията е счела, че е неподходящо да основе своя анализ цени—разходи на счетоводните данни на Qualcomm, без да извърши корекции, за да отчете принципа на осчетоводяване на приходите. Така в рамките на реконструирането на цените, направено в посоченото решение, Комисията е отчела това обстоятелство, като е осигурила съответствие на корекциите в счетоводните отчети със съответните продажби, така че да отрази по-точно икономическата действителност през релевантния период. По-специално тя е коригирала посочените счетоводни данни въз основа на документи, с които разполага жалбоподателят, за да отнесе различните плащания на стимули към съответстващите им единици от продуктите и по този начин да изчисли действително платената от Huawei и ZTE цена.

332 Освен това следва да се отбележи, подобно на Комисията, че в миналото тя вече е извършвала някои корекции, основани на данните за цените и разходите на предприятието с господстващо положение, както и на всяка друга предоставена от него релевантна информация, за да се отрази икономическата действителност. Този подход обаче е потвърден в практиката на Общия съд, например в решения от 30 януари 2007 г., France Télécom/Комисия (T-340/03, EU:T:2007:22, т. 131—137), от 10 април 2008 г., Deutsche Telekom/Комисия (T-271/03, EU:T:2008:101, т. 208—211), и от 13 декември 2018 г., Slovak Telekom/Комисия (T-851/14, EU:T:2018:929, т. 220—235).

333 При тези обстоятелства първото оплакване следва да се отхвърли.

334 Що се отнася до второто оплакване, изведено от факта, че тримесечният референтен период не бил най-подходящият за извършване на анализ цени—разходи, следва да се припомни, че в областите, в които е необходимо да се правят сложни икономически оценки, съдът на Съюза трябва да провери не само фактическата точност на представените доказателства, тяхната достоверност и логична последователност, но трябва също да провери дали тези доказателства включват всички релевантни данни, които трябва да бъдат взети предвид, за да се прецени дадена сложна ситуация, както и това дали те са от такъв характер, че да подкрепят направените въз основа на тях изводи. В това отношение съдът на Съюза трябва да осъществява контрол за законосъобразност въз основа на доказателствата, представени от жалбоподателя в подкрепа на изложените от него основания (вж. решение от 10 юли 2014 г., Telefónica и Telefónica de España/Комисия, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, т. 54 и 56 и цитираната съдебна практика).

335 В случая в съображения 609, 610 и 630—633 от обжалваното решение Комисията излага доказателствата, въз основа на които е приела тримесечен референтен период, и съображенията, с които е отхвърлила повдигнатите от жалбоподателя възражения.

336 В самото начало следва да се констатира, че макар да е вярно, че данните, възпроизведени в таблици 28—30, 44 и 45 от обжалваното решение, не разкриват пълно единство при определянето на периодите на закупуване, от тях все пак следва, че най-често използваният период действително е тримесечието. Към това следва да се добави, от една страна, че приложимият за клиентите период за подаване на исканията за финансови стимули е три месеца, и от друга страна, че представените от самото Qualcomm данни за разходите във връзка с AVC също са предоставени на тримесечие. Освен това жалбоподателят не е представил нито в писмените си изявления, нито в отговорите си на ИВ и на ДИВ, на които се позовава, доводи или доказателства в подкрепа на тезата си, че Комисията е трябвало да използва референтен период от шест месеца или една година.

337 Останалите данни, на които се позовава жалбоподателят, също не позволяват да се приеме, че Комисията е допуснала грешка, като е приела тримесечен референтен период за извършване на анализа цени—разходи.

338 От една страна, жалбоподателят не успява да докаже по какъв начин проблемът с късното осчетоводяване, който засяга целия релевантен период, е могъл да бъде преодолян, както той твърди, чрез промяна на референтния период.

339 От друга страна, макар да е вярно, както поддържа жалбоподателят, че взимането предвид на по-дълъг референтен период би могло да опорочи анализа само в случай че се вземат предвид цените, отнасящи се до период, който превишава този на хищническото поведение, това обстоятелство не означава, че изборът на референтния период непременно трябва да бъде този, предложен от жалбоподателя. Всъщност в случая Комисията е направила избор между тримесечен, шестмесечен или годишен референтен период в зависимост от най-релевантните за дейността на жалбоподателя данни и обстоятелства. В това отношение следва да се отбележи, че жалбоподателят не е успял да докаже, че изборът на тримесечен референтен период е опорочен от грешка.

340 При тези обстоятелства второто оплакване трябва да се отхвърли.

341 Що се отнася до третото оплакване, в което се твърди, че преизчисляването на средните продажни цени от Комисията е ненужно, тъй като, що се отнася до средните продажни цени, записани в счетоводните данни на жалбоподателя, разликата с резултата от изчисленията на Комисията във всички случаи е минимална, от съображения 614, 739, 740, 774, 775 и 922 от обжалваното решение следва, че разликата между счетоводните цени на жалбоподателя и реконструираните от Комисията цени много често е била малка. Това обстоятелство по същество е потвърдено от страните в съдебното заседание.

342 Жалбоподателят обаче не доказва, че това обстоятелство би засегнало законосъобразността на обжалваното решение. Всъщност, макар разликата между средните продажни цени, записани в счетоводните му данни, и реконструираните от Комисията средни продажни цени да е само минимална, от това не може да се заключи, че Комисията е допуснала грешка, като е реконструирала средните продажни цени. При тези обстоятелства настоящото оплакване трябва да се отхвърли.

343 Освен това доводът на жалбоподателя, че анализ цени—разходи, който е основан на счетоводните му данни, разкрива само цени, по-ниски от разходите за много кратък период и с прекъсвания, и следователно е несъвместим с каквато и да било констатация за нарушение, не е подкрепен по никакъв начин с доказателства. Всъщност жалбоподателят не обяснява какво счита за периодично хищническо поведение и поради каква причина този вид хищническо поведение не би могъл да представлява нарушение на правото на конкуренцията.

344 С оглед на изложените по-горе съображения третото оплакване, както и първата част от петото основание, следва да се отхвърлят изцяло.

По втората част, изведена от грешки, допуснати в обжалваното решение при извършеното „преизчисляване“

345 В подкрепа на настоящата част жалбоподателят изтъква пет оплаквания.

346 На първо място, жалбоподателят поддържа, че за да изчисли „действително платените“ цени, Комисията погрешно е прехвърлила някои финансови стимули от тримесечията, в които те са били записани в счетоводната система на Qualcomm, към тримесечията, в които съответните единици са били изпратени на клиента, въз основа на неправилно използване на исканията за стимулиране, подадени до Qualcomm от Huawei и ZTE, съдържащи се в „пакети от документи“, които не били в състояние да гарантират надеждността на анализа цени—разходи.

347 Освен това жалбоподателят уточнява, че причините, поради които разглежданите „пакети от документи“ не са надеждни, са изложени в отговора на ДИВ, в който той обяснил, че те са изготвени много подробно от клиентите, които вече не били в състояние да дадат разяснения във връзка с тях към момента, в който Комисията ги е поискала през 2017 г. Освен това тези „пакети от документи“ били непълни и понякога съдържащи несъответствия и грешки.

348 На второ място, жалбоподателят упреква Комисията, че е използвала неоправдано ретроспективен подход, тъй като е прехвърлила резервите, основавайки се на хипотезата, че Qualcomm е можело да предвиди исканията за стимулиране с пълна сигурност към момента на продажбата.

349 В това отношение нямала смисъл съдържащата се в съображение 620 от обжалваното решение констатация, че това, което е важно, е, че Qualcomm е било готово да насърчи закупуването на всички единици, които a priori са попадали в обхвата на някои споразумения, предвиждащи стимулиращи мерки. Прилагането на GAAP на САЩ предполагало, че към момента на получаване и изпращане на поръчките на чипсети Qualcomm е било длъжно да предположи, че всички единици чипсети отговарят на условията за всеки потенциално приложим стимул, без да му е позволено да се усъмни в това. Това не означавало, че Qualcomm е приело всички единици да се ползват от стимул в максимален размер.

350 На трето място, жалбоподателят счита, че следваният от Комисията подход е непоследователен, тъй като тя, от една страна, е отхвърлила счетоводните цени на Qualcomm като „неподходящи“ и от друга страна, е използвала избирателно същите тези цени при две ключови изчисления, а именно изчислението на цената на чипсетите, за които не са съществували „пакети от документи“, и изчислението, извършено за разпределянето на допълнителните разходи за научноизследователска и развойна дейност в рамките на анализа цени—разходи.

351 На четвърто място, жалбоподателят поддържа, че следваният от Комисията подход противоречи на Решение C(2014) 7465 final, прието по дело от 15 октомври 2014 г. относно производство по член 102 ДФЕС и член 54 от Споразумението за ЕИП (дело AT.39523 — Slovak Telekom), в което тя приема, че е за предпочитане в интерес на правната сигурност да се извършат преценки въз основа на използваните от съответното предприятие данни за разходите, а не въз основа на данни, произтичащи от извършени ex post сложни корекции и изчисления.

352 На пето място, жалбоподателят отбелязва, че методът на Комисията води до цени, които в някои случаи очевидно не са „действително платените“ от клиентите на Qualcomm. Например не съществувала никаква несигурност относно действителната цена, платена от Huawei за неизпратените поръчки за [*поверително*] единици от чипсети MDM8200, продадени от Qualcomm, за които договорената окончателна и фиксирана цена била [*поверително*] щатски долара (USD) за чипсет, след приспадане на всякакви стимули; за сметка на това цената, която Комисията реконструирала след преизчисляването ѝ, се оказва [*поверително*] USD за чипсет. Също така през първото тримесечие на 2011 г. цената, платена от Huawei за чипсети MDM8200, била [*поверително*] USD за чипсет, въпреки че въз основа на неправилния ѝ метод Комисията заключила, че средната нетна продажна цена за посочения чипсет е [*поверително*] USD.

353 Освен това Комисията не била в състояние да обясни защо средната нетна продажна цена на основния стимул за първото тримесечие на 2011 г. е несъвместима със средната нетна продажна цена на основния стимул, посочен в слайда на [*поверително*]: двете преизчислени цени, които Комисията се опитвала да обоснове, като се основавала на слайда от презентацията на [*поверително*] от 4 август 2010 г., очевидно не били „действителни“ цени.

354 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

355 Що се отнася до първото оплакване, изведено по същество от това, че „пакетите от документи“, съдържащи исканията за стимулиране, изпратени на Qualcomm от Huawei и ZTE, не са били в състояние да гарантират надеждността на анализа цени—разходи, достатъчно е да се отбележи, подобно на Комисията, че съответните документи са били

използвани от самия жалбоподател при издаването на кредитни известия и изготвянето на счетоводните му отчети, както е посочено в съображение 597 от обжалваното решение, без това да е оспорено от жалбоподателя. Следователно при липсата на други доказателства, изтъкнати от жалбоподателя, настоящото оплакване трябва да се отхвърли.

356 Що се отнася до второто оплакване, изведено от това, че Комисията е използвала неоправдано ретроспективен подход, тъй като е прехвърлила резервите, основавайки се на хипотезата, че Qualcomm е можело да предвиди исканията за стимулиране с пълна сигурност към момента на продажбата, следва да се отбележи, че противно на поддържаното от жалбоподателя, методът на Комисията не се основава на параметри, които Qualcomm не е било в състояние да оцени. Всъщност цените на Qualcomm са били структурирани като брутни цени, към които са прилагани стимулите, т.е. отстъпките. Така, когато Qualcomm вземало решения за определяне на цените, то е знаело каква би могла да бъде най-ниската единична цена, ако се приложат всички стимули. Както поддържа Комисията, това изчисление е имало за цел единствено да установи, въз основа на информацията, с която е разполагало Qualcomm и на която то се основава при изготвянето на счетоводните си отчети, действително платената цена от Huawei и ZTE. Тези съображения са достатъчни, за да се отхвърли настоящото оплакване.

357 Що се отнася до третото оплакване, изведено от това, че подходът на Комисията относно цените на Qualcomm е непоследователен, за да се отхвърли, достатъчно е да се отбележи, че се основава на погрешното разбиране, съгласно което обжалваното решение установява, че счетоводните цени на Qualcomm са „неподходящи“. Всъщност в съображения 603, 613 и 618 от посоченото решение, на които се позовава жалбоподателят, Комисията ясно посочва кои елементи от тези счетоводни цени са неподходящи, без обаче да отхвърля възможността да ги използва, след като въз основа на други източници на информация направи необходимите корекции.

358 Що се отнася до четвъртото оплакване, изведено от противоречие с Решение C(2014) 7465 final, прието по делото от 15 октомври 2014 г. относно производство по член 102 ДФЕС и член 54 от Споразумението за ЕИП (дело AT.39523 — Slovak Telekom), следва да се отбележи, че макар да е вярно, че в някои случаи Комисията първоначално се е основавала на данните, съдържащи се в счетоводните отчети на предприятието с господстващо положение, като понякога това е било достатъчно, то когато тези данни не са били налични или не са отговаряли на пазарната реалност, тя е конструирала подходящи представителни стойности, които се основават и на цялата релевантна информация, предоставена от предприятието с господстващо положение. Както обаче бе посочено в точка 332 по-горе, този подход е потвърден от Общия съд. Следователно настоящото оплакване трябва да се отхвърли.

359 Що се отнася до петото оплакване, изведено от това, че методът на Комисията води до цени, които в някои случаи очевидно не са „действително платените“ от клиентите на Qualcomm, следва да се констатира, че що се отнася до първия пример, посочен от жалбоподателя, слайдът, на който се основава защитата на Комисията (приложение A.2.2.19 от жалбата), действително показва, че цената, платена от Huawei за чипсети MDM8200 след прилагане на стимула, е била [*поверително*] (закръглена на [*поверително*]) USD за чипсет, което съответства на изчислената от Комисията цена, посочена в съображение 743 от обжалваното решение. Що се отнася до втория пример, следва да се отбележи, че документът — посочен от Комисията (приложение A.2.4.12 от жалбата), за да докаже, че одобрените от [*поверително*] цени са претърпели последователни промени, както е

пояснено в отговора на Комисията на поставените от Общия съд въпроси — потвърждава, че цената, отправена към Huawei за чипсет MDM8200 през първото тримесечие на 2011 г., е била по-ниска от предложената на [*поверително*] и е съответствала на действителната цена от [*поверително*] USD, както е изчислена от Комисията.

360 От това следва, че жалбоподателят не е доказал наличието на грешки в използвания от Комисията метод и в резултатите, до които тя е достигнала в обжалваното решение. При тези обстоятелства настоящото оплакване трябва да се отхвърли.

361 От това следва, че втората част от петото основание трябва да се отхвърли. Следователно, тъй като първата част от това основание също е отхвърлена (вж. т. 344 по-горе), посоченото основание следва да се отхвърли в неговата цялост.

По шестото основание, изведено от „неправилно разпределяне на еднократните инженерни разходи“

362 С настоящото основание жалбоподателят изтъква, че при преценката на NRE плащанията Комисията е допуснала „явни фактически грешки и грешки при прилагане на правото, и е нарушила принципа на правна сигурност, презумпцията за невиновност и принципа in dubio pro reo“. Освен това обжалваното решение било недостатъчно мотивирано, тъй като в него не били „взети предвид“ множество важни доводи, изтъкнати от Qualcomm в хода на административното производство. По този начин Комисията не изпълнила своето „задължение за добра администрация“.

363 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

364 Съгласно член 21 от Статута на Съда на Европейския съюз и член 76, буква г) от Процедурния правилник исковата молба или жалбата трябва да съдържа предмета на спора и кратко изложение на посочените основания, а за да е допустима исковата молба или жалбата, е необходимо съществените фактически и правни обстоятелства, на които се основава, да следват поне обобщено, но по логичен и разбираем начин от текста на самата искова молба или жалба.

365 Това изложение трябва да бъде достатъчно ясно и точно, за да позволи на ответника да подготви защитата си, а на Общия съд — да се произнесе по жалбата. Същото се отнася за всяко искане, което трябва да бъде придружено с основания и доводи, позволяващи както на ответника, така и на съда да прецени основателността му (решение от 13 декември 2018 г., Slovak Telekom/Комисия, T-851/14, EU:T:2018:929, т. 74 и 75, (непубликувани).

366 В случая следва да се отбележи, че макар доводите на жалбоподателя, изтъкнати в рамките на настоящото основание, да могат да се разглеждат като целящи да подчертаят твърдените грешки в преценката от страна на Комисията, свързани, от една страна, с NRE плащането на ZTE (първа част), и от друга страна, с NRE плащането на Huawei (втора част), посочените от жалбоподателя нарушения не са придружени от никакви данни, позволяващи да се прецени основателността им. От това следва, че доводите на жалбоподателя, изведени от тези нарушения, по-специално нарушението на принципа на правната сигурност, нарушението на презумпцията за невиновност и нарушението на принципа in dubio pro reo, трябва да се считат за недопустими, тъй като не са придружени от достатъчно уточнения, за да се прецени основателността им.

367 Освен това следва да се припомни, че съгласно съдебната практика, макар член 296 ДФЕС да задължава Комисията, когато взема решение при прилагането на правилата за конкуренция, да посочи фактическите обстоятелства, които обосновават решението, и правните съображения, които са я накарали да вземе това решение, тази разпоредба не изисква Комисията да разгледа всички фактически и правни въпроси, които са били обсъждани в хода на административното производство. Мотивите на решение, което има неблагоприятни последици, трябва да позволяват на Съда да упражни своя контрол за законосъобразност и да осигуряват на заинтересованото лице необходимата информация, за да може то да прецени дали решението е обосновано (решение от 11 юли 1985 г., Remia и др./Комисия, 42/84, EU:C:1985:327, т. 26). Следователно с оглед на тази съдебна практика жалбоподателят не може да се позовава основателно на факта, че Комисията не е отговорила конкретно в обжалваното решение на всички фактически или правни съображения, които той е изложил в хода на административното производство.

По първата част, свързана с NRE плащането на ZTE

368 В подкрепа на първата част, след като описва без възражения хронологията на фактите, свързани по-специално със споразумението относно еднократните инженерни разходи, сключено със ZTE, и с NRE плащането на последното, жалбоподателят изтъква, че Комисията погрешно е приела, че посоченото плащане е равностойно на отстъпка от [*поверително*] USD за единица от чипсетите MDM6200, закупени от ZTE през 2010 г., въпреки че одобрението от декември 2009 г. никога не е било оформено в споразумение, нито съобщено на ZTE.

369 Според жалбоподателя, ако Комисията не е била взела предвид тази отстъпка за единица по отношение на ZTE, тя нямало да установи хищническо поведение в анализа цени—разходи на чипсетите MDM6200.

370 На първо място, жалбоподателят счита, че одобряването в края на 2009 г. и през май 2010 г. на съвкупност от възможни стимули за ZTE било част от по-широка поредица от стимули по отношение на последното, които не били ограничени до сегмента за водещи технологии на пазара на UMTS чипсети.

371 На второ място, що се отнася до съображението на Комисията, че NRE плащането на ZTE е равностойно на отстъпка за единица за чипсетите MDM6200, закупени от ZTE през 2010 г., жалбоподателят изтъква следните доводи.

372 Първо, жалбоподателят поддържа, че условията за одобрение са се променили между декември 2009 г. и май 2010 г. вследствие на обмислена повторна оценка, в резултат на което NRE плащането на ZTE вече не може да се разглежда като отстъпка. Той добавя, че Комисията разглежда плащането с фиксиран размер от [*поверително*] USD като отстъпка от [*поверително*] USD за чипсет, т.е. като много по-висока отстъпка от тази от [*поверително*] USD за чипсет, която Qualcomm твърди, че е предвиждало през декември 2009 г.

373 Второ, Комисията не представила никакво доказателство нито за факта, че Qualcomm е имало намерението, или дори съзнанието да предостави на ZTE стимул, еквивалентен на отстъпка от [*поверително*] USD за чипсет, нито за факта, че ZTE е знаело за такава отстъпка за единица. От това следвало, че NRE плащането на ZTE не можело да подтикне последното да купува чипсети MDM6200 през 2010 г. Обратно, самата Комисия

представила доказателства, че според Qualcomm цената на посочените чипсети, продадени на ZTE, е по-висока от тази, която би се получила в резултат от прилагането на отстъпка от [*поверително*] USD за чипсет.

374 Трето, разглеждайки NRE плащането на ZTE като отстъпка, получена за всеки чипсет, закупен от последното, обжалваното решение щяло да доведе до изкуствено завишена отстъпка за чипсет в размер на [*поверително*] USD, именно защото посоченото плащане не зависело от броя продадени единици и в същото време търсенето на ZTE на чипсети MDM6200 през 2010 г. представлявало малка част от очакваното от Qualcomm през декември 2009 г., което накарало Комисията да разпредели това плащане в размер на [*поверително*] USD към малка част от 1 250 000-те единици, посочени в електронните писма от декември 2009 г. Ако въпросното плащане действително стимулирало ZTE да закупи повече единици от чипсетите MDM6200, съответната отстъпка за единица щяла да бъде по-ниска и установяването на цена под „себестойността“ би било по-малко вероятно.

375 Четвърто, жалбоподателят поддържа, че макар в обжалваното решение Комисията да признава, че завишеният размер е резултат от слабо търсене на ZTE за чипсети MDM6200, тя спекулирала, че това по-слабо търсене би могло да е една от причините, обясняващи промените в условията на плащане, приети от Qualcomm на срещата на [*поверително*] на 24 май 2010 г. Qualcomm обаче посочило кореспонденция от май 2010 г., от която било видно, че ZTE е предвидило, че ще му бъдат необходими 475 000 единици от чипсети MDM6200 за тази година. Според Qualcomm, ако тази цифра се приложи към плащането от [*поверително*] USD, би се получила хипотетична отстъпка от [*поверително*] USD за чипсет към момента на одобряването през май 2010 г. и цени, платени от ZTE за чипсети MDM6200, които неизменно биха били по-високи от LRAIC в обжалваното решение.

376 Пето, дори Qualcomm да е искало NRE плащането да представлява отстъпка за единица в размер на [*поверително*] USD, това във всеки случай не би било релевантно от икономическа гледна точка, тъй като това плащане никога не би насърчило ZTE да закупи по-скоро чипсети MDM6200, вместо чипсети, предлагани от конкурент, тъй като размерът на стимула е фиксиран и не се увеличава в зависимост от броя на закупените чипсети.

377 Шесто, фактът, че през февруари 2011 г. Qualcomm е уважило искането на ZTE за продължаване на срока за квалифициране като оператор на устройства с чипсети MDM8200A до 30 юни 2011 г., но е отхвърлило еквивалентно искане за устройствата с чипсети MDM6200, доказвал, че фиксираното плащане е договорно и действително свързано с чипсети MDM8200A, което се потвърждавало и от вътрешната кореспонденция на Qualcomm.

378 На трето място, жалбоподателят критикува непоследователността в обжалваното решение между, от една страна, изводите относно хищническото поведение, и от друга страна, констатацията за увеличение на цената и на маржа на продадените на ZTE чипсети MDM6200. Според него също така е налице аномалия в разпределянето на твърдените разходи за научноизследователска и развойна дейност между чипсетите MDM6200 и MDM6600 през 2010 г., тъй като цените, използвани при изчислението на Комисията за продадените на ZTE чипсети MDM6200, нямало да бъдат намалени в зависимост от отстъпката, произтичаща от еднократните инженерни разходи.

379 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

380 В самото начало следва да се отбележи, че по-специално в съображения 677—693 от обжалваното решение Комисията изчислява цените, платени от ZTE и Huawei, и в съответствие със съображенията, развити по-специално в точки 12.4.2.3, 12.4.2.4, 12.4.2.6 и 12.4.2.11 от посоченото решение, преразпределя две отстъпки, произтичащи от еднократните инженерни разходи, предоставени от Qualcomm на тези двама клиенти. Според Комисията, макар всяка отстъпка формално да е била регистрирана като прилагаща се за чипсетите MDM8200A, продавани на тези клиенти, доказателства от периода на нарушението показват, че истинското намерение на Qualcomm е било, от една страна, да предостави на ZTE фиксирано плащане в размер на [*поверително*] USD (първоначално от [*поверително*] USD), което да се приложи към извършените през 2010 г. продажби, с цел да насърчи последното да купува и да разработва технологични решения, базирани на чипсетите MDM6200, и от друга страна, да предостави отстъпка със задна дата под формата на фиксирано плащане в размер на [*поверително*] USD на Huawei, за да намали цената за единиците от чипсетите MDM8200, които то е закупило от Qualcomm, но които са се оказали твърде скъпи, за да може Huawei да спечели обществени поръчки надолу по веригата.

381 Що се отнася до NRE плащането на ZTE, за да стигне до заключението си, в точки 12.4.2.4, 12.4.2.6 и 12.4.2.11 от обжалваното решение Комисията се позовава на вътрешни документи на Qualcomm, които според нея доказват, че последното не е било в състояние да предложи на ZTE цена, по-ниска от предложената на Huawei, и се е опасявало от прекалено ранно намаляване на цената на чипсетите MDM6200, които към онзи момент все още не са били пуснати на пазара. В резултат на това от декември 2009 г. било предложено въпросът за определянето на цените да бъде решен чрез еднократни отстъпки, произтичащи от еднократните инженерни разходи, като една част от тези отстъпки била свързана с условието ZTE да придобие квалификацията „оператор на устройства с чипсети MDM8200A“, а друга част — с условието ZTE да придобие квалификацията „оператор на устройства с чипсети MDM6200“, и двете условия в срок до 31 декември 2010 г. (срок, който впоследствие бил продължен до 30 юни 2011 г. с оглед на сертифицирането на чипсетите MDM8200A). Според Комисията това плащане в действителност е имало за цел да намали цената на чипсетите MDM6200 с [*поверително*] USD за чипсет, които Qualcomm възнамерявало да продава на ZTE през 2010 г. Вследствие на значително намаляване на поръчките на ZTE спрямо прогнозите на Qualcomm размерът на действително предоставеното намаление бил [*поверително*] USD за чипсет.

382 На първо място, следва да се отбележи, че фактът, че Qualcomm е приложило по отношение на ZTE поредица от стимулиращи мерки, свързани с различни чипсети, включително чипсети, които не са били използвани в сегмента за водещи технологии на пазара на UMTS чипсетите, не означава обаче, че някои от тях не могат да бъдат взети предвид за целите на анализа цени—разходи, направен за преценката на хищническото поведение.

383 На второ място, от описанието на жалбоподателя е видно, че разликата между одобрения през декември 2009 г. стимул и този, одобрен през май 2010 г., се състои в това, че първият е включвал плащане от [*поверително*] USD, което е можело да се осъществи при подписване на споразумението, и от [*поверително*] USD, което е можело да се осъществи, при условие че ZTE получи квалификацията „оператор на устройства с чипсети MDM8200A“, а вторият включва плащане от [*поверително*] USD, платимо, при условие че ZTE получи квалификацията оператор на устройства с чипсети MDM6200. Жалбоподателят обаче не обяснява поради каква причина фактът, че „условията на

одобрението са се променили от декември до май, свидетелствал за обмислена повторна оценка“, нито по какъв начин това би било в негова полза за целите на преценката на хищническото поведение.

384 Обратно, както е описано в съображения 501 и 502 от обжалваното решение, вътрешните комуникации от декември 2009 г. между ръководните членове (като директора по управление на продуктите QCT и вицепрезидентите по финансите и продажбите) показват, на първо място, че цените, предложени на ZTE за чипсетите MDM6200, не могат да бъдат по-ниски от предложените на Huawei и че Qualcomm не е искало „значителна разлика в цената“, на второ място, че Qualcomm се е опасявало от загуби за чипсетите MDM6200 поради сътрудничеството между ZTE и Icera, и на трето място, че предвиденото решение е било NRE плащане, свързано с чипсетите MDM6200 или MDM8200A, „за да се избегне възможността Icera да спечели много сделки“. Решението на това опасение е намерено в предложението „ZTE MDM6200 Price Proposal“ от декември 2009 г., което в известен смисъл не представлявало „значителна разлика в цената“, тъй като не ставало въпрос за разлика в цената, а за стимул, и което включвало плащане, свързано с квалификацията оператор на устройства с чипсети MDM8200A и със закупуването на определен брой единици от чипсетите MDM6200, като съществувала възможност за задържане на плащането, в случай че някое от условията не е изпълнено.

385 Освен това от презентацията на събранието [*поверително*] от 8 февруари 2010 г., т.е. след одобряването от декември 2009 г., е видно, че плащането, което към онзи момент е трябвало да бъде формално предназначено както за чипсети MDM8200A, така и за чипсети MDM6200, всъщност е имало за цел единствено да намали цената на последните.

386 Освен това следва да се отбележи, подобно на Комисията, че първоначално предложеното условие ZTE да закупи [*поверително*] единици от чипсетите MDM6200 през 2010 г. (съответстващи на прогнозното търсене от страна на ZTE към онзи момент) не е било официализирано в одобрението от [*поверително*]. През май 2010 г. обаче, като отчита факта, че прогнозите за търсенето от страна на ZTE са спаднали до 475 000 единици, [*поверително*] променя структурата на NRE плащанията. Освен това, противно на поддържаното от жалбоподателя, нищо не сочи, че тези изменения съответстват на промяна в намерението, залегнало в основата на посочените плащания, а именно да се насърчи закупуването от ZTE на чипсети MDM6200. Всъщност, ако през декември 2009 г. първоначалната цел е била да се популяризират чипсетите MDM8200A или ако това е била целта през май 2010 г., не би било необходимо или логично да се намали отстъпката за чипсетите MDM8200A от [*поверително*] USD на [*поверително*] USD (т.е. намаление от 60 %). За сметка на това, след като преразглежда значително прогнозите за търсенето на чипсети MDM6200 от страна на ZTE, които са преминали от [*поверително*] единици на по-малко от [*поверително*] единици, от гледна точка на Qualcomm вече не е било обосновано да предлага на ZTE първоначално предвидената отстъпка от [*поверително*] USD.

387 Промяната в структурата на NRE плащанията обаче позволява да се запази плащане, равняващо се на отстъпка от [*поверително*] USD за единица, която била формално свързана с чипсетите MDM8200A (но в действителност предназначена за чипсетите MDM6200), като същевременно предлага да се удвои плащането (което следователно щяло да стане [*поверително*] USD), ако клиентът получи сертификат за оператор на чипсети MDM6200 преди края на 2010 г., т.е. ако ZTE стимулира разработването на решение MDM6200 през 2010 г. Комисията правилно посочва, че отказът на Qualcomm да удължи срока за квалифициране като оператор за чипсети MDM6200 през февруари 2011 г. е в

съответствие с тази структура и с извода на Qualcomm, че ZTE не е направило достатъчно за стимулиране на чипсеите MDM6200 през 2010 г., за да заслужава да получи останалите отстъпки, произтичащи от еднократните инженерни разходи.

388 Що се отнася до довода на жалбоподателя, че отказът на Qualcomm през февруари 2011 г. да удължи срока за получаване на квалификация като оператор на устройства с чипсети MDM6200 показвал, че NRE плащането на ZTE е било договорно и действително свързано с чипсетите MDM8200A, следва да се подчертае, че това обстоятелство и следователно фактът, че Qualcomm не е платило на ZTE съответната сума от [*поверително*] USD, са напълно в съответствие с първоначалното намерение на Qualcomm да предвиди механизъм за възстановяване на част от NRE плащането, ако ZTE не закупи предвидените количества от чипсети MDM6200.

389 Що се отнася до третирането на NRE плащането на ZTE като отстъпка за единица, следва да се отбележи, че не може да се установи никаква грешка на Комисията нито относно осчетоводяването на посоченото плащане за приложимите единици продукти, нито относно изчисляването на отстъпката, нито относно преценката на контекста.

390 Първо, за да може да се определи количествено размерът на NRE плащането на ZTE, следва да се отчете всяко плащане във връзка с поръчаните и доставени чипсети MDM6200, а именно 145 775 единици, като общият размер на плащанията се раздели на общата стойност на поръчаните и закупени единици.

391 Обстоятелството, че NRE плащането на ZTE в крайна сметка води до отстъпка за единица три пъти по-висока от първоначално предвидената, е само резултат от значително намаляване на количеството чипсети MDM6200, поръчани и закупени от ZTE, в сравнение с предвиденото от Qualcomm, а именно [*поверително*] единици. Тъй като размерът на стимула е бил предварително определен, всеки чипсет се е ползвал от много по-високо намаление на цената от първоначално предвиденото. С други думи, това увеличение на отстъпката, прилагана за всеки чипсет, представлява само вторичен ефект от погрешна прогноза на Qualcomm за продажбите по отношение на ZTE.

392 Що се отнася до обстоятелството, че ZTE не е знаело, че предвиденото за него NRE плащане трябва да се третира като отстъпка за единица, следва да се отбележи, че съдебната практика не изисква клиентът на предприятието с господстващо положение да знае за метода, използван за да се стигне до прилагане на цена под себестойността. Всъщност достатъчно е, от една страна, анализът цени—разходи да показва цена, по-висока от избраната мярка за разходи, и от друга страна, да е налице намерение за отстраняване на определен конкурент (вж. в този смисъл решение от 3 юли 1991 г., AKZO/Комисия, C-62/86, EU:C:1991:286, т. 71 и 72).

393 Освен това, що се отнася до довода, изведен от факта, че плащането не насърчавало ZTE да купува повече чипсети, следва да се отбележи, че в решение от 12 май 2022 г., Servizio Elettrico Nazionale и др. (C-377/20, EU:C:2022:379, т. 53 и цитираната съдебна практика), Съдът приема, че квалифицирането на дадена практика на предприятие с господстващо положение като злоупотреба не изисква да се докаже, че е бил постигнат очакваният резултат от осъществявана от такова предприятие практика за отстраняване на конкурентите от съответния пазар, а с това и да се докаже наличието на конкретен отстраняващ ефект върху пазара. Всъщност член 102 ДФЕС има за цел да санкционира

злоупотребата от едно или повече предприятия с господстващо положение на вътрешния пазар или на съществена част от него, независимо дали подобна злоупотреба се е оказала ползотворна или не.

394 На трето място, доводът на жалбоподателя, изведен от непоследователността на обжалваното решение, е едва очертан, така че е трудно да се разбере по какъв начин подобни несъответствия биха могли да засегнат законосъобразността на посоченото решение, поради което този довод трябва да бъде обявен за недопустим. Във всеки случай даденото от Комисията обяснение, а именно че увеличението на цената и на маржа на продадените на ZTE през релевантния период чипсети MDM6200 е последица от отстъпките, произтичащи от NRE плащанията, напълно съответства на останалата част от мотивите ѝ. Що се отнася до твърдяната аномалия в разпределението на претендираните разходи за научноизследователска и развойна дейност през 2010 г. между чипсетите MDM6200 и MDM6600, достатъчно е да се отбележи, че в съображение 841 от това решение подробно и убедително се обясняват причините, накарали Комисията да постъпи по този начин — причини, които впрочем са оспорени само общо от жалбоподателя.

395 С оглед на гореизложеното първата част от шестото основание следва да се отхвърли.

По втората част, свързана с NRE плащането на Huawei

396 Според жалбоподателя, дори да се предположи, че той е възприел NRE плащането на Huawei като „компенсация“ за стоковите наличности от чипсети MDM8200, натрупани от последното, посоченото плащане се отнасяло до вече закупени чипсети и следователно не можело да подтикне Huawei да закупи повече от тези чипсети. Освен това, както следвало и от отговора на Huawei на искане за предоставяне на информация на Комисията, съдържанието на споразумението относно еднократните инженерни разходи, сключено с Huawei, и това плащане, свързано с квалификацията като оператор на устройства с чипсети MDM8200A, не подтиквали Huawei да закупи тези чипсети, а по-скоро чипсети MDM8200A, и то за неопределен период от време.

397 По-общо жалбоподателят упреква Комисията, че в съображение 1142 от обжалваното решение е премахнала изречението, въведено в ДИВ, съдържащо изрично „квази твърдение“ за „укриване“, що се отнася до NRE плащанията на ZTE и Huawei, на което Qualcomm е отговорило в хода на административното производство, запазвайки същевременно останалата част от съображението относно посочените NRE плащания. Според него това премахване представлява липса на мотиви, която илюстрира и невъзможността на Комисията да докаже намерението на Qualcomm да отстрани Icera от пазара.

398 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

399 В самото начало следва да се отбележи, че що се отнася до NRE плащането на Huawei, в точка 12.4.2.3 от обжалваното решение Комисията се позовава на вътрешни документи на Qualcomm, които според нея доказват, че тъй като няколко ръководни членове на Qualcomm са се противопоставили на отстъпването под натиска на Huawei, което поискало значително намаление на цените на чипсетите MDM8200, в крайна сметка Qualcomm предоставило намаление на цената със задна дата за изпратените след 23 ноември 2009 г. доставки на чипсети MDM8200, както и „MDM8200A NRE“, т.е. плащане, което е официално предназначено за покриване на еднократните инженерни

разходи, направени за сертифицирането на конкретен терминал, интегриращ чипсети MDM8200A, и което възлиза на [*поверително*] (след това на [*поверително*]) USD. Според Комисията, макар формално да е било свързано с получаването на сертификат за оператор на последния чипсет, NRE плащането е имало явна връзка със стоковите наличности от чипсети MDM8200 на Huawei и е позволило да се приложи намаление със задна дата на цената за единица продукт.

400 На първо място, не може да се приеме доводът на жалбоподателя, изведен от факта, че Huawei вече е било закупило чипсетите MDM8200 и следователно не е могло да бъде стимулирано чрез NRE плащането, предназначено за него, за да закупи повече от тях. Всъщност от документите и кореспонденцията, посочени по-специално в съображения 480—486 от обжалваното решение, е видно, че този стимул е предоставен на Huawei с цел да му помогне да се освободи от излишък от посочените чипсети в контекст, в който Huawei все повече разчита на конкурентния натиск, упражняван от Icera, по-специално чрез чипсетите ICE8042, за да получи по-благоприятни условия.

401 Освен това от документите и кореспонденцията, посочени по-специално в съображения 480—486 от обжалваното решение, е видно, че Qualcomm не е било в състояние да пренебрегне исканията на Huawei, което доказва, че преговорите относно цените все още са се провеждали към момента, в който Qualcomm е решило да предостави NRE плащането на Huawei, и че към този момент условията за продажба на чипсетите MDM8200 все още не са били окончателно определени.

402 Що се отнася до довода на жалбоподателя, изведен от факта, че текстът на споразумението относно еднократните инженерни разходи и NRE плащането на Huawei не насърчавали последното да купува чипсети MDM8200, а по-скоро чипсети MDM8200A, следва да се отбележи, подобно на Комисията, че отговорите на Huawei на въпросите на Комисията не доказват, че според последното посоченото плащане се отнася до чипсетите MDM8200A. Напротив, както се посочва в съображение 681 от обжалваното решение, отговорът на Huawei само повтаря условията на това споразумение, които не съответстват на доказателствата относно действителната цел на това плащане. От доказателствата, посочени в съображения 482 и 679 от посоченото решение, и от самото признание на Qualcomm в отговора на ИВ обаче е видно, че същото плащане е трябвало да служи за отстъпка със задна дата за чипсетите MDM8200. Освен това твърдението на Qualcomm, че Huawei счита въпросното плащане за отнасящо се до чипсетите MDM8200A, се опровергава от посочените в съображения 491, 527 и 543 от това решение доказателства от момента на настъпване на фактите, в които Huawei иска Qualcomm да коригира отстъпките, произтичащи от еднократните инженерни разходи, за да отчете установените от Huawei допълнителни стокови наличности на чипсети MDM8200. От тези доказателства е видно, че Huawei отлично е знаело, че действителното намерение в основата на NRE плащането е то да служи за отстъпка за чипсетите MDM8200, а не за чипсетите MDM8200A.

403 Накрая, що се отнася до изричното „квази твърдение“ за „укриване“, въведено в ДИВ във връзка с NRE плащанията на ZTE и Huawei, вярно е, от една страна, че последното изречение на точка 771 от ДИВ поставя въпроса дали фактът, че Qualcomm не е осчетоводило правилно еднократните инженерни разходи за чипсетите, е опит да се прикрие отстъпката, свързана с плащането на посочените разходи, и от друга страна, че този въпрос не е възпроизведен в обжалваното решение. Въпреки това, не може да се приеме критиката на жалбоподателя относно премахването на това „квази твърдение“,

според която посоченото премахване представлява липса на мотиви и илюстрира и невъзможността на Комисията да докаже намерението на Qualcomm да отстрани Icera от пазара.

404 Всъщност в това отношение е достатъчно да се отбележи, че в светлината на цитираната в точка 307 по-горе съдебна практика Комисията не е била длъжна да отговори конкретно в обжалваното решение на всички фактически или правни съображения, които жалбоподателят е изложил в хода на административното производство. Освен това, както изтъква Комисията, премахването в обжалваното решение на последното изречение на точка 771 от ДИВ показва, противно на твърдяното от жалбоподателя, че Комисията е взела предвид отговора на Qualcomm в хода на административното производство, без обаче това да се отразява на доказването на намерението на Qualcomm да отстрани Icera от съответния пазар.

405 С оглед на гореизложените съображения втората част от шестото основание следва да се отхвърли. Следователно, тъй като първата част от това основание също е отхвърлена (вж. т. 395 по-горе), посоченото основание трябва да се отхвърли в неговата цялост.

По седмото основание, изведено от „липсата на подходяща референтна стойност по отношение на референтните разходи“

406 Със седмото основание, което се разделя на три части, като първата е изведена от нарушение на принципа на правна сигурност и на принципа in dubio pro reo, втората — от това, че критерият за LRAIC не е подходящият референтен разход, и третата — от това, че изчислените от Комисията LRAIC не съответствали на „истинските“ LRAIC, жалбоподателят изтъква, че изчисляването на разходите в обжалваното решение е опорочено от множество грешки и от нарушения на общи принципи на правото.

Предварителни бележки

407 В точка 12.6 от обжалваното решение Комисията обяснява по отношение на чипсетите, които са предмет на разследването, причините, поради които е приела, че LRAIC са най-подходящата мярка за разходи за анализа цени—разходи. При изчисляването на последните тя взема предвид, от една страна, производствените разходи, които варират в зависимост от количеството на произвежданите чипсети и по този начин представляват релевантната променлива съставна част на LRAIC (т. 12.6.2 от посоченото решение), и от друга страна, разходите за научноизследователска и развойна дейност на Qualcomm, така както са записани в базата данни за разходите за научноизследователска и развойна дейност на Qualcomm [*поверително*], като по този начин обхваща най-голямата постоянна част от допълнителните разходи за производство на чипсети (т. 12.6.3 от това решение). Тя добавя, че не са включени други видове постоянни разходи, като например разходите за пускане на пазара, поради което изчислените от нея LRAIC са по-ниски от АТС на Qualcomm.

408 Според Комисията с оглед на критериите, установени от съда на Съюза в тази област, LRAIC са най-подходящата мярка за разходите в конкретния случай за изчисляване на минималния процент на покриване на разходите, поддържан от Qualcomm по отношение на разглежданите продукти. Тя счита, че тъй като Qualcomm е предприятие, произвеждащо множество продукти, което се ползва от икономии от обхвата, няколко

продукта могат да изискват едни и същи производствени дейности, в резултат на което релевантните разходи не варират в зависимост от броя на доставените продукти (наричани по-нататък „общите разходи“). Според Комисията от това следва, че тези разходи не са били взети предвид в рамките на LRAIC, тъй като последните включват само производствените разходи, които са специфични за продуктите, предмет на разследването. При това положение средната стойност на всички променливи и постоянни разходи, които Qualcomm понасяло за производството на конкретен продукт, т.е. LRAIC, също била, за всеки продукт, по-ниска от ATC.

409 В обжалваното решение Комисията приема, че съображението, че за всеки продукт LRAIC са по-ниски от ATC, не се поставя под въпрос от факта, че всеки чипсет е можел да доведе до или да се възползва от ефектите в областта на научноизследователската и развойна дейност в полза на бъдещите чипсети. Според Комисията ефектите, от които се е ползвал конкретен чипсет, могат да бъдат компенсирани приблизително от ефектите, породени на свой ред от този конкретен чипсет в полза на бъдещи чипсети. Тя посочва, че при това положение направените за даден чипсет разходи за научноизследователска и развойна дейност не са били намалени в зависимост от ефектите, които същият чипсет може да е породил в полза на бъдещ чипсет. Що се отнася обаче до чипсетите MDM8200 и MDM8200A, Комисията коригира разпределението на разходите за разработване, като отчита факта, че от материалите по преписката е видно, че чипсет MDM8200 е породил много повече ефекти в полза на чипсет MDM8200A в сравнение с тези, от които самият той се е възползвал.

410 На практика, за да изчисли AVC, Комисията се е основала на параметъра „среден разход за единица продукция“, както следва от данните на Qualcomm, който може да се раздели на два счетоводни критерия: първи критерий, отразяващ средния разход за единица продукция на продадените чипсети за дадено тримесечие, и втори критерий, отразяващ разхода за единица продукция на чипсетите, придобити от Qualcomm (от леярни) през определено тримесечие. Първоначално в ИВ Комисията следва първия критерий. По-нататък, в ДИВ и в обжалваното решение, за да вземе предвид някои становища на Qualcomm, Комисията по-скоро следва втория критерий, придружен от някои корекции, целящи главно да разрешат проблем във връзка с осчетоводяването на инвентара.

411 За сметка на това, за да изчисли разходите за научноизследователска и развойна дейност на Qualcomm, които следва да се разпределят на всеки чипсет, Комисията определя като „пределни“ спрямо тях някои елементи на разходите в [*поверително*], които Qualcomm използва, за да запише и разпредели някои постоянни разходи на един или друг чипсет. По-специално определянето на „пределните“ разходи е извършено въз основа на вътрешен документ на Qualcomm, в който е използван същият термин, а именно вътрешната презентация, озаглавена [*поверително*], относно [*поверително*] (наричана по-нататък [*поверително*]), и обясненията, дадени от Qualcomm в хода на административното производство относно категориите разходи, считани за „пределни“ в този документ.

По първата част, изведена от нарушение на принципа на правна сигурност и на принципа in dubio pro reo

412 Жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила принципа на правна сигурност, принципа на презумпцията за невиновност и принципа in dubio pro reo, като е използвала два различни подхода — един „низходящ“ или „top-down“, а другият „възходящ“ или „bottom-up“, за да квалифицира общата инвестиция за научноизследователска и развойна

дейност на Qualcomm в ИВ, от една страна, и в ДИВ и обжалваното решение, от друга страна. По-конкретно, Комисията била признала в ИВ, че [*поверително*] бил неподходящ за анализ цени—разходи. За сметка на това в ДИВ и в обжалваното решение Комисията използвала данни, извлечени от тази база данни, и използваният в тях метод водел до много различни маржове между чипсетите и между отделните тримесечия в сравнение с посочените в ИВ.

413 Жалбоподателят поддържа също, че разликата между използвания в ИВ метод, от една страна, и използвания в ДИВ и в обжалваното решение метод, от друга страна, го лишила от възможността да предвиди метода, който в крайна сметка щял да бъде използван от Комисията, както и резултатите от него, когато е взимал съответните решения относно ценообразуването на чипсетите или, a fortiori, решенията относно инвестициите в научноизследователска и развойна дейност. Според него самата Комисия не е била в състояние да предвиди основните елементи на използвания в крайна сметка в посоченото решение метод, нито неговите резултати, след повече от пет години разследване.

414 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

415 В самото начало следва да се отбележи, както бе направено в точки 364—366 по-горе, че оплакванията на жалбоподателя, изведени от нарушение на принципа на презумпцията за невиновност и на принципа in dubio pro reo, трябва да се считат за недопустими, тъй като не са придружени от достатъчно уточнения, за да се прецени основателността им.

416 Освен това, на първо място, що се отнася до довода на жалбоподателя, изведен по същество от разликата между методите за анализ, използвани от Комисията, от една страна, в ИВ, и от друга страна, в ДИВ и в обжалваното решение, следва да се припомни, че съгласно цитираната в точка 146 по-горе съдебна практика до приемането на окончателно решение Комисията може, с оглед по-специално на писмените или устните становища на страните, да оттегли някои или дори всички от първоначално повдигнатите срещу тях твърдения за нарушения и така да измени позицията си в тяхна полза, или да реши да включи нови твърдения за нарушения, при условие че даде на заинтересованите предприятия възможност да изложат гледната си точка по въпроса. Същото се отнася и за метода, използван от Комисията в нейния анализ цени—разходи.

417 Трябва да се припомни, че съгласно установената съдебна практика, макар принципът на правната сигурност да изисква правните норми да бъдат ясни и точни и да има за цел да гарантира предвидимостта на правните положения и отношения, регулирани от правото на Съюза (вж. решения от 15 септември 2005 г., Ирландия/Комисия, C-199/03, EU:C:2005:548, т. 69 и цитираната съдебна практика, и от 29 март 2012 г., Испания/Комисия, T-398/07, EU:T:2012:173, т. 107), остава фактът, че от неокончателния характер на възприетия в ИВ метод за определяне на най-подходящата за анализа цени—разходи мярка за разходите следва, че окончателното решение на Комисията не може да бъде отменено само поради това че резултатите от прилагането на друг метод в ДИВ и в обжалваното решение не съответстват по идентичен начин на резултатите, които биха произтекли от първоначално възприетия в ИВ метод (вж. по аналогия решение от 5 декември 2013 г., SNIA/Комисия, C-448/11 P, непубликувано, EU:C:2013:801, т. 43).

418 Освен това следва да се отбележи, че в настоящия случай жалбоподателят не оспорва, че е имал възможност в хода на административната процедура, и по-специално след изпращането на ДИВ, да обясни позицията си относно метода, който трябва да се възприеме в обжалваното решение.

419 В допълнение жалбоподателят само посочва, че използваните от Комисията методи са „възходящи“ и „низходящи“, както и наличието на разлика между изискваните маржовете между чипсетите и между отделните тримесечия, без да обясни — освен чрез препращане към писмените си изявления, представени в хода на административното производство и приложени към жалбата — какви конкретно биха били разликите между „низходящия“ и „възходящия“ подход, както и практическите последици от тях. В това отношение следва да се отбележи, подобно на Комисията, че възприетият в обжалваното решение (и в ДИВ) метод се основава на действителните разходи за научноизследователска и развойна дейност, които самото Qualcomm е осчетоводило за всеки чипсет. Поради тази причина Комисията приема, че този метод отразява по-точно действително направените разходи за научноизследователска и развойна дейност във връзка с разработването на всеки чипсет в сравнение с прилагания в ИВ.

420 Следователно, дори да се предположи, че методите за анализ, използвани от Комисията в ИВ, от една страна, и в ДИВ и в обжалваното решение, от друга страна, водят до различни резултати, както поддържа жалбоподателят, в конкретния случай това обстоятелство не позволява да се приеме, че Комисията е допуснала грешка, като е приела в обжалваното решение метод, основан на действителните разходи за научноизследователска и развойна дейност, които самото Qualcomm е осчетоводило за всеки чипсет. При това положение този довод не може да се приеме.

421 На второ място, що се отнася до изтъкнатия единствено в подкрепа на твърдяното нарушение на принципа на правна сигурност довод на жалбоподателя, изведен от невъзможността му да се запознае към момента на вземане на решенията относно цените на чипсетите и инвестициите в научноизследователска и развойна дейност с метода, който ще бъде използван от Комисията, за да установи релевантната мярка за разходите, следва да се припомни, че в ДИВ Комисията е посочила, че изменението на изчислението на LRAIC е направено, за да се вземат предвид направените от жалбоподателя възражения в отговора на ИВ срещу извършеното в ИВ изчисление на LRAIC.

422 В това отношение следва да се отбележи, че макар да е вярно, че отчитането на разходите на предприятието с господстващо положение му позволява да прецени законосъобразността на собственото си поведение с оглед на конкретната отговорност, която носи на основание член 102 ДФЕС, и следователно е в съответствие с общия принцип на правна сигурност (вж. в този смисъл решения от 14 октомври 2010 г., Deutsche Telekom/Комисия, C-280/08 P, EU:C:2010:603, т. 202, и от 17 февруари 2011 г., Teliasonera Sverige, C-52/09, EU:C:2011:83, т. 44), това не води до невъзможност за Комисията да направи определени корекции, основани на отчетите за цените и разходите на предприятието с господстващо положение, както и на всяка друга предоставена от него релевантна информация (вж. в този смисъл решения от 30 януари 2007 г., France Télécom/Комисия, T-340/03, EU:T:2007:22, т. 131—137, от 10 април 2008 г., Deutsche Telekom/Комисия, T-271/03, EU:T:2008:101, т. 208—211, и от 13 декември 2018 г., Slovak Telekom/Комисия, T-851/14, EU:T:2018:929, т. 220—235).

423 От това следва, че принципът на правна сигурност не изисква предприятието с господстващо положение да разполага с подробни прогнози относно точния метод, който Комисията ще използва, за да изчисли разходите му. Всъщност възприетият от Комисията метод трябва да отчита особените обстоятелства на конкретния случай, и по-специално наличната информация, предоставена от предприятието с господстващо положение.

424 С оглед на гореизложеното първата част от седмото основание следва да се отхвърли.

По втората част, изведена от това, че критерият за LRAIC не е подходящият референтен разход

425 Според жалбоподателя Комисията е трябвало да приеме, че най-подходящите референтни разходи за целите на анализа цени—разходи по настоящото дело са AVC или средните предотвратими разходи (наричани по-нататък „AAC“), а не LRAIC.

426 На първо място, ценовите решения се основавали на конкурентните условия, взети към момент, в който разходите за научноизследователска и развойна дейност на Qualcomm вече били станали „невъзстановими“, в смисъл че вече не можело да бъдат избегнати. Според жалбоподателя цени под LRAIC често позволявали да се максимизират печалбите в краткосрочен план и не предполагали жертване на печалба.

427 На второ място, LRAIC били замислени за статичен свят, тъй като се съсредоточавали върху определен продукт и не вземали предвид минали и бъдещи свързани продукти. В динамичен сектор като този на полупроводниците обаче, в който се наблюдават междинни ефекти, използването им не било подходящо.

428 На трето място, изключително ограниченият характер на твърденията за злоупотреба в настоящото дело (отнасящи се само до продажбата на три вида чипсети на двама клиенти в рамките на няколко тримесечия) водел до това, че „истинските“ LRAIC всъщност били AAC или AVC, или дори разходи, които са изключително близки до тях.

429 В това отношение Комисията неправилно приела, че продуктите, принадлежащи към съответния пазар, се характеризират с ниски пределни или променливи разходи, докато самата тя многократно заявявала, че AVC са важен показател за конкуренцията.

430 На четвърто място, жалбоподателят изтъква, че изборът на Комисията да основе анализа си по-скоро на LRAIC, отколкото на ATC, противно на поддържаното от последната, не бил по-благоприятен за него. Според жалбоподателя е малко вероятно правилно изчислени ATC да бъдат по-високи от LRAIC, тъй като последните включват и общи разходи, не отчитат приходите, произтичащи от дейността му в областта на лицензиране на патенти, и са претърпели последващи манипулации, довели до значително завишаване на LRAIC за чипсети MDM8200A.

431 Комисията и встъпилата страна оспорват доводите на жалбоподателя.

432 Най-напред следва да се припомни, че когато е сезиран на основание член 263 ДФЕС с жалба за отмяна на решение, прието на основание на член 102 ДФЕС, Общият съд по принцип трябва да упражни пълен контрол относно наличието на условията за прилагане на тази разпоредба, като се основе на фактите и доказателствата, посочени от жалбоподателя в подкрепа на изложените основания и при упражняването на този

контрол Общият съд не може да се основе на свободата на преценка, с която Комисията разполага по силата на ролята ѝ в областта на конкуренцията, определена с Договорите за ЕС и за функционирането на ЕС, и да откаже да упражни задълбочен контрол както от правна, така и от фактическа страна (решение от 11 септември 2014 г., MasterCard и др./Комисия, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, т. 155 и 156).

433 Освен това следва да се отбележи, че използването от Комисията на метод, основан на цени, по-високи от AVC и по-ниски от ATC, произтича единствено от съдебната практика. Всъщност според Съда цени под AVC, чрез които предприятие с господстващо положение се стреми да отстрани конкурент, трябва да се считат за злоупотреба. Всъщност предприятие с господстващо положение няма друг интерес от налагане на такива цени, освен отстраняването на конкуренти, което да му даде възможност впоследствие значително да увеличи своите цени като се възползва от монополното си положение, доколкото чрез всяка продажба реализира загуби, най-вече от общия размер на фиксираните разходи (тези, които остават постоянни, независимо от произвежданото количество) и поне частично от променливите разходи, отнасящи се до единица произведена продукция. Освен това цени под ATC, които включват постоянните и променливите разходи, но по-високи от AVC, трябва да се считат за злоупотреба, когато са определени в рамките на план, чиято цел е отстраняване на конкурент. Всъщност такива цени могат да отстранят от пазара предприятия, които са може би толкова ефективни, колкото и господстващото предприятие, но които поради по-малките си финансови възможности не са в състояние да се противопоставят на организираната срещу тях конкуренция (решение от 3 юли 1991 г., AKZO/Комисия, C-62/86, EU:C:1991:286, т. 71 и 72).

434 Тази съдебна практика е потвърдена в няколко последващи решения, в които последователно се приема, че цени, по-ниски от AVC, трябва да се считат по принцип за злоупотреба, доколкото се предполага, че като прилага такива цени, предприятието в господстващо положение не преследва друга икономическа цел освен тази да отстрани своите конкуренти. От друга страна, цените, които са по-ниски от ATC, но по-високи от AVC, трябва да се считат за злоупотреба само когато са определени в рамките на план, чиято цел е отстраняване на конкурент (решения от 14 ноември 1996 г., Tetra Pak/Комисия, C-333/94 P, EU:C:1996:436, т. 41, и от 2 април 2009 г., France Télécom/Комисия, C-202/07 P, EU:C:2009:214, т. 109).

435 Следователно в светлината на съдебната практика, установена с решение от 3 юли 1991 г., AKZO/Комисия (C-62/86, EU:C:1991:286, т. 71 и 72), за да установи злоупотреба с господстващо положение, в конкретния случай Комисията е била длъжна, от една страна, да установи, че цените на жалбоподателя са били по-ниски от ATC, и от друга страна, да докаже намерението му да отстрани конкурент. В обжалваното решение обаче Комисията приема, както бе припомнено в точки 408 и 409 по-горе, че LRAIC на Qualcomm са по-ниски за всеки продукт от неговите ATC.

436 В това отношение, противно на изтъкнатото от жалбоподателя в рамките на четвъртото му оплакване, следва да се приеме, че като се има предвид, че ATC включват по-специално всички общи разходи, докато LRAIC включват само разходите, свързани с посочените специфични продукти, по същество е изключено ATC да са по-ниски от LRAIC. Всъщност дори в случай че Комисията неправилно е приела, че някои общи разходи са специфични за разглежданите продукти, жалбоподателят няма основание да твърди, че LRAIC биха могли да бъдат по-високи от ATC.

437 Впрочем следва да се отбележи, че Комисията изчислява ATC в точка 12.7.5.2 от обжалваното решение и стига до извода, че те са по-високи от LRAIC. Qualcomm обаче нито е оспорило тази точка, нито е предложило друг метод на изчисление. Следователно Комисията не може да бъде упрекната, че за целите на своя анализ цени—разходи е използвала LRAIC вместо ATC, доколкото посочените LRAIC са по-благоприятни за жалбоподателя от ATC. Освен това, както правилно подчертава встъпилата страна, не е било необходимо Комисията да определя дали цените на жалбоподателя са били по-ниски също от ATC или от LRAIC, тъй като тя е избрала да провери намерението на Qualcomm да отстрани конкурент. От това следва, че четвъртото оплакване на жалбоподателя не може да бъде уважено.

438 Що се отнася до другите три оплаквания на жалбоподателя, с които той оспорва доколко подходящи са LRAIC като референтни разходи, следва да се отбележи, подобно на Комисията, че изчисляване на цените, основано единствено на променливите разходи, е неподходящо, за да се установи наличието на хищнически цени в сектор, в който, както е видно по-специално от съображения 109—119 и 280—284 от обжалваното решение, научноизследователската и развойна дейност и силното наличие на права на интелектуална собственост водят до високи разходи в областта на научноизследователската и развойна дейност, които не биха били взети предвид при изчисляване, основано само на променливите разходи.

439 По-специално не се оспорва, както посочва Комисията в съображение 787 от обжалваното решение, че промишлеността за производство на полупроводници се характеризира с ниски променливи разходи (например тези, свързани с производството на чипсети) и високи постоянни разходи (например тези, свързани с инвестициите в научноизследователска и развойна дейност, необходима за проектирането и разработването на чипсетите), които в по-голямата си част са невъзстановими към момента на пускането на пазара на продуктите. При това положение невключването на специфичните за продукта невъзстановими разходи, каквито са инвестициите в научноизследователска и развойна дейност, не би отразило реалното състояние на пазара по отношение на разходите, свързани с навлизането и конкуренцията на пазара, правейки по този начин много трудно, дори невъзможно установяването на случаи на хищническо поведение, които имат за цел отстраняване на конкурент.

440 Тъй като обаче LRAIC обхващат постоянните и променливите разходи, специфични за всеки продукт, направени както преди периода на извършване на злоупотребата, така и по време на този период, те представляват най-подходящият референтен разход в конкретния случай за изчисляване на минималния процент на възстановяване на разходите, необходими за продуктите, предмет на разследването (съображение 780 от обжалваното решение).

441 Освен това не може да се приеме доводът на жалбоподателя, че продажбата на цена, по-висока от AVC, но по-ниска от LRAIC, може да представлява максимизиране на печалбата в краткосрочен план. Всъщност следва да се отбележи, подобно на Комисията, че приложимата съдебна практика признава, че тарифа, която е по-висока от AVC, но е по-ниска от ATC (които в случая биха били по-високи от LRAIC), би представлявала злоупотреба само ако е била направена с намерение за отстраняване на конкурент (вж. в този смисъл решение от 3 юли 1991 г., AKZO/Комисия, C-62/86, EU:C:1991:286, т. 71 и 72). Както е припомнено в съображение 785 от обжалваното решение, Комисията е доказала точно това. Всъщност, от една страна, жалбоподателят е приложил цени, които са

по-ниски от LRAIC, и от друга страна, е направил това в рамките на план, целящ отстраняването на Icera. Следователно твърдението, че цени, които са по-високи от AVC, биха могли да послужат за легитимни цели, означава само да се признае разграничението, направено в приложимата съдебна практика, и не доказва, че LRAIC са неподходяща референтна стойност в настоящия случай.

442 Що се отнася до твърдението на жалбоподателя, че в случая LRAIC са неподходяща референтна стойност поради ограничения обхват на нарушението, следва да се отбележи, че по отношение на хищническа практика с продължителност от две години в сектор, който, както потвърждава самият жалбоподател (вж. по-специално т. 333 и 337 от отговора на жалбоподателя на ДИВ, приложения A.2.2 и A.2.4 към жалбата и т. 715—723 от отговора на жалбоподателя на ИВ), се характеризира с кратки цикли на иновации, изискващи значителни инвестиции в научноизследователска и развойна дейност, игнорирането на всякакви разходи, свързани с разработването на продуктите, които са предмет на твърдяното хищническо поведение, би било равносилно на игнориране на значителна част от разходите, които определят както ценовите решения на предприятието с господстващо положение, така и тези на неговите конкуренти. Ако е вярно, както твърди жалбоподателят, че в сектори „със засилена научноизследователска и развойна дейност“ предприятията могат да определят оптималните цени на равнища, които не позволяват възстановяването на всички разходи за научноизследователска и развойна дейност, които биха могли да бъдат свързани с определен продукт, тогава рентабилността на техните дейности би била сериозно поставена под въпрос. За сметка на това тези разходи играят важна роля в стратегията за определяне на цените, що се отнася най-вече до пазарите, които се характеризират с бърза смяна на продукти, като относително старите продукти бързо се заменят с по-иновативни продукти в относително кратки периоди от време. Фактът, че дадена научноизследователска и развойна дейност може да се ползва от предходните резултати или да улесни бъдещи разработки или открития, не означава, че тези инвестиции не биха могли да бъдат взети предвид, а по-скоро води до необходимост от внимателно разпределение на разходите между различните продукти.

443 С оглед на тези съображения следва да се отхвърлят оплакванията на жалбоподателя, с които той оспорва подходящия характер на LRAIC като референтни разходи. Всъщност, макар Комисията да разполага със свобода на преценка в областта на конкуренцията, която подлежи на задълбочен контрол от Общия съд както от правна, така и от фактическа страна (вж. в този смисъл решение от 11 септември 2014 г., MasterCard и др./Комисия, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, т. 156), това не променя факта, че представените от жалбоподателя доказателства не позволяват да се приеме, че Комисията е допуснала грешка, като е избрала да не използва AVC или AAC като референтни разходи.

444 С оглед на всичко изложено по-горе втората част от седмото основание трябва да се отхвърли.

По третата част, изведена от това, че изчисленията от Комисията LRAIC не съответствали на „истинските“ LRAIC

445 В подкрепа на третата част жалбоподателят изтъква осем оплаквания.

446 На първо място, жалбоподателят упреква Комисията, че е допуснала грешка в определението за LRAIC, тъй като не е взела предвид факта, че при наличието на ефекти от разработването на един чипсет върху друг чипсет, разходите, които могат да бъдат

квалифицирани по този начин, поради неспецифичното си естество не могат да бъдат свързани с конкретен чипсет и следователно просто не могат да се включат в изчисляването на LRAIC.

447 На второ място, жалбоподателят критикува несъгласуваност между обосноваването на Комисията, що се отнася до изчисленията ѝ в ДИВ, и обосноваването ѝ, що се отнася до изчисленията ѝ в обжалваното решение. Според жалбоподателя в ДИВ Комисията се позовава на необходимостта от отстраняване на „нарушенията, предизвикани от системата на осчетоводяване“, установени в отговора на ИВ, докато в обжалваното решение тя се позовава по-скоро на необходимостта да се разгледат отправените критики. По-специално жалбоподателят критикува факта, че реконструирането на размера на AVC от Комисията в това решение е прекомерно сложно, и факта, че Комисията не е възприела показателя на средните разходи за единица продукт (AUC) в изчисленията си, противно на защитавания от жалбоподателя метод в отговорите му на ИВ и на ДИВ.

448 На трето място, жалбоподателят поддържа, че [*поверително*] е неподходящ за определянето на пределните му разходи за научноизследователска и развойна дейност, тъй като посоченият [*поверително*] се използва единствено за целите на вътрешното управление и счетоводството и не е замислен или пригоден за целите на анализа на Комисията.

449 На четвърто място, жалбоподателят упреква Комисията, че е третирала някои разходи, записани в [*поверително*], а именно разходите от категориите [*поверително*] и [*поверително*], като „пределни“ разходи, въпреки че те не са такива, тъй като са били свързани с определен чипсет единствено поради отчитането на [*поверително*], а не с мотива, че те са били конкретно свързани с този чипсет.

450 В това отношение жалбоподателят изтъква, първо, че трябва да се направи разграничение между разходите, които са пряко отчетени за даден чипсет, и разходите, които са отчетени ex post чрез разпределение, т.е. не поради това че са били счетени за специфично свързани с този конкретен чипсет, а единствено поради обикновен вътрешен механизъм за разпределение. Според жалбоподателя служителите на QCT [*поверително*].

451 Така разходите, свързани с хардуера, които не били пряко свързани с даден чипсет, т.е. [*поверително*] в категория [*поверително*], [*поверително*].

452 По същия начин разходите, свързани със софтуера, от септември 2009 г. нататък произтичали от [*поверително*].

453 Като се има предвид специфичното естество на научноизследователската и развойната дейност в сектора на полупроводниците, дори разходите, осчетоводени в [*поверително*] пряко за даден чипсет, в действителност биха могли да не са напълно специфични за този чипсет. Във всеки случай, ако Комисията била счела за „пределни“ или „специфични за даден продукт“ единствено разходите за научноизследователска и развойна дейност, пряко свързани с даден чипсет, тя нямало да може да установи хищническо поведение.

454 На практика Комисията не направила никакво солидно обосноваване за квалифицирането като „пределни“ на разходите от категории [*поверително*] и [*поверително*] и се ограничила до това да се основе, от една страна, на използването на английската дума „incremental“ в

един-единствен документ на Qualcomm, с който разполага, а именно [*поверително*], и от друга страна, на обясненията, дадени от последното в хода на административното производство, което доказвало, че тя не е извършила никаква независима оценка.

455 Второ, що се отнася до [*поверително*], използван от Комисията за определяне на категорията на пределните разходи сред категориите разходи, направени от жалбоподателя, последният изтъква, че този документ се отнася до конкретен чипсет — [*поверително*], който не е бил предмет на разследването, не е бил разработван едновременно с чипсетите, предмет на това разследване, и който, за разлика от тези чипсети, не е модем „slim“. За сметка на това редица документи, с които разполагала Комисията, включително тези относно чипсетите, предмет на разследването, изобщо не се позовавали на пределните разходи.

456 Освен това [*поверително*] от април 2011 г. бил последващ спрямо основните решения за инвестиции в научноизследователска и развойна дейност, взети по отношение на посочените чипсети.

457 В допълнение в съображение 847 от обжалваното решение Комисията не зачела и тълкувала неправилно [*поверително*] в частта, в която се съдържа позоваване на разходите за научноизследователска и развойна дейност, квалифицирани като „пределни“. Според жалбоподателя Комисията е трябвало да вземе предвид и позоваването в същия документ на понятието „пределно обезпечаване на ниво портфейл“, което би позволило по-добро разбиране на английската дума „incremental“. Освен това жалбоподателят твърди, че никога не е заявявал, че изразът [*поверително*] е с по-широко приложение в рамките на Qualcomm, отколкото в този документ, както твърди Комисията в съображение 848 от обжалваното решение.

458 Трето, жалбоподателят изтъква, че многократно е обяснил, че повече от [*поверително*] от [*поверително*] USD, погрешно отчетени в разходите [*поверително*] и [*поверително*] и които Комисията счита за „пределни“ за чипсетите MDM8200 и MDM8200A, всъщност са свързани с разработването на [*поверително*], което изобщо не било специфично за даден чипсет. В това отношение [*поверително*] показвало, че [*поверително*], което доказвало, че тези [*поверително*] USD не са специфични за определен чипсет.

459 Освен това според жалбоподателя изложените в обжалваното решение основания за отхвърляне на доводите му по този въпрос не били правдоподобни.

460 На пето място, жалбоподателят упреква Комисията, че е допуснала грешка, като не е взела предвид приходите, генерирани от Qualcomm в рамките на дейността по лицензиране на патенти. По същество той счита, че Комисията е трябвало да изключи разходите за научноизследователска и развойна дейност, свързани с посочените чипсети, доколкото тези разходи са резултат от получаването на патенти, които Qualcomm е включило в своя портфейл от лицензирани патенти, и които следователно не могат да се считат за специфични за съответните чипсети. Според жалбоподателя Комисията неправилно е приела, от една страна, [*поверително*], и от друга страна, че генерираните от тези лицензии пределни приходи не могат да имат и най-малко измеримо влияние върху приходите, генерирани от посочената дейност.

461 Жалбоподателят отбелязва, че Комисията обаче сама потвърждава в бележка под линия 1238 от обжалваното решение, че [*поверително*]. Той добавя, че въпросът дали приходите, генерирани от дейността по лицензиране на патенти, могат да имат повече или по-малко измеримо отражение върху приходите, генерирани от дейността по лицензиране на технологии, не е правилният въпрос, който следва да се постави. Според него трябва по-скоро да се провери дали въпросната научноизследователска и развойна дейност действително е „пределна“ с оглед на трите посочени чипсети и дали тя води до заявени след това патенти, в резултат на което тази научноизследователска и развойна дейност не е специфична за тези чипсети.

462 Според жалбоподателя също така не е възможно да се направи пряка връзка между посочените чипсети и патентите върху софтуера, тъй като разходите, свързани с последните, не са пряко относими към конкретен чипсет.

463 На шесто място, жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение се основава на извадка от [*поверително*], която не свързва нито един от посочените в нея разходи с конкретни клиенти. Въпреки това Комисията е приела, че разходите за научноизследователска и развойна дейност, свързани с разработването на посочените чипсети, са „пределни“ разходи за Huawei и ZTE. Според жалбоподателя обаче анализ цени —разходи, отнасящ се само до Huawei и ZTE, би трябвало да изключи всички разходи за научноизследователска и развойна дейност, което впоследствие би било в подкрепа на използването на AVC или на AAC.

464 По-специално, първо, според жалбоподателя фактът, че продажбите на клиенти, различни от ZTE и Huawei, не обосновавали разработването на разглежданите чипсети, не означавал, че продажбите на Huawei и на ZTE били достатъчни, за да обосноват разработването на тези чипсети. Второ, самата Комисия признавала в съображения 131, 132 и 354 от обжалваното решение, че чипсет MDM8200 бил разработен в сътрудничество с оператори, различни от ZTE и Huawei. Трето, данните относно продажбите на чипсети MDM6200 на ZTE и Huawei, така както са възпроизведени в съображение 980 и в таблица 48 от посоченото решение, не подкрепяли по никакъв начин твърдението, че свързаната с тези чипсети научноизследователска и развойна дейност трябва да се счита за специфична за тези двама клиента. Четвърто, документите, посочени от Комисията в бележка под линия 1277 от същото решение, в никакъв случай не подкрепяли тезата на Комисията. Пето, Qualcomm [*поверително*].

465 На седмо място, жалбоподателят критикува извършените от Комисията post hoc манипулации по преразпределяне на записаните в [*поверително*] разходи към различни чипсети, по-специално преразпределянето на разходите за чипсети MDM8200 към чипсети MDM8200A, което довело до промяна на LRAIC за чипсети MDM8200A от [*поверително*] на [*поверително*] USD, като при липсата на такова манипулиране цените не биха били по-ниски от разходите, що се отнася до последния чипсет. По същество, първо, жалбоподателят изтъква, че не се оспорва, че решението на Qualcomm да разработи посочения чипсет е последващо спрямо и независимо от решението му да разработи чипсети MDM8200 и че тези два чипсета не образуват общ проект, както следвало от таблицата, възпроизведена в съображение 880, буква а) от обжалваното решение.

466 Второ, жалбоподателят твърди, че е разработил множество чипсети след чипсет MDM8200 и чипсет MDM8200A, които също били съвместими с технологията HSPA+ и с по-напреднали технологии. Нещо повече, нищо не правело връзката между чипсет MDM8200 и чипсет MDM8200A „уникална“: в съществуването на тясна техническа връзка между два чипсета нямало нищо уникално, нито дори необичайно.

467 Трето, макар да е вярно, че до определен момент между 2013 г. и 2015 г. [*поверително*], това се дължи само на обикновена грешка при изписването, която по това време не е създавала особени проблеми. Освен това обжалваното решение било непоследователно, що се отнася до третирането, от една страна, на чипсетите MDM8200 и MDM8200A, а от друга страна, на чипсет MDM6200, за който се твърди, че е „от водещите технологии“, тясно свързан с други чипсети на Qualcomm, по-специално с разработения преди това чипсет QSC6295.

468 Четвърто, Комисията не положила никакво усилие да разследва въпросните технологии и научноизследователски и развойни дейности, нито да свърже своите преизчисления с конкретни записи или категории разходи в [*поверително*].

469 На осмо място, жалбоподателят упреква Комисията, че неправилно е разпределила „пределните“ разходи по-скоро въз основа на приходите, отколкото въз основа на обема на продажбите.

470 Най-напред разглежданият метод не намирал никакво релевантно основание в правната или икономическата литература. Освен това той би довел до разпределяне на допълнителни разходи към продажбите само поради факта че цените през даден период са относително високи, което силно благоприятствало установяването на хищнически цени там, където няма такива. Накрая, истинският тест за отстраняване се състоял в това да се провери дали предприятието впоследствие увеличава цените си (нещо, което жалбоподателят не бил направил), което съгласно посочения метод би означавало, че към продажбите, за които се твърди, че са хищнически, са отнесени по-ниски разходи за научноизследователска и развойна дейност, поради това че те по-скоро са били прехвърлени към периода на възстановяване на разходите. Това нямало никакъв смисъл от икономическа гледна точка и не било съвместимо с понятието „възстановяване“.

471 Комисията допуснала грешка и като определила разглеждания метод като „оценка на промяната на цената на чипсет“, пренебрегвайки по този начин, че LRAIC са мярка за разходите, а не за цената.

472 Освен това жалбоподателят счита, че разглежданият метод преследва „движеща се цел“, по силата на която, ако беше увеличил цените си, за да избегне твърдяното хищническо поведение, това същевременно щяло да доведе до увеличаване на приходите му, което щяло да доведе до по-голямо разпределение на разходите за научноизследователска и развойна дейност за всяко тримесечие, в резултат на което той винаги щял да бъде отговорен за хищническо поведение. Жалбоподателят критикува също така „непредвидимите и парадоксални резултати“, до които би довел адаптираният от Комисията метод. Жалбоподателят добавя, че възприемането на разпределение, основано на обема, практически не би довело до цени под себестойността.

473 Комисията и встъпилата страна оспорват доводите на жалбоподателя.

474 Що се отнася до първото оплакване, изведено от грешка в определението на LRAIC, следва да се констатира, че в обжалваното решение Комисията признава, че с постепенното усъвършенстване на продуктите в промишлеността на чипсетите могат да съществуват ефекти от разработването на един чипсет върху друг. Това обаче не е пречка жалбоподателят да е направил разходи специално за разработването на конкретен чипсет и да не е можел да пусне този чипсет на пазара, без да понесе тези разходи. От това следва, че дори да има ефекти от разработването, Комисията не е допуснала грешка, като е избрала да вземе предвид пределните разходи за разработване, свързани конкретно с разглеждания продукт.

475 Освен това, като основава мярката за разходите на [*поверително*], Комисията, както е видно от съображение 835 от обжалваното решение, е взела предвид единствено разходите, които жалбоподателят е осчетоводил пряко или непряко за разработването на въпросните чипсети. Когато са били налице конкретни доказателства за ефекти от разработването на един чипсет върху друг, Комисията ги е взела предвид, както е видно от точка 12.6.3.2 от посоченото решение, що се отнася до ефектите от разходите за научноизследователска и развойна дейност между чипсетите MDM8200 и MDM8200A.

476 Що се отнася до евентуалните ефекти от разработването в по-общ план, при липсата на информация, която да позволи на Комисията да определи количествено тези ефекти, както приема Комисията в съображение 783 от обжалваното решение, най-разумният подход е бил да се предположи, че ефектите, от които се е ползвал конкретен чипсет, са приблизително балансирани от ефектите, предизвикани от разработването на този конкретен чипсет върху други чипсети. В резултат на това разходите за разработване, направени във връзка с този чипсет, не са били избегнати поради ефектите, които разработването му вероятно е предизвикало.

477 Следователно настоящото оплакване трябва да се отхвърли.

478 Що се отнася до второто оплакване, изведено от несъгласуваност между обосноваването на Комисията, що се отнася до изчисленията ѝ в ДИВ, и обосноваването, което е изложила във връзка с изчисленията си в обжалваното решение, достатъчно е да се отбележи, че това оплакване, дори да е основателно, по никакъв начин не би могло да доведе до незаконосъобразност на разглеждания метод. Поради това то трябва да се отхвърли като неотносимо.

479 Що се отнася до третото оплакване, изведено от неподходящия характер на [*поверително*] за установяване на пределните разходи за научноизследователска и развойна дейност, следва да се припомни, че в тази база данни жалбоподателят записва разходите за всеки чипсет, и то за целите на вътрешното управление и счетоводството. Като се има предвид обаче това разпределение на разходите за всеки чипсет и фактът, че тази база данни се използва от Qualcomm за вътрешни цели, последното не е в състояние да обясни по каква причина тя трябва да се счита за неподходяща за реконструирането на разходите от Комисията. В допълнение, както е посочено в съображение 845 от обжалваното решение, самият жалбоподател е извлякъл информация от посочената база данни, за да отговори на исканията за предоставяне на информация относно количественото определяне на разходите.

480 Освен това, що се отнася до твърдението на Qualcomm, че съвкупността от данни, съдържащи се в [*поверително*], не е предназначена за изчисляване на LRAIC за целите на конкурентното право, достатъчно е да се отбележи, че това обстоятелство не е пречка Комисията да се основе на такава база данни, доколкото тя съдържа релевантна за разследването ѝ информация.

481 Накрая, дори да се предположи, че Комисията първоначално е решила да не използва [*поверително*] в ИВ и не е дала обяснение за промяната в позицията си по този въпрос в ДИВ, достатъчно е да се отбележи, че в светлината на цитираната в точка 367 по-горе съдебна практика жалбоподателят не може основателно да се позовава на факта, че Комисията не е отговорила конкретно в обжалваното решение на всички фактически или правни съображения, които той е изложил в хода на административното производство. От това следва, че настоящото оплакване трябва да се отхвърли.

482 Що се отнася до четвъртото оплакване, изведено от грешка при третирането на някои разходи, записани в [*поверително*] като „пределни“ разходи, най-напред следва да се припомни, че в точка 12.6.3.1 от обжалваното решение се съдържа обяснение относно измерването на постоянна част от разходите за научноизследователска и развойна дейност, направени от Qualcomm за производството на всеки чипсет, която е взета предвид при изчисляването на LRAIC. В съображение 835 от посоченото решение всъщност се изброяват различните категории разходи за научноизследователска и развойна дейност, които в посочената база данни се отнасят към всеки чипсет или пряко във връзка с разработването на конкретен продукт, или „ex post“.

483 Освен това, както бе посочено в точка 411 по-горе, в съображения 836 и 837 от обжалваното решение се уточнява, че при избора на елементите, които да бъдат включени в анализа на разходите като „пределни“, Комисията се е ръководила от използването на английската дума „incremental“ в [*поверително*], по повод на която с решение от 30 януари 2017 г. е поискала от Qualcomm във въпрос 8.3 от искането за предоставяне на информация, да предостави същата информация за пределната научноизследователска и развойна дейност за разглежданите чипсети като предоставената за [*поверително*]. Предоставената в отговор информация е възпроизведена в приложение A.15.1 към жалбата.

484 Накрая, Комисията е реконструирала пределните разходи, като е прибавила разходите [*поверително*] и разходите [*поверително*], а именно всички компоненти на разходите, съдържащи се в базата данни, възпроизведена в приложение A.15.1 към жалбата, с изключение на тези, които са записани като разходи [*поверително*], тъй като последните разходи, макар и възпроизведени в посочената база данни, са били извадени от Qualcomm от общия размер на разходите „Incremental (т.е. по същия [метод] на [*поверително*])“ в същата тази база данни.

485 В това отношение следва да се приеме, че елементите, които са включени в критикуваното от жалбоподателя извлечение от базата данни, са обобщени в съображение 835 от обжалваното решение и са установени от Комисията въз основа на предоставената от Qualcomm информация.

486 Всъщност, на първо място, в отговора си от декември 2013 г. на искането за предоставяне на информация от 10 юли 2013 г., и по-специално в отговора си на въпрос 19 относно основните етапи от разработването на първите MDM чипсети и свързаните с тях разходи, на второ място, в точка 38 и сл. от отговора си на въпроси 8 и 9 от искането за

предоставяне на информация от 13 октомври 2014 г. (приложение A.4.8.b към жалбата), и на трето място, в отговора си на въпрос 8.3 от искането за предоставяне на информация с решение от 30 януари 2017 г. (приложение A.4.10.b към жалбата), жалбоподателят представя все същите данни, независимо дали става въпрос за класифицирането им според [*поверително*].

487 С други думи, в отговорите на жалбоподателя различните категории разходи редовно се определят и причисляват към даден чипсет и при липсата на несъответствия между таблиците, възпроизведени в различните отговори (с изключение на разходите [*поверително*]), тези категории могат следователно да се считат за „пределни“ разходи за съответния чипсет. Всъщност единствената разлика между отчитането и неотчитането на метода е в това дали е включен или не последният елемент на разходите, който Комисията във всички случаи е изключила от своите изчисления.

488 При тези условия следва да се приеме, че за да може определен разход да бъде включен в изчисляването на LRAIC, самото използване или не на английската дума „incremental“ по отношение на него в [*поверително*] не може да представлява решаващ критерий. За сметка на това, трябва да се вземат предвид по-скоро присъщото естество на самия разход (а именно дали попада в една от категориите разходи, които обикновено се считат за пределни разходи), както и методът за класифициране, следван от самия жалбоподател в отговорите му.

489 Следователно трябва да се констатира, въз основа на отговорите и обясненията, дадени от жалбоподателя в хода на административното производство, че обжалваното решение реконструира правилно елементите, които следва да се вземат предвид при изчисляването на LRAIC. Освен това следва да се отбележи, че в отговора си на въпрос 19 от искането за предоставяне на информация от 10 юли 2013 г. (първият релевантен в това отношение, датиращ от декември 2013 г.) (приложение A.4.3 към жалбата) жалбоподателят изобщо не се позовава на разпределението на разходите или на факта, че на практика някои от тези разходи не могат да се отнесат към конкретни чипсети.

490 Освен това, що се отнася до разходите за разработване на софтуера, жалбоподателят по същество посочва в точки 90 и 92 от отговора на въпрос 19 от искането за предоставяне на информация от 10 юли 2013 г. (приложение A.4.3 към жалбата), че жизненият цикъл на даден софтуер е тясно свързан с този на даден чипсет и че свързаните с него разходи следват търговския живот на този чипсет, като по този начин потвърждава съдържащия се в съображение 860 от обжалваното решение извод, че тази част от [*поверително*] представлява солидна основа за определяне на разходите за научноизследователска и развойна дейност, свързани с разработването на софтуер, които следва да бъдат отнесени към конкретен чипсет. Това впрочем не изключва възможността част от даден софтуер впоследствие да се използва за последващи чипсети.

491 Освен това следва да се отбележи, че възражението на жалбоподателя относно разпределението на разходите е формулирано относително неточно в хода на административното производство и в жалбата.

492 Тази неточност при определянето на категориите разходи, които не са пределни, подкопава достоверността на доводите на жалбоподателя, още повече че ако се възприемат съображенията му, почти никакви разходи за научноизследователска и развойна дейност не биха могли да бъдат отнесени към конкретен чипсет.

493 Що се отнася до доказателствената стойност на използваните от Комисията доказателства, следва да се припомни, че достоверността и следователно доказателствената стойност на даден документ зависят от неговия произход, от обстоятелствата по неговото изготвяне, от неговия адресат и от съдържанието му (решения от 15 март 2000 г., Cimenteries CBR и др./Комисия, T-25/95, T-26/95, T-30/95—T-32/95, T-34/95—T-39/95, T-42/95—T-46/95, T-48/95, T-50/95—T-65/95, T-68/95—T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 и T-104/95, EU:T:2000:77, т. 1053 и 1838, и от 12 юли 2011 г., Hitachi и др./Комисия, T-112/07, EU:T:2011:342, т. 70).

494 В случая при реконструирането на цените Комисията се е основала на таблиците и отговорите, предоставени от самия жалбоподател, включително на изваденитe от [*поверително*] цифрови данни, и освен това само е приложила вече използвани от него критерии за класификация. Като се има предвид, че тези данни произхождат от самия жалбоподател, те трябва да се считат за достатъчно достоверни, за да подкрепят извършеното от Комисията реконструиране на цените.

495 В този контекст не е достатъчно съответното предприятие да изтъкне обстоятелство, което би могло да засегне доказателствената стойност на тези доказателства. Напротив, съответното предприятие трябва да докаже надлежно, от една страна, наличието на изтъкнатото от него обстоятелство, а от друга, че това обстоятелство поставя под въпрос доказателствената стойност на доказателствата, на които се основава Комисията (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 26 септември 2018 г., Infineon Technologies/Комисия, C-99/17 P, EU:C:2018:773, т. 65—67).

496 В настоящото дело обаче жалбоподателят само повтаря доводите, представени в хода на административното производство с отговора му на искането за предоставяне на информация от 13 октомври 2014 г., като набляга на факта, че предоставените данни са неизползваеми за целите на антитръстовия анализ, без да добавя в подкрепа на тезата си никакъв документ, доказващ, че друг метод за класифициране е щял да бъде по-подходящ от възприетия от Комисията. При липсата на такова доказателство следва да се заключи, че както при пряко, така и при непряко осчетоводяване, разходите, които самият жалбоподател е посочил в отговор на въпроса на Комисията, по принцип следва да се считат за пределни по отношение на всеки от разглежданите чипсети.

497 Освен това, подобно на Комисията, следва да се подчертае, че изборът на конкретен метод на осчетоводяване (пряк или непряк, а именно чрез разпределяне) от страна на предприятието с господстващо положение би могъл да обуслови анализа на неговите разходи. Всъщност, макар действително определен разходен елемент да е резултат от разпределяне, това само по себе си не би могло да попречи на включването му в изчисляването на LRAIC. Ако това беше така, предприятието с господстващо положение винаги би могло да избегне анализа цени—разходи, като се позове на невъзможността да разпредели конкретни разходи. Освен това по настоящото дело разпределенията отразяват преценката на самия жалбоподател относно разходите, които следва да се свържат с конкретен чипсет.

498 Що се отнася до [*поверително*] USD за разходите за научноизследователска и развойна дейност, осчетоводени за чипсет MDM8200, но които в действителност се отнасяли до [*поверително*], следва да се отбележи, че жалбоподателят изтъква този аспект за първи път в отговора на ДИВ. Преди това Комисията не е имала никаква причина да поставя под

въпрос точността на получените данни, още повече че член 18, параграф 4 от Регламент № 1/2003 налага на съответните предприятия задължението да предоставят пълна, точна и неподвеждаща информация.

499 Всъщност фактът, че тези разходи са били осчетоводени по отношение на чипсет MDM8200, се вижда ясно от [*поверително*] и от отговорите на жалбоподателя, които следва да се считат за особено надеждни доказателства, тъй като не са в интерес на техния автор (вж. в този смисъл решение от 3 март 2011 г., Siemens/Комисия, T-110/07, EU:T:2011:68, т. 54 и 75). Срещу тези доказателства единственото представено от жалбоподателя доказателство е документ от 9 юли 2009 г., озаглавен [*поверително*] (приложение A.18.1 към жалбата), който съдържа бележка под линия 20 относно изключването на сумата от [*поверително*] USD, тъй като съответства на [*поверително*]. В това отношение следва да се отбележи, че както отбелязва Комисията в съображение 851 от обжалваното решение, този документ представя таблица за сравнение на разходите за научноизследователска и развойна дейност, свързани с чипсет MDM8200, с тези, свързани с чипсет MDM8200A, за който се счита, че е неконкурентен по отношение на разходите („not cost competitive“). Изглежда обаче, че единственото, което тази таблица доказва, е, че за целите на сравнението на разходите за двата чипсета в презентацията посочената сума за [*поверително*] не е взета предвид, но не и че при изчисляването на разходите, свързани с чипсет MDM8200, тези конкретни разходи не са били или не е трябвало да бъдат взети предвид. Останалите доводи на жалбоподателя не са подкрепени с никакви документи и сами по себе си не могат да поставят под въпрос доказателствата, представени преди това от самия жалбоподател. При тези условия те следва да се отхвърлят. От това следва, че настоящото оплакване трябва да се отхвърли.

500 Що се отнася до петото оплакване, изведено от грешка, свързана с неотчитането на приходите, получени от Qualcomm в рамките на дейността по лицензиране на патенти, следва да се отбележи, че дори да се предположи, че жалбоподателят е променил политиката си по предоставяне на лицензии, това не означава, че през релевантния период той не е предоставял лиценз за целия си портфейл от патенти. Във всеки случай, както е видно от бележка под линия 1238 от обжалваното решение, жалбоподателят не поставя под въпрос факта, че [*поверително*].

501 Освен това следва да се отбележи, от една страна, че жалбоподателят твърди, че е идентифицирал приблизително [*поверително*] патенти и заявки за патенти, „много“ от които „могат“ „изцяло или частично“ да са породени от дейности, които Комисията приема за специфични за разглежданите чипсети. От друга страна, жалбоподателят не посочва тези патенти и заявки за патенти и не определя размера на така получените приходи. За сметка на това той единствено твърди, че особено що се отнася до патентите, свързани със софтуера, не е възможно да се определят тези, които са свързани с въпросните чипсети. При тези условия доводите на жалбоподателя не са достатъчни, за да поставят под въпрос изводите на Комисията в това отношение. От това следва, че настоящото оплакване трябва да се отхвърли.

502 Що се отнася до шестото оплакване, изведено по същество от грешки, свързани с отчитането на разходите за научноизследователска и развойна дейност, свързани с разработването на чипсетите на Qualcomm, следва да се приеме, както ясно следва от обжалваното решение, и по-специално от съображение 862 от него, и по-общо от точка 12.6.3 от него, че продажбите на Huawei и ZTE са от основно значение за възстановяването на разходите за научноизследователска и развойна дейност.

503 Освен това, както е посочено в съображение 888 от обжалваното решение, уместно е свързаните с научноизследователска и развойна дейност пределни разходи да се включат в мярката за разходите, за да се прецени дали продажбите на Huawei и ZTE са били извършени на цени под себестойността, тъй като прогнозите за продажбите на Huawei и ZTE са представлявали значителна част от очакваното търсене, обосновало на първо място разработването на тези чипсети. Освен това, противно на поддържаното от жалбоподателя, въпреки че прогнозните продажби на единици от чипсетите MDM8200, MDM6200 и MDM8200A на други клиенти също са допринесли за възстановяването на пределните разходи за разработване, тези продажби са в размер, който не би обосновавал разработването на тези продукти. Този извод се потвърждава и от документите, посочени в бележка под линия 1277 от посоченото решение.

504 Следователно настоящото оплакване трябва да се отхвърли.

505 Що се отнася до седмото оплакване, изведено от извършеното от Комисията последващо преразпределяне на записаните в [*поверително*] разходи към различни чипсети, следва да се отбележи, че самият жалбоподател признава, че до декември 2013 г. записаните в посочената [*поверително*] разходи, свързани със софтуера, използван за чипсети MDM8200 и MDM8200A, не са били разграничени в зависимост от това дали се отнасят за единия или за другия чипсет (бележка под линия 78 от отговора на искането за предоставяне на информация от 13 октомври 2014 г.).

506 Следва също да се отбележи, че макар разработването на чипсети MDM8200A да е започнало през април 2009 г., в таблицата, извлечена от [*поверително*], съдържаща се в приложение A.15.1 към жалбата, не са посочени никакви разходи, свързани с тези чипсети, преди последното тримесечие на 2009 г. и че дори от този момент нататък разходите, свързани с тези чипсети, остават ниски спрямо разходите за чипсети MDM8200 и за MDM6200. Това обстоятелство, предвид техническото сходство между двата чипсета и съвместното им пускане на пазара, потвърждава доводите на Комисията, съдържащи се в съображение 880 от обжалваното решение, като доказва наличието на уникална връзка между чипсети MDM8200 и MDM8200A, несравнима с тази, която би могла да съществува между чипсет MDM8200 и който и да е друг чипсет, поддържащ технологията HSPA+.

507 Встъпилата страна също основателно отбелязва, че обжалваното решение съдържа „анализ на дългосрочната рентабилност“, в рамките на който се разглежда рентабилността на всички продажби на чипсети MDM8200 и на чипсети MDM8200A, през целия им жизнен цикъл и относно всички клиенти, и че от този анализ е видно, че приходите от целия жизнен цикъл на тези два чипсета са били недостатъчни, за да покрият разходите за научноизследователска и развойна дейност, за производство и за разработване. Следователно ценообразуването на Qualcomm за тези два чипсета в никакъв случай не би позволило на също толкова ефективен доставчик да покрие разходите си за конкурентен чипсет.

508 При тези условия настоящото оплакване трябва да се отхвърли.

509 Що се отнася до осмото оплакване, изведено от неправилно разпределение на „пределните“ разходи по-скоро въз основа на приходите, отколкото въз основа на обема на продажбите, първо, следва да се отбележи, че макар Комисията да посочва в бележка под линия 1293 от обжалваното решение само един източник в полза на възприетия метод, а именно Ръководството на ОИСР по трансферно ценообразуване за многонационалните

предприятия и данъчните администрации от 2017 г., жалбоподателят от своя страна не се позовава на нито едно проучване, нито принцип в подкрепа на предложения от него метод за заместване. Освен това, доколкото с довода си, че възприетият от Комисията метод силно благоприятства установяването на хищнически цени там, където няма такива, жалбоподателят твърди, че посоченият метод води до изкуствено установяване на хищнически търговски практики, той не представя никакво доказателство в подкрепа на твърдението си.

510 На второ място, достатъчно е да се отбележи, подобно на Комисията, че доводът на жалбоподателя, съгласно който възприетият от Комисията метод водел до това към продажбите, за които се твърди, че са хищнически, да бъдат отнесени по-ниски разходи за научноизследователска и развойна дейност, поради това че те по-скоро били прехвърлени към периода на възстановяване на разходите, все пак не прави посочения метод неподходящ. Всъщност следва да се отбележи, че вследствие на възприетия от Комисията метод разпределянето на тези разходи се извършва въз основа на обстоятелството, че цените през даден период, и по-специално първия период на предлагане на пазара на чипсетите, са относително високи и следователно приходите също са високи. За сметка на това предложеният от жалбоподателя метод води до пропорционално разпределение на разходите, така че всяка единица (независимо кога е продадена през жизнения цикъл на чипсета) трябва да възстанови същата сума на разходи. Както правилно посочва Комисията в съображение 917 от обжалваното решение, като се имат предвид промените в цените на чипсетите, подобен подход не е подходящ в случая, тъй като би довел до прехвърляне на значителна част от разходите за разработване към края на жизнения цикъл на продуктите, когато цените и маржовете са с тенденция да бъдат ниски, като по този начин се създават голям брой фалшиви положителни резултати при критерия цени—разходи.

511 На трето място, що се отнася до израза „proxy for the price evolution of a chipset“, използван от Комисията за определяне на възприетия метод, доводът на жалбоподателя, че по този начин Комисията не е взела предвид, че LRAIC са мярка за разходите, а не за цената, не може да се приеме, доколкото този израз се отнася само до факта, че посоченият метод цели да отчете профила на цените във времето, така че периодите, през които се очаква чипсетите да генерират по-високи приходи, да поемат и по-голяма част от разходите.

512 Четвърто, що се отнася до довода на жалбоподателя, че възприетият от Комисията метод представлява „движеща се цел“, следва да се отбележи, както е посочено в съображение 935 от обжалваното решение, че предложеният от жалбоподателя метод има същия недостатък, тъй като винаги, когато цените нарастват през някои или през всички тримесечия от жизнения цикъл на продукта, продадените обеми от този продукт намаляват, така че всяка продадена единица трябва да понесе по-голяма част от постоянните разходи за разработване на продукта. Така по-високи цени може все още да не са достатъчно високи, за да надхвърлят референтните разходи, получени чрез разпределяне на разходите за разработване въз основа на обема на продажбите.

513 На пето място, доводът на жалбоподателя, че възприемането на разпределение, основано на обема на продажбите, на практика няма да доведе до цени под себестойността, не е обоснован. Всъщност, както подчертава Комисията, таблица 13 от приложение A.2.4.5 към жалбата показва, че това е така за чипсетите MDM8200A, но не и за чипсетите MDM8200, нито за чипсетите MDM6200. Всъщност хищническите продажби на чипсети MDM6200 от Qualcomm на ZTE са имали толкова ниска цена — по-ниска от AVC — че самото

разпределение на разходите по-скоро въз основа на обем на продажбите, отколкото въз основа на приходите, с нищо не би променило факта, че Qualcomm винаги е прилагало цени под себестойността (съображение 891 от обжалваното решение). Същото се отнася и за чипсетите MDM8200. Разпределението на разходите по-скоро въз основа на обема, отколкото на приходите, не води до значително различни резултати за Qualcomm. Следователно настоящото оплакване трябва да се отхвърли.

514 С оглед на всичко изложено по-горе третата част от седмото основание трябва да се отхвърли. Следователно, тъй като останалите части от това основание също са отхвърлени (вж. т. 424 и 444 по-горе), посоченото основание трябва да се отхвърли в неговата цялост.

По деветото основание, изведено от „явни грешки в преценката“ и грешки при прилагане на правото, що се отнася до заключението, че прилаганите от жалбоподателя цени са отстранили Icera от пазара и са причинили вреди на потребителите

515 Настоящото основание се състои от четири части. Първата е изведена от липсата на анализ от страна на Комисията на т.нар. „също толкова ефективен“ конкурент. Втората е изведена от противоречие между съдържащата се в обжалваното решение констатация за затваряне на пазара и действителните резултати на Icera през релевантния период. Третата част е изведена от липсата на доказателство за твърдяното финансово хищничество с оглед на факта, че през посочения период Icera е набрало допълнителни средства, било е придобито от NVidia и е продължило да осъществява дейност на пазара. Четвъртата част е изведена от невъзможността на жалбоподателя да премахне конкуренцията, упражнявана от технологията на Icera.

516 Като се има предвид, че втората, третата и четвъртата част по същество представляват твърдения за липса на последици от оспореното поведение, те ще бъдат разгледани заедно.

По първата част, изведена от липсата на анализ от страна на Комисията на т.нар. „също толкова ефективен“ конкурент

517 Според жалбоподателя Комисията не е извършила анализ на т.нар. „също толкова ефективен“ конкурент както на съответния пазар, така и на сегмента за водещи технологии на този пазар и поради това не е спазила приложимата правна норма, както е видно от доводите, изложени в подкрепа на третото основание. По този начин Комисията освен това не проверила дали степента на пазарно покритие на оспореното поведение е била достатъчно голяма, за да може да породи антиконкурентни последици, както е предписал Съдът в решение от 6 септември 2017 г., Intel/Комисия (C-413/14 P, EU:C:2017:632).

518 Освен това жалбоподателят счита, че Icera в никакъв случай не е „също толкова ефективен“ конкурент, тъй като, доколкото не е конкурентоспособно извън сегмента за водещи технологии на пазара на UMTS чипсети, то не би могло да задоволи значителна част от търсенето на съответния пазар. Според него „също толкова ефективен“ конкурент трябва най-малкото да може да възпроизведе цялото предлагане на предприятието с господстващо положение.

519 Комисията и встъпилата страна оспорват доводите на жалбоподателя.

520 Съгласно съдебната практика в областта на хищническите цени, цени, които са по-ниски от AVC, трябва да се считат за злоупотреба, тъй като предприятие с господстващо положение няма никакъв интерес да прилага такива цени, освен за да отстрани своите конкуренти. Освен това цени, по-ниски от ATC, но по-високи от AVC, трябва да се считат за злоупотреба, когато са определени в рамките на план, чиято цел е отстраняване на конкурент, като се има предвид, че такива цени могат да отстранят от пазара предприятия, които са може би толкова ефективни, колкото и господстващото предприятие, но които поради по-малките си финансови възможности не са в състояние да се противопоставят на организираната срещу тях конкуренция (решение от 3 юли 1991 г., AKZO/Комисия, C-62/86, EU:C:1991:286, т. 70—72).

521 От това следва, от една страна, че е налице презумпция за злоупотреба, когато предприятие с господстващо положение прилага цени, по-ниски от AVC, без да е необходимо Комисията да прави друг анализ освен такова сравняване на цените, прилагани от предприятието с господстващо положение, с някои от неговите разходи. От друга страна, когато предприятие с господстващо положение прилага цени, по-ниски от ATC, но по-високи от AVC, Комисията е длъжна, за да докаже наличието на злоупотреба, да сравни прилаганите от предприятието с господстващо положение цени с някои от неговите разходи и да докаже съществуването на план, чиято цел е отстраняване на конкурент, като се има предвид, че такива цени по същество могат сами по себе си да отстранят от пазара също толкова ефективни конкуренти. При това положение Комисията по никакъв начин не е длъжна да извършва други анализи в допълнение към това доказване, по-специално за да представи доказателства за антиконкурентните последици, породени от спорната практика.

522 Следователно, противно на твърденията на жалбоподателя, при проверката на евентуално наличие на хищнически цени, прилагани от предприятие с господстващо положение, Комисията не е длъжна да проверява дали степента на пазарно покритие на спорната практика е достатъчно голяма, за да може тази практика да породи антиконкурентни последици. Ето защо в настоящия случай Комисията не може основателно да бъде упрекната, че не е извършила такава проверка.

523 В това отношение от точки 72 и 73 от Съобщението на Комисията — Насоки за приоритетите на Комисията по прилагането на член [102 ДФЕС] в областта на злоупотребата с практики на отстраняване на конкуренти, наложени от предприятия с господстващо положение (ОВ C 45, 2009 г., стр. 7, наричано по-нататък „съобщението за приоритетите“), следва, че за господстващото предприятие е по-лесно да се впусне в хищническо поведение, ако подбира определени клиенти посредством ниски цени, тъй като това ще ограничи загубите му, и че е по-малко вероятно то да възприеме такова поведение, ако това означава да се поддържат ниски цени за дълъг период време. От това следва, че в областта на хищническите цени степента на пазарно покритие на оспореното поведение като цяло е ниска и че ако само хищническото поведение, което се отнася до достатъчно голяма част от пазара, може да бъде санкционирано, то всяка селективна хищническа практика би могла да избегне забраната по член 102 ДФЕС, въпреки че би могла да доведе до отстраняване на също толкова ефективен конкурент. От съдебната практика обаче следва, че дадена практика на хищнически цени трябва да може да бъде санкционирана веднага щом съществува риск от отстраняване на конкурентите (вж. в този смисъл решение от 14 ноември 1996 г., Tetra Pak/Комисия, C-333/94 P, EU:C:1996:436, т. 44).

524 Освен това от съдебната практика следва също, че прилагането на критерия за „също толкова ефективния“ конкурент се състои в проверка дали ценовите практики на предприятие с господстващо положение създават опасност от отстраняване от пазара на конкурент, който е толкова ефективен, колкото и това предприятие и че този критерий се основава на сравнение на цените, прилагани от предприятие с господстващо положение, и на някои разходи, направени от същото предприятие, както и на анализ на неговата стратегия (решения от 27 март 2012 г., Post Danmark, C-209/10, EU:C:2012:172, т. 28, и от 6 октомври 2015 г., Post Danmark, C-23/14, EU:C:2015:651, т. 53 и 54).

525 От това следва, че в рамките на разследване относно потенциални хищнически цени анализът, с който Комисията сравнява цените, прилагани от предприятие с господстващо положение, с някои от разходите му, за да прецени дали последното е прилагало цени, по-ниски от ATC, но по-високи от AVC, вече включва анализ на „също толкова ефективния“ конкурент.

526 Всъщност, доколкото предприятието с господстващо положение определя цените си на по-ниско равнище от ATC, но по-високо от AVC, „също толкова ефективен“ конкурент като това предприятие по принцип няма възможност, поради по-малкия си финансов капацитет, да конкурира тези цени, без да претърпи непоносими загуби в дългосрочен план. Следователно такива цени могат да отстранят „също толкова ефективен“ конкурент, като това съответства на доказването, което Комисията трябва да извърши при прилагането на критерия за „също толкова ефективния“ конкурент, за да докаже потенциала за отстраняване на антиконкурентна практика.

527 Следователно, след като Комисията надлежно е доказала, както в настоящия случай, че предприятието с господстващо положение е прилагало цени, по-ниски от ATC, но по-високи от AVC, тя имплицитно е приложила критерия за „също толкова ефективния“ конкурент, което е достатъчно, за да се отхвърли първата част от деветото основание.

По другите части, изведени по същество от липсата на последици от оспореното поведение

528 В подкрепа на втората част жалбоподателят твърди, че в действителност дейността на Icera през релевантния период е просперирала, което поставяло под въпрос твърдението на Комисията, че оспореното поведение е попречило на Icera на ключов етап от развитието му да получи достъп до Huawei или до ZTE, от които зависели перспективите му за развитие в сегмента за водещи технологии на пазара на UMTS чипсети.

529 В подкрепа на третата част жалбоподателят изтъква, че през релевантния период Icera е привлякло допълнителни средства, по-специално благодарение на придобиването му от Nvidia, което поставяло под въпрос твърдението на Комисията, че оспореното поведение е принудило Icera да продава на загуба и да изчерпи своя рисков капитал.

530 В подкрепа на четвъртата част жалбоподателят твърди, че оспореното поведение не е могло да доведе до премахване на конкуренцията, упражнявана от технологията на Icera. Според него изтеглянето от пазара на Icera имало ограничено, дори нулево въздействие върху цените, които начислявал за своите UMTS чипсети „в сегмента за водещи технологии“ или за всеки друг UMTS чипсет, по-специално защото технологията и ноу-хау на Icera можели да бъдат прехвърлени, така че конкуренцията не била засегната от изчезването на последното от пазара.

531 Комисията и встъпилата страна оспорват доводите на жалбоподателя.

532 Трябва да се отбележи, че както посочва Комисията в писмените си изявления, в точка 12.7.4 от обжалваното решение тя е доказала единствено от съображения за изчерпателност, че оспореното поведение е породило антиконкурентни последици, което жалбоподателят оспорва в рамките на настоящите части от деветото основание. От постоянната съдебна практика обаче следва, че оплаквания, насочени срещу мотиви, изложени в решение на Комисията от съображения за изчерпателност, трябва да бъдат отхвърлени веднага като неотносими, тъй като не могат да доведат до отмяната на този акт (решения от 8 май 2003 г., T. Port/Комисия, C-122/01 P, EU:C:2003:259, т. 17, и от 8 юли 2004 г., Dalmine/Комисия, T-50/00, EU:T:2004:220, т. 146), което при всички положения прави тези части от деветото основание неотносими (вж. в този смисъл решение от 29 март 2012 г., Telefónica и Telefónica de España/Комисия, T-336/07, EU:T:2012:172, т. 283).

533 От това следва, че втората, третата и четвъртата част от деветото основание на жалбоподателя трябва да се отхвърлят. Следователно, тъй като първата част от това основание също е отхвърлена (вж. т. 527 по-горе), посоченото основание трябва да се отхвърли в неговата цялост.

По десетото основание, изведено от „явни грешки в преценката“, явни фактически грешки и явни грешки при прилагане на правото и от липса на мотиви, както и от нарушение на правото на изслушване и на принципа на добра администрация, доколкото Комисията е заключила, че ценовите практики на жалбоподателя осигуряват изпълнението на план за отстраняване на Icera

534 Десетото основание се състои от три части. Първата е изведена от несъгласувания характер на „теорията за вредите“, развита от Комисията въз основа на посочените в обжалваното решение документи. Втората част е изведена от неправилно тълкуване и погрешно представяне на някои вътрешни документи, на които Комисията се основава в посоченото решение, за да докаже намерението за отстраняване на конкурент. Третата част е изведена от второстепенната йерархична позиция, без правомощия за вземане на решения относно цените, заемана от служител на жалбоподателя, чиито множество вътрешни документи са посочени от Комисията, за да докаже съществуването на хищническа стратегия.

535 Комисията и встъпилата страна оспорват доводите на жалбоподателя.

536 В съображение 1118 от обжалваното решение Комисията уточнява, че за да установи намерението на жалбоподателя да отстрани конкурент, тя се е основала не само на документите, изрично посочени в точка 12.8 от това решение, посветена конкретно на това намерение, но и на другите доказателства, изложени в точка 12.4.2 от това решение, както и на връзките, които е могла да установи между тези доказателства и анализа цени—разходи в същото решение, що се отнася до чипсетите MDM8200 (съображения 954—956 от обжалваното решение), до чипсетите MDM6200 (съображения 968—971 от обжалваното решение), и до чипсетите MDM8200A (съображения 977 и 978 от обжалваното решение). В това отношение тя посочва в съображение 1118 от обжалваното решение, без това да се оспорва от жалбоподателя, че всички тези доказателства и съображения са неразделна част от нейния анализ, целящ да докаже намерението на жалбоподателя да отстрани конкурент.

537 По-нататък Комисията доказва наличието на намерение на жалбоподателя да отстрани конкурент, което е в основата на прилагането на хищнически цени спрямо Huawei и ZTE за чипсетите MDM8200, MDM6200 и MDM8200A въз основа едновременно на преки доказателства, а именно вътрешни документи на жалбоподателя (т. 12.8.1 от обжалваното решение), и на косвени доказателства, а именно контекстуални елементи (т. 12.8.2 от обжалваното решение).

538 Що се отнася по-специално до преките доказателства, от съображение 1120 от обжалваното решение е видно, че от обобщените в точка 12.4.2 от посоченото решение доказателства Комисията е избрала девет размени на вътрешни електронни писма, които според нея са особено показателни за съществуването на план на висшето ръководство на жалбоподателя за отстраняване на Icera, и които Комисията е изложила в съображения 1121—1137 от това решение.

539 По-конкретно става въпрос за размяната на следните електронни писма:

– размяната на електронни писма от декември 2008 г., в които се посочва по-специално, че „стратегически не трябва да даваме на Icera никаква възможност пред Huawei“, „[в] случай че Icera получи достъп до ZTE, можем да изтласкаме обратно ZTE, като работим с Huawei на пазара“ и „[м]оля обмислете предоставянето на 2—3 % [намаление на цената] допълнително, за да е сигурно, че разполагаме с дял от 100 % при Huawei“ (съображение 1121 от обжалваното решение),

– размяната на електронни писма от февруари 2009 г., в които се посочват превантивни действия, за да се избегне възможността Icera да бъде в състояние да достигне достатъчен обем, ценова война, заплахата от страна на Icera и факта, че не трябва Icera да пробие при един от основните производители на оригинално оборудване, както и за изтласкване на Icera от ZTE (съображение 1122 от посоченото решение),

– размяната на електронни писма от декември 2009 г., в които става въпрос за намаляване на цената на чипсети MDM6200 за ZTE и за факта, че жалбоподателят не може да остави Icera да получи голям брой договори, което би му е помогнало да стане по-силно (съображение 1124 от това решение),

– размяната на електронни писма от декември 2009 г., в които се обсъжда, че цената трябва да се превърне в незначителен въпрос, за да се позволи на чипсетите MDM8200 да „запълнят празнината“ (съображение 1125 от обжалваното решение),

– размяната на електронни писма от януари 2010 г., в които чипсетите 8042 на Icera са представени като основна заплаха за жалбоподателя, и по-специално се предлага да се сътрудничи с Huawei, за да бъде победено Icera чрез чипсетите MDM6200, да се изчерпят ограничените средства на Icera, произтичащи от рисковия му капитал, и да се изтласкат от пазара ползваните при ZTE чипсети ICE8042 (съображение 1127 от обжалваното решение),

– размяната на електронни писма от януари 2010 г., в които се посочва, че „ние трябва да си защитим важните клиенти“, „ZTE и Huawei са основните приоритети и китайският екип работи по проблеми, които възникват при тези клиенти“, и „[в] краткосрочен план корекцията на цените на чипсетите MDM6200 и MDM8200A трябва да се направи, за да се обхване нарастването на обема при Icera през 2010 г.“, както и приложение с

презентация, в която се предлага Icera да бъде притиснато за около шест месеца, за да изчерпи много ограничените си финансови средства от рисковия капитал [Venture Capital] (съображение 1128 от обжалваното решение),

– размяната на електронни писма от юни 2010 г., в които се посочва, че „стратегията за оказване на натиск върху чипсетите ICE8042 посредством двата вида чипсети MDM6200 и MDM8200A е доказала своята ефективност“ (съображение 1132 от обжалваното решение),

– размяната на електронни писма от декември 2010 г. относно стратегията за чипсетите MDM8200A при Huawei и ZTE, в рамките на която се прави оценка на обема на продажбите на Icera за ZTE, в случай че жалбоподателят не направи нищо и не предостави на ZTE специална подкрепа, различна от нормалните ценови корекции (съображение 1134 от обжалваното решение),

– размяната на електронни писма от май 2011 г., в които висш служител на жалбоподателя изразява колебанието си относно предоставянето на допълнителни намаления на цените за чипсетите MDM8200A с оглед на финансовите затруднения на Icera (съображение 1136 от обжалваното решение).

540 Що се отнася до косвените доказателства, Комисията се основава на следните пет контекстуални елементи, а именно изключително целенасочения характер на оспореното поведение, значителния обхват на продажбите на загуба, реализирани от жалбоподателя в силно стратегическия сегмент за водещи технологии на пазара на UMTS чипсети, непрекъснатия характер на оспореното поведение през релевантния период, двете NRE плащания, предназначени да осигурят прикрито намаление на цената на чипсетите MDM8200 и MDM6200, и финансовите жертви на жалбоподателя по отношение на цените и доставките. В това отношение Комисията уточнява в съображение 1138 от обжалваното решение, че тези косвени доказателства сами по себе си са достатъчни, за да се установи наличието на намерение на жалбоподателя да отстрани Icera от съответния пазар.

541 Съгласно постоянната съдебна практика, доколкото определени мотиви на дадено решение могат сами по себе си да го обосноват в достатъчна степен, пороците, от които биха могли да бъдат засегнати други мотиви на акта, във всеки случай не оказват влияние върху неговата разпоредителна част (решения от 21 септември 2005 г., EDP/Комисия, T-87/05, EU:T:2005:333, т. 144, и от 29 март 2012 г., Telefónica и Telefónica de España/Комисия, T-336/07, EU:T:2012:172, т. 283).

542 Следователно в случая трябва да се провери дали настоящото основание не е неотносимо, доколкото жалбоподателят се позовава на грешки, допуснати от Комисията, когато тя е заключила, че ценовите му практики осигуряват изпълнението на план за отстраняване на Icera.

543 В самото начало е важно да се отбележи, че що се отнася до преките доказателства, в рамките на втората част от настоящото основание жалбоподателят оспорва изрично само тълкуването, дадено от Комисията на четири от деветте размени на електронни писма, разглеждани в обжалваното решение като особено показателни за наличието на намерение за отстраняване на Icera, а именно размяната на електронни писма от февруари 2009 г. (а

именно второто пряко доказателство), размяната на електронни писма от януари 2010 г. (а именно петото и шестото пряко доказателство) и размяната на електронни писма от юни 2010 г. (а именно седмото пряко доказателство).

544 Що се отнася до служителя на позиция, за която се твърди, че е йерархично второстепенна, за който става въпрос в рамките на третата част от настоящото основание, той участва само в размяната на електронни писма от февруари 2009 г. (а именно второто пряко доказателство), втората размяна на електронни писма от декември 2009 г. (а именно четвъртото пряко доказателство) и двете размени на електронни писма от януари 2010 г. (а именно петото и шестото пряко доказателство), но не и в размяната на електронни писма през декември 2008 г. (а именно първото пряко доказателство), първата размяна на електронни писма от декември 2009 г. (а именно третото пряко доказателство), размяната на електронни писма от юни 2010 г. (а именно седмото пряко доказателство), размяната на електронни писма от декември 2010 г. (а именно осмото пряко доказателство) и размяната на електронни писма от май 2011 г. (а именно деветото пряко доказателство).

545 От това следва, че в жалбата си жалбоподателят не отправя в подкрепа на настоящото основание никакви критики относно даденото от Комисията тълкуване в обжалваното решение на разменените електронни писма през декември 2008 г. (а именно първото пряко доказателство), първата размяна на електронни писма от декември 2009 г. (а именно третото пряко доказателство), размяната на електронни писма от декември 2010 г. (а именно осмото пряко доказателство) и размяната на електронни писма от май 2011 г. (а именно деветото пряко доказателство).

546 Посочената по-горе размяна на електронни писма обаче сама по себе си свидетелства за наличието на стратегия на жалбоподателя за отстраняването на Icera.

547 Всъщност, както е видно от точка 539 по-горе, размяната на електронни писма от декември 2008 г. (а именно първото пряко доказателство) се отнася до това да не се остави никаква „възможност“ на Icera по отношение на Huawei, да се работи с Huawei за изтласкване на ZTE, в случай че Icera получи ZTE, и да се предостави допълнително намаление на цената от 2 или 3 % на Huawei, за да се осигури дял от 100 % при този клиент. От това следва, че Icera е ясно посочено в тази кореспонденция, както и необходимостта жалбоподателят да действа по отношение на него, като си сътрудничи с Huawei и му предоставя допълнително намаление на цената, за да не бъде оставена никаква „възможност“ на Icera пред този клиент.

548 Следва също да се отбележи, че Комисията е имала право да се позове на размяната на електронни писма от декември 2008 г., макар тя да е проведена няколко месеца преди началото на релевантния период. Всъщност от съдебната практика следва, че Комисията може да вземе предвид обстоятелства, установени извън периода на нарушение, ако те са част от съвкупността от улики, посочени от нея за доказването на това нарушение (вж. в този смисъл решения от 2 февруари 2012 г., Denki Kagaku Kogyo и Denka Chemicals/Комисия, T-83/08, непубликувано, EU:T:2012:48, т. 193, и от 16 юни 2015 г., FSL и др./Комисия, T-655/11, EU:T:2015:383, т. 178). Впрочем изглежда напълно възможно конкретното изпълнение на стратегия за отстраняване на конкурент да изисква известно време и следователно да се осъществи няколко месеца след изготвянето ѝ.

549 Първата размяна на електронни писма от декември 2009 г. (а именно третото пряко доказателство) се отнася до намаляване на цената на чипсетите MDM6200 за ZTE и до факта, че жалбоподателят не може да остави Icera да получи голям брой договори, което би му помогнало да стане по-силно. От това следва, че Icera е ясно посочено в тази кореспонденция, както и необходимостта жалбоподателят да действа по отношение на него, като предостави намаление на цената за ZTE, за да попречи на Icera да засили позицията си, като сключи договори по-специално с този клиент.

550 В размяната на електронни писма от декември 2010 г. (а именно осмото пряко доказателство) се посочва специална подкрепа за ZTE, различна от нормалните ценови корекции. В същия ред на мисли от тази кореспонденция следва, че Icera е ясно посочено, както и прогнозите за доставките на Icera за ZTE, в случай че на последното не бъде предоставена специална подкрепа, различна от нормалните ценови корекции.

551 В размяната на електронни писма от май 2011 г. (а именно деветото пряко доказателство) се посочват финансовите затруднения на Icera, които са породили съмнения у висш служител на жалбоподателя относно предоставянето на допълнителни намаления на цените за чипсети MDM8200A, което доказва, че финансовото състояние на Icera е повлияло на ценовата политика на жалбоподателя през релевантния период.

552 Следователно фактът, че жалбоподателят не оспорва тълкуването, дадено от Комисията в обжалваното решение на посочената в точка 545 по-горе размяна на електронни писма, прави настоящото основание неотносимо, доколкото жалбоподателят се позовава на грешки, допуснати от Комисията, когато е заключила, че ценовите му практики осигуряват изпълнението на план за отстраняването на Icera. Всъщност, дори да се приеме критиката на жалбоподателя във връзка с направеното от Комисията тълкуване на някои размени на електронни писма, на които тя се е позовавала като преки доказателства, това не променя факта, че доказателствата, които той не оспорва, сами по себе си позволяват да се докаже намерението му да отстрани Icera.

553 При всички положения, за да докаже намерението на жалбоподателя да отстрани конкурент, Комисията се основава в обжалваното решение и на косвени доказателства.

554 Както обаче следва от съображение 1138 от обжалваното решение, което жалбоподателят не оспорва, косвените доказателства са достатъчни, за да се докаже намерението на жалбоподателя да отстрани Icera.

555 Освен това в подкрепа на настоящото основание жалбоподателят изтъква три части, нито една от които не критикува съвкупността от косвени доказателства, за които става въпрос в точка 12.8.2 от обжалваното решение, тъй като първата част се отнася до развитата от Комисията „теория за вредите“, втората част поставя под въпрос тълкуването и представянето от Комисията на някои преки доказателства, а именно някои вътрешни документи на жалбоподателя, а третата част изтъква второстепенната йерархична позиция на служител, някои от чийто документи са посочени от Комисията като преки доказателства.

556 При това положение, тъй като съвкупността от косвени доказателства, на които се позовава Комисията в точка 12.8.2 от обжалваното решение, сама по себе си е достатъчна, за да се докаже наличието на намерение на жалбоподателя да отстрани Icera, фактът, че жалбоподателят не оспорва тези доказателства в рамките на настоящото основание прави

последното неотносимо, доколкото жалбоподателят се позовава на грешки, допуснати от Комисията, когато е заключила, че ценовите му практики осигуряват изпълнението на план за отстраняването на Icera.

557 Във всеки случай съгласно съдебната практика, когато предприятие с господстващо положение прилага цени, които са по-ниски от АТС, Комисията трябва, за да докаже наличието на злоупотреба, да се основе на поредица от убедителни и съгласувани улики, позволяващи да се установи намерението на това предприятие да отстрани конкурент (вж. в този смисъл решения от 6 октомври 1994 г., Tetra Pak/Комисия, T-83/91, EU:T:1994:246, т. 151, и от 30 януари 2007 г., France Télécom/Комисия, T-340/03, EU:T:2007:22, т. 197). Посоченото доказване трябва да има за цел, въз основа на точни и конкретни елементи на анализ и доказателства, да установи, че посоченото поведение може най-малкото да породи отстраняващ ефект (вж. решение от 21 декември 2023 г., European Superleague Company, C-333/21, EU:C:2023:1011, т. 130).

558 Предвид съвкупността от улики, които на пръв поглед са достатъчни, жалбоподателят трябва да представи в жалбата друго, пълно и последователно обяснение, което да може да придаде друг смисъл на различните обстоятелства, посочени в обжалваното решение (вж. в този смисъл решение от 12 декември 2012 г., Almamet/Комисия, T-410/09, непубликувано, EU:T:2012:676, т. 145).

559 В случая Комисията по-специално приема, че жалбоподателят е приложил цени, по-ниски от LRAIC, но по-високи от AVC. Следователно, за да установи нарушение в настоящия случай, Комисията е била длъжна да представи по-специално убедителни улики за наличието на намерение на жалбоподателя да отстрани Icera, което тя е направила в точка 12.8 от обжалваното решение.

560 Както следва от точка 538 по-горе, в точка 12.8.1 от обжалваното решение Комисията посочва няколко вътрешни документа на жалбоподателя, а именно девет размени на електронни писма, които според нея свидетелстват по особено показателен начин за наличието на стратегия за отстраняване на Icera от съответния пазар.

561 Както бе отбелязано в точка 545 по-горе, в подкрепа на настоящото основание жалбоподателят не е формулирал нито една критика срещу даденото от Комисията тълкуване в обжалваното решение на размяната на електронни писма от декември 2008 г. (а именно първото пряко доказателство), на първата размяна на електронни писма от декември 2009 г. (а именно третото пряко доказателство), на размяната на електронни писма от декември 2010 г. (а именно осмото пряко доказателство) и на размяната на електронни писма от май 2011 г. (а именно деветото пряко доказателство). Както обаче бе прието в точка 546 по-горе, сами по себе си тези размени на електронни писма свидетелстват за наличието на стратегия за отстраняване на Icera, и то особено с оглед на документите, посочени в точка 12.4.2 от споменатото решение.

562 Що се отнася до останалите пет размени на електронни писма, чието тълкуване от Комисията този път е изрично оспорено в жалбата, те представляват поредица от убедителни и съгласувани улики, които позволяват да се установи намерението на жалбоподателя да отстрани Icera.

563 В самото начало е важно да се припомни в това отношение, че като се основава на тези преки доказателства в точка 12.8.1 от обжалваното решение, Комисията е искала да докаже намерението на жалбоподателя да отстрани Icera, а не другите съставни елементи на нарушението, като по-специално наличието на хищнически цени, що се отнася до посочените три чипсета, които са предмет на други точки от това решение. Следователно в случая трябва да се провери дали вътрешните документи, на които се основава Комисията, действително представляват съвкупност от убедителни и съгласувани улики, които позволяват в тяхната цялост да се установи намерението на жалбоподателя да отстрани Icera, като всяко друго съображение не е релевантно за тази цел.

564 В това отношение думите, използвани във всяка размяна на електронни писма, са особено показателни за намерението на жалбоподателя да отстрани Icera.

565 На първо място, размяната на електронни писма от февруари 2009 г. изрично определя Icera като „заплаха“ и посочва превантивна мярка, която трябва да се предприеме, за да не се допусне последното да достигне достатъчен обем на продажби и да направи пробив при големите производители на оригинално оборудване. Освен това в тази размяна на електронни писма се предлага да се „изтласка“ Icera от ZTE и да не се оставя никаква „възможност“ на Icera пред Huawei. От това следва, че тази кореспонденция ясно посочва Icera, както и необходимостта жалбоподателят да предприеме мерки, за да му попречи да достигне достатъчен обем на продажби, и да го отстрани, по-специално от двата клиента — Huawei и ZTE.

566 Жалбоподателят оспорва изводите, направени от Комисията въз основа на размяната на електронни писма от февруари 2009 г., като изтъква, че тя се е състояла три месеца преди началото на нарушението, че в нея изобщо не се споменава определянето на цените на трите чипсета и че това би оборило „теорията за непрякото хищническо поведение“.

567 В това отношение следва да се припомни, че както следва от цитираната в точка 548 по-горе съдебна практика, Комисията може да вземе предвид обстоятелства, установени извън периода на нарушение, ако те са част от съвкупността от улики, посочени от нея за доказването на това нарушение. Освен това намерението за отстраняване на конкурент може да бъде изразено много ясно няколко месеца преди конкретното изпълнение на стратегията, която има за цел такова отстраняване. Освен това фактът, че размяната на електронни писма от февруари 2009 г. не посочва по никакъв начин определянето на цените на трите разглеждани чипсета или че, както се твърди, противоречи на „теорията за непрякото хищническо поведение“, не е релевантен, тъй като тези елементи не могат да поставят под въпрос съществуването на намерение на жалбоподателя да отстрани Icera. Освен това, макар тази кореспонденция да не излага подробно мерките, които трябва да се предприемат срещу Icera, това не променя факта, че приемането на превантивни мерки срещу Icera изрично се предлага в нея.

568 На второ място, първата размяна на електронни писма от януари 2010 г. (а именно петото пряко доказателство) отново посочва Icera, и по-специално неговия чипсет ICE8042, като основна заплаха за жалбоподателя и също така посочва действията, които жалбоподателят трябва да предприеме, за да го отстрани, а именно да сътрудничи с Huawei и да изчерпи ограничените финансови средства на Icera. От това следва, че Icera е ясно посочено в тази кореспонденция, както и необходимостта жалбоподателят да предприеме действия с цел отстраняването му, по-специално от Huawei.

569 Що се отнася до втората размяна на електронни писма от януари 2010 г. (а именно шестото пряко доказателство), в нея се посочват мерките, които трябва да бъдат предприети, за да се ограничи растежът на обема на продажбите на Icera и да се защити позицията на жалбоподателя пред важните му клиенти — Huawei и ZTE, определени в това отношение като „приоритетни“, по-специално корекция на цената на чипсетите MDM6200 и MDM8200A. В приложена към тази кореспонденция презентация се споменава и „притискане“ на Icera в продължение на шест месеца, за да изчерпи ограничените си финансови средства. От това следва, че в тази кореспонденция Icera отново е ясно посочено, както и необходимостта жалбоподателят да предприеме действия с цел отстраняването му от Huawei и ZTE, по-специално чрез коригиране на цената на чипсетите MDM6200 и MDM8200A.

570 Жалбоподателят се опитва да постави под въпрос направените от Комисията изводи относно размяната на електронни писма от януари 2010 г., като се основава на дълга поредица от различни твърдения, като например неотчитането от страна на Комисията на упражняваната от HiSilicon конкуренция в развитата от нея „теория за вредите“, въпреки че тази конкуренция била посочена в електронното писмо от 1 януари 2010 г., неспоменаването на чипсети MDM8200 или факта, че основният предмет на тези електронни писма била конкуренцията на Vodafone. Подобни твърдения обаче трябва да се считат за неотносими, тъй като не могат да поставят под въпрос наличието на намерение на жалбоподателя да отстрани Icera.

571 Освен това жалбоподателят не оспорва, че в размяната на електронни писма от януари 2010 г. се споменават по-специално тарифни мерки, които да бъдат предприети по отношение на Huawei и ZTE, за да се ограничи растежът на Icera и последното да бъде принудено да изчерпи ограничените си финансови средства. В това отношение, макар жалбоподателят да оспорва даденото от Комисията тълкуване на израза „притискане“, който според него не означава „прекъсване на доставките“, това не променя факта, че изречението, което съдържа този израз, а именно „притискане на Icera в продължение на около [шест] месеца, за да изчерпи много ограничените си финансови средства от рисков капитал [Venture Capital]“, недвусмислено се отнася до стратегия, която има за цел финансовото изтощаване на Icera. Следва също да се отбележи, че жалбоподателят не изтъква никакво друго тълкуване, което да се даде на понятието „притискане“ и което би позволило да се постави под въпрос увреждащият характер на такава стратегия по отношение на Icera.

572 На трето място, в размяната на електронни писма от юни 2010 г. (а именно седмото пряко доказателство) изрично се посочва, че чипсетите ICE8042 на Icera губят позиции при Huawei и ZTE и че „стратегията за оказване на натиск върху чипсетите ICE8042 посредством двата вида чипсети MDM6200 и MDM8200A е доказала своята ефективност“. От това следва, че жалбоподателят действително е приложил стратегия по отношение на Huawei и ZTE, която се основава на чипсетите MDM6200 и MDM8200A и е насочена срещу Icera.

573 В това отношение жалбоподателят се позовава на поредица от различни неотносими твърдения, които не поставят под въпрос самото наличие на намерение от негова страна да отстрани Icera, като например непосочването на чипсетите MDM8200, на споразумението относно еднократните инженерни разходи, сключено със ZTE, или на допълнителното финансиране със собствен капитал, обявено от Icera през май 2010 г. По този начин обаче жалбоподателят не оспорва, че в размяната на електронни писма от юни

2010 г. се обсъжда стратегия по отношение на Huawei и ZTE, насочена срещу Icera, посредством чипсетите MDM6200 и MDM8200A, която е била действително осъществена, тъй като е доказала своята ефективност.

574 На четвърто място, в подкрепа по-специално на третата част от настоящото основание жалбоподателят изтъква, че Комисията се основава на документи, изготвени от служител на второстепенна йерархична позиция, без правомощия или влияние върху цените и който следователно не е могъл да играе съществена роля в прилагането на стратегията за отстраняване на Icera. В това отношение от точка 12.8.1 от обжалваното решение следва, че този служител е участвал в размяната на електронни писма от февруари 2009 г., декември 2009 г. и януари 2010 г.

575 Що се отнася до размяната на електронни писма от февруари 2009 г. (а именно второто пряко доказателство), от съображение 1122 от обжалваното решение е видно, че съответният служител е изпратил своя „анализ на заплахата от Icera“ на член на висшето ръководство на жалбоподателя, който е одобрил посочения анализ и го е предоставил на други членове на това висше ръководство.

576 Що се отнася до втората размяната на електронни писма от декември 2009 г. (а именно четвъртото пряко доказателство), жалбоподателят не оспорва, че член на висшето му ръководство е предложил цената да се превърне в незначителен въпрос, за да се позволи на чипсетите MDM8200 да „запълнят празнината“.

577 Накрая, що се отнася до размяната на електронни писма от януари 2010 г. (а именно петото и шестото пряко доказателство), в която се съдържа предложението на съответния служител за „притискане“ на Icera, за да изчерпи то ограничените си финансови средства, безспорно е, че негови адресати са няколко членове на висшето ръководство на жалбоподателя. Нещо повече, това предложение е било повторено в изготвена от този служител презентация, приложена към доклад относно „проучването на Icera“, изпратен от член на посоченото висше ръководство до най-висшите ръководни служители на жалбоподателя.

578 От това следва, че членовете на висшето ръководство на жалбоподателя, разполагащи с правомощия и влияние върху цените, действително са участвали в тази размяна на електронни писма, от които е видно намерение за отстраняване на Icera.

579 От гореизложеното следва, че в точка 12.8.1 от обжалваното решение Комисията надлежно е установила чрез преки доказателства, представляващи съвкупност от убедителни и съгласувани улики, наличието на намерение на жалбоподателя да отстрани Icera и поради това Комисията не е нарушила задължението си за мотивиране.

580 Накрая, следва да се отбележи, че жалбоподателят не представя никакво доказателство, че Комисията е нарушила правото на изслушване и принципа на добра администрация като е заключила, че ценовите му практики осигуряват изпълнението на план за отстраняване на Icera.

581 Следователно настоящото основание трябва да се отхвърли.

По единадесетото основание, изведено от „явни грешки в преценката“, явни фактически грешки и явни грешки при прилагане на правото, както и от липсата

на мотиви за отхвърлянето от Комисията на изтъкнатите от жалбоподателя обективни основания

582 В подкрепа на единадесетото основание жалбоподателят изтъква следните доводи.

583 На първо място, жалбоподателят счита, че Комисията не е взела предвид факта, че като е предоставил оспорваните намаления на цените, той само е направил уеднаквяване с „агресивните“ цени, прилагани от неговия конкурент Icera, както и факта, че прилаганите от него цени са били по-високи от неговите AVC и следователно са рентабилни и обосновани. Като се позовава на четвъртото, осмото, деветото и десетото основание, той повтаря, че в никакъв случай и поради тази причина не е приложил „план“ за отстраняване на Icera.

584 На второ място, жалбоподателят поддържа, че Комисията е трябвало да вземе предвид факта, че предоставените на Huawei намаления на цените за чипсетите MDM8200 са били в отговор на значителен натиск, упражняван от страна на Huawei върху него, и са имали за цел, от една страна, да помогнат на Huawei да реализира неизпълнените си поръчки и излишните и остарелите си стоковите наличности, а от друга страна, да се конкурира в областта на цените с устройствата на ZTE, интегриращи чипсети Icera.

585 На трето място, жалбоподателят твърди, че в хода на административното производство е обяснил подробно пред Комисията, че счита собствените си стокови наличности от чипсети MDM8200 за излишни и остарели. Според него именно това е причината той да намали цената на тези чипсети за всички свои големи клиенти, което е поставило Huawei в по-неблагоприятно положение и в крайна сметка е накарало жалбоподателя да му предостави намаление на цената за направените преди това поръчки. Той твърди, че фактът, че поръчките на посочените чипсети са направени през 2010 г. и 2011 г., по никакъв начин не е пречка за обективно обосновани характер на неговото решение да намали цената на тези чипсети, за да стимулира ново търсене. Накрая той подчертава, че противно на твърденията на Комисията, е предоставил намаления на цените на всички останали свои големи клиенти, които в действителност са се ползвали от цени, съответстващи на предоставените на Huawei средни продажни цени.

586 С оглед на гореизложеното жалбоподателят твърди, че оспореното поведение е обективно обосновано и че в обжалваното решение Комисията неправилно и без надлежно да се мотивира е стигнала до обратния извод.

587 Комисията и встъпилата страна оспорват доводите на жалбоподателя.

588 От член 2 от Регламент № 1/2003 по същество следва, че при всяко производство във връзка с прилагането на членове 101 и 102 ДФЕС тежестта на доказване на нарушение на тези разпоредби се носи от страната или органа, който твърди наличието на нарушение, но за сметка на това предприятието, което се позовава на наличието на обективни основания, трябва да представи доказателства за това.

589 Освен това от съображение 5 от Регламент № 1/2003 по същество следва, че ако страната или органът, които твърдят наличието на нарушение на член 101 или 102 ДФЕС, следва да докажат неговото наличие, то напротив предприятието, което се позовава на средство за защита срещу установяване на нарушение, е длъжно да представи изискваните от закона доказателства, че са изпълнени условията за прилагане на това средство за защита.

590 От това следва, че предприятие като жалбоподателя, което изтъква обективни основания, включително повишаване на ефективността, за поведение, което a priori противоречи на член 102 ДФЕС, трябва да представи достатъчно доказателства за това.

591 Следователно в настоящия случай жалбоподателят трябва да представи достатъчно доказателства, че такова поведение трябва въпреки всичко да се счита за обективно обосновано.

592 В това отношение от постоянната съдебна практика следва, че дадено поведение не представлява злоупотреба, ако е обосновано от проконкурентни предимства или ако обслужва законни интереси. С тази цел предприятието с господстващо положение по-специално може да докаже или че неговото поведение е обективно необходимо, или че породеният от него отстраняващ ефект може да бъде неутрализиран, дори преодолян, чрез предимства, свързани с ефективността, от които се ползват и потребителите. За тази цел съответното предприятие с господстващо положение трябва да докаже, първо, че неговото поведение може да позволи повишаване на ефективността, като установи действителното му съществуване и обхвата му, второ, че такова повишаване на ефективността неутрализира възможните увреждащи последици за конкуренцията и за интересите на потребителите на съответния или съответните пазари, трето, че посоченото поведение е необходимо за постигането на това повишаване на ефективността, и четвърто, че то не премахва ефективната конкуренция чрез отстраняване на всички или на повечето от наличните източници на съществуваща или потенциална конкуренция (вж. в този смисъл решение от 27 март 2012 г., Post Danmark, C-209/10, EU:C:2012:172, т. 40—42 и цитираната съдебна практика). Именно с оглед на тези принципи следва да се прецени изложеното от жалбоподателя обосноваване.

593 В самото начало следва да се отбележи, че жалбоподателят изобщо не обяснява по какъв начин хищническото поведение, в което е упрекнат, е било „обективно необходимо“ или какви предимства биха могли да извлекат от него потребителите, които да могат да неутрализират действителното или потенциално отстраняване на Icera от пазара, или дори „необходимия“ характер на това поведение, за да се постигне твърдяното повишаване на ефективността за потребителите по смисъла на цитираната в точка 592 по-горе съдебна практика.

594 Трите изтъкнати от жалбоподателя основания за хищническото му поведение, а именно, първо, уеднаквяване с „агресивните“ цени на Icera и прилагането на цени, по-високи от AVC, второ, намаления на цената на чипсети MDM82000, предоставени на Huawei с цел да помогне на последното да реализира своите излишни и остарели стокови наличности от този чипсет, и трето, намаления на цената на посочения чипсет, предоставени на Huawei с цел да реализира собствените си излишни и остарели стокови наличности от този чипсет, не доказват нито обективно необходимия характер на оспореното поведение, нито че породеният от него отстраняващ ефект по отношение на Icera би могъл да бъде неутрализиран и дори преодолян чрез предимства, свързани с ефективността, от които се ползват и потребителите.

595 Запитан по този въпрос в съдебното заседание, жалбоподателят се ограничава до това да се позове на натиска, упражняван от Huawei за предоставяне на по-ниски цени за чипсети MDM8200, и на риска последното да отмени някои поръчки, ако е необходимо по съдебен

ред. С оглед на цитираната в точка 592 по-горе съдебна практика обаче подобни обстоятелства не позволяват да се обоснове обективно злоупотреба, попадаща в обхвата на забраната по член 102 ДФЕС.

596 От това следва, че жалбоподателят не е представил достатъчно доказателства по смисъла на член 2 от Регламент № 1/2003 и на цитираната в точка 592 по-горе съдебна практика, че оспореното поведение е било обективно обосновано, което е достатъчно, за да се отхвърли единадесетото основание, без да е необходимо да се проверява дали Комисията е допуснала фактически грешки, грешки при прилагане на правото и грешки в преценката, и дали е изпълнила задължението си за мотивиране, като е отхвърлила обосноваванията, изложени от жалбоподателя в хода на административното производство.

597 Във всеки случай мотивите в точка 12.9 от обжалваното решение са достатъчно обосновани и не са опорочени от грешки в преценката или от фактически грешки.

598 Що се отнася до уеднаквяването с „агресивните“ цени на Icera, достатъчно е да се отбележи, че съдебната практика не признава никакво абсолютно право на предприятие с господстващо положение да уеднаквява цените си с цените на конкуренцията, особено когато това право би оправдало използването на хищнически цени, иначе забранени от Договора (вж. в този смисъл решение от 30 януари 2007 г., France Télécom/Комисия, T-340/03, EU:T:2007:22, т. 182).

599 Освен това фактът, че жалбоподателят твърди, че е „рационално“ да уеднаквява цените си с цените на Icera, не означава, че такова поведение е обективно „обосновано“ по смисъла на цитираната в точка 592 по-горе съдебна практика, тъй като води до повишаване на ефективността. Сам по себе си фактът, че дадено поведение може да се определи като „рационално“ от икономическа гледна точка за предприятието, което го прилага, не е достатъчен, за да го обоснове обективно по смисъла на правото в областта на конкуренцията.

600 Що се отнася до прилагането на цени, по-високи от AVC, следва да се припомни, че съгласно съдебната практика, изведена от решение от 3 юли 1991 г., AKZO/Комисия (C-62/86, EU:C:1991:286, т. 71 и 72), дори ако предприятие с господстващо положение прилага цени, по-ниски от ATC, но по-високи от AVC, то извършва злоупотреба с господстващо положение, ако прави това в рамките на план, чиято цел е да отстрани конкурент. При наличието на такава стратегия за отстраняване, какъвто е настоящият случай, няма особено значение, че прилаганите цени са били „рентабилни и обосновани“, тъй като са били по-високи от AVC.

601 Що се отнася до намаленията на цената на чипсети MDM82000, предоставени на Huawei с цел да му се помогне да реализира излишните и остарелите стокови наличности от тези чипсети, налага се изводът, че те се отнасят само до цените, предложени на Huawei и за чипсети MDM8200. Следователно жалбоподателят не се опитва да обоснове с дадените обяснения хищническите цени, предоставени на ZTE или хищническите цени за чипсетите MDM6200 и MDM8200A.

602 Що се отнася до намаленията на цената на чипсети MDM82000, предоставени на Huawei с цел да му се помогне да реализира своите излишни и остарели стокови наличности от тези чипсети, следва също да се отбележи, както посочва Комисията в съображение 1185 от обжалваното решение, че през 2010 г. и 2011 г. Huawei е направило нови поръчки за тези

чипсети от Qualcomm, което жалбоподателят потвърждава, запитан в това отношение в съдебното заседание за изслушване на устните състезания. Следователно Комисията не е допуснала грешка, като е приела, че е малко правдоподобно посочените намаления на цените да са били предоставени, за да се помогне на Huawei да реализира излишните си стокови наличности от остарял чипсет.

603 Също така, що се отнася до намаленията на цената на чипсети MDM82000, които жалбоподателят е предоставил на Huawei, за да продаде собствените си излишни и остарели стокови наличности от тези чипсети, трудно може да се приеме, че посочените намаления са имали тази цел. Всъщност, както правилно изтъква Комисията, ако това беше така, жалбоподателят щеше да предостави намаления на цените за посочените чипсети на всички свои клиенти. От таблица 74 от обжалваното решение обаче е видно, че само Huawei се е ползвало от такива намаления и е получило значително по-ниски цени от тези, прилагани от жалбоподателя по отношение на другите му основни клиенти. Освен това от съображение 1185 от посоченото решение е видно, че през август 2010 г. жалбоподателят е трябвало да произведе нови единици от чипсет MDM8200, за да отговори на търсенето на Huawei, което жалбоподателят също потвърждава, запитан в това отношение в съдебното заседание за изслушване на устните състезания. Накрая, доводът на жалбоподателя, според който намаленията на цените, предоставени на Huawei, били предоставени и с оглед на конкурирането с устройствата ZTE, използващи чипсети на Icera, само потвърждава отбелязаното от Комисията непряко хищническо поведение.

604 Ето защо при всички положения единадесетото основание трябва да се отхвърли.

По третото основание, изведено от „грешка при прилагане на правото, произтичаща от неприлагането на правилната правна норма“

605 Третото основание се състои от три части. Първата част е изведена от „явна грешка при прилагане на правото“ и от нарушение на принципите на правна сигурност и на оправданите правни очаквания поради неприлагането от Комисията на „правилната правна норма“, както е определена в съобщението за приоритетите. Втората част е изведена от неправилно прилагане на съдебната практика относно хищническите търговски практики, и по-общо относно ценовите практики. Третата част е изведена от нарушение на принципите на правна сигурност и на предвидимост.

По първата част, изведена от неприлагането на „правилната правна норма“, както е определена в съобщението за приоритетите

606 Според жалбоподателя от съобщението за приоритетите е видно, че релевантният въпрос при разглеждането на евентуална практика на отстраняване, прилагана от предприятие с господстващо положение, е дали такава практика може да доведе до отстраняване на „също толкова ефективен“ конкурент. Освен това в съответствие с посоченото съобщение при такава проверка Комисията трябвало да докаже, от една страна, че като е приело тази практика, предприятието с господстващо положение умишлено е търпяло загуби или се е отказало от печалби в краткосрочен план, и от друга страна, че е могло да очаква да възстанови тези загуби след предполагаемия период на хищническо поведение. Тъй като обаче Комисията публично се е ангажирала да спазва това съобщение, тя е породила оправдани правни очаквания у съответните предприятия.

607 Освен това съобщението за приоритетите не позволявало на Комисията да санкционира предприятие, добросъвестно предприело поведение, което в крайна сметка се оказало по-малко рентабилно от първоначално предвиденото от него. Накрая, от точка 66 от съобщението за приоритетите следвало, че Комисията може само по изключение да се основе на доказателства, състоящи се от документи, при условие че те показват достатъчно недвусмислено наличието на хищническа стратегия.

608 В конкретния случай обаче Комисията не приложила съобщението за приоритетите, което се потвърждавало от липсата на позоваване на този документ както в ИВ, така и в ДИВ и ПИФ. Като препраща към четвъртото и към осмото, деветото и десетото основание, жалбоподателят освен това изтъква, че в обжалваното решение Комисията изобщо не е доказала наличието на каквото и да било жертване на печалба от негова страна, не е извършила анализ на „също толкова ефективния“ конкурент и не е взела предвид доказателства, установяващи, че без оспореното поведение Huawei и ZTE във всички случаи не биха се снабдявали от Icera. Като препраща освен това към единадесетото основание, жалбоподателят счита, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката и явна фактическа грешка, като е отхвърлила изтъкнатите от него обективни основания. Накрая, като препраща към десетото и единадесетото основание, той изтъква, че добросъвестно е осъществил оспореното поведение, тъй като не е могъл да предвиди приложения от Комисията в посоченото решение метод за разпределяне на разходите за научноизследователска и развойна дейност и е можел разумно да очаква ценовите му практики да бъдат рентабилни.

609 Следователно Комисията допуснала „явна грешка при прилагане на правото“ и нарушила принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания, както и принципа на добра администрация и задължението за мотивиране.

610 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

611 В самото начало следва да се отбележи, че съобщението за приоритетите само очертава подхода на Комисията относно избора на случаите, които възнамерява да разследва приоритетно, така че следваната от нея административна практика няма задължителна сила за националните органи по конкуренция и съдилища (решение от 6 октомври 2015 г., Post Danmark, C-23/14, EU:C:2015:651, т. 52) и няма за цел да установи приложимото право (решение от 13 декември 2018 г., Deutsche Telekom/Комисия, T-827/14, EU:T:2018:930, т. 114).

612 От това следва, че подобно на всеки друг документ, който, макар и да няма задължителна сила, определя общата аналитична рамка, която Комисията използва, за да определи дали е необходимо да се намеси, съобщението за приоритетите ограничава правото ѝ на преценка. От това следва, че в даден случай Комисията не може да се отклони от него, без да изложи причини. Всъщност в подобен случай спазването от страна на Комисията на гаранциите, предоставени от правовия ред на Съюза в административните производства, сред които задължението за мотивиране, е от още по-основополагащо значение (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 10 ноември 2017 г., Icap и др./Комисия, T-180/15, EU:T:2017:795, т. 289 и цитираната съдебна практика).

613 Ето защо следва да се провери дали, както твърди жалбоподателят, в настоящия случай Комисията се е отклонила, и то без основание, от общата аналитична рамка, определена в съобщението за приоритетите.

614 Що се отнася, на първо място, до довода на жалбоподателя, че по същество Комисията не е проверила дали оспорваната практика може да доведе до отстраняване на „също толкова ефективен“ конкурент в съответствие със съобщението за приоритетите, от анализа на първата част от деветото основание, и по-специално от точки 524—527 по-горе, е видно, че анализът, с който Комисията сравнява цените, прилагани от предприятие с господстващо положение, с някои от неговите разходи, за да прецени дали последното е прилагало хищнически цени, включва анализ на „също толкова ефективния“ конкурент и че след като Комисията е доказала, както в настоящия случай, че предприятието с господстващо положение е прилагало такива цени, тя следователно имплицитно е извършила такъв анализ, което е достатъчно, за да се отхвърли този довод.

615 Впрочем от точка 26 от Съобщението за приоритетите е видно, че непокриването на LRAIC, което Комисията е доказала в настоящия случай в обжалваното решение, показва, че при производството на въпросната стока или извършването на услугата господстващото предприятие не възстановява всички (възникнали във връзка с това) постоянни разходи и че „също толкова ефективен“ конкурент може да бъде отстранен от пазара, което потвърждава, че при сравняването на цените и разходите на предприятието с господстващо положение Комисията имплицитно, но несъмнено е извършила анализ на „също толкова ефективния“ конкурент.

616 На второ място, що се отнася, до довода на жалбоподателя, че в приложение на съобщението за приоритетите Комисията е била длъжна да докаже, че предприятието с господстващо положение умишлено е търпяло загуби или се е отказало от печалба в краткосрочен план, от точка 66 от посоченото съобщение е видно, че в някои случаи Комисията може, за да докаже наличието на такова жертване, да се основе на преки доказателства, състоящи се от документи на господстващото предприятие, показващи недвусмислено хищническа стратегия като подробни планове, предвиждащи по-специално жертване с цел отстраняването на конкурент.

617 Както обаче е видно от анализа на десетото основание, в точка 12.8.1 от обжалваното решение Комисията действително се е основала на документи на жалбоподателя, които ясно доказват наличието на намерение от негова страна да отстрани Icera, осъществено посредством намаления на цените, предоставени на Huawei и на ZTE, което е достатъчно, за да бъде отхвърлен настоящият довод, изведен по същество от липсата на доказателства за жертване в обжалваното решение. В това отношение, противно на твърденията на жалбоподателя, от точка 66 от Съобщението за приоритетите по никакъв начин не следва, че Комисията може само по изключение да се основе на доказателства, състоящи се от документи, показващи наличието на хищническа стратегия. Напротив, в тази точка Комисията използва израза „в някои случаи“, а не израза „в някои изключителни случаи“ или „по изключение“, нито дори израза „при изключителни обстоятелства“, използван в бележка под линия 50 от Съобщението за приоритетите. В бележка под линия 44 от това съобщение, която се отнася до точка 66 от същото съобщение, Комисията впрочем се позовава на две решения, в които Общият съд потвърждава, че Комисията има право да се позове на такива доказателства, състоящи се от документи, а именно решения от 6 октомври 1994 г., Tetra Pak/Комисия (T-83/91, EU:T:1994:246, т. 151 и 171), и от 30 януари 2007 г., France Télécom/Комисия (T-340/03, EU:T:2007:22, т. 198—215).

618 Що се отнася, на трето място, до довода на жалбоподателя, че в приложение на съобщението за приоритетите Комисията е била длъжна да докаже, че предприятието с господстващо положение е можело да очаква да възстанови понесените през периода на

хищническо поведение загуби след този период, единствено от точка 70 от това съобщение следва, че предприятието с господстващо положение може разумно да очаква неговата пазарна мощ да бъде по-голяма, след като преустанови хищническото си поведение, отколкото ако не бе възприело подобно поведение и че следователно може да извлече полза от жертването си. Впрочем съгласно съдебната практика дадено поведение може да представлява злоупотреба без да е необходимо да се установява конкретно, че съответното предприятие е могло разумно да очаква да си възстанови така понесените загуби (вж. в този смисъл решение от 6 октомври 1994 г., Tetra Pak/Комисия T-83/91, EU:T:1994:246, т. 150), което е достатъчно, за да бъде отхвърлен настоящият довод.

619 Що се отнася, на четвърто място, до довода на жалбоподателя, че тъй като не е могъл да предвиди приложения от Комисията в обжалваното решение метод за разпределяне на разходите за научноизследователска и развойна дейност и следователно е действал добросъвестно, той не може да бъде санкциониран от Комисията в съответствие със съобщението за приоритетите, следва да се отбележи, че в рамките на разглеждането на десетото основание бе констатирано, че Комисията не е допуснала грешка, като е заключила, че ценовите практики на жалбоподателя осигуряват изпълнението на план за отстраняване на Icera, което е достатъчно, за да се отхвърли настоящият довод.

620 Що се отнася, на пето място, до довода на жалбоподателя, изведен от липсата на позоваване на съобщението за приоритетите в ИВ, в ДИВ и в ПИФ, жалбоподателят изобщо не обяснява защо това би означавало, че Комисията не се е съобразила с изложената в посоченото съобщение обща аналитична рамка, която използва, за да определи дали следва да предприеме действия. Това съобщение по никакъв начин не налага на Комисията да се позовава изрично на него в решенията си в областта на злоупотребата с господстващо положение. Поради това настоящият довод трябва да се отхвърли.

621 Що се отнася, на шесто място, до довода на жалбоподателя, че Комисията не е взела предвид, че при всички положения Huawei и ZTE не биха се снабдявали повече от Icera при липсата на оспореното поведение, и неправилно е отхвърлила обективните причини, изтъкнати за обосноваване на поведението му, следва да се отбележи, че жалбоподателят не обяснява по какъв начин от това следва, че Комисията не е спазила изложената в съобщението за приоритетите обща аналитична рамка, която използва, за да определи дали следва да предприеме действия.

622 От гореизложеното следва, че първата част от третото основание трябва да се отхвърли.

По втората част, изведена от неправилно прилагане на съдебната практика относно хищническите търговски практики, и по-общо относно ценовите практики

623 Жалбоподателят твърди, че Комисията не се е съобразила със съдебната практика в областта на хищническите търговски практики, и по-общо със съдебната практика относно ценовите практики, а именно тази, която установява приложимата правна норма. В подкрепа на това твърдение той възпроизвежда няколко откъса от решенията, които счита за релевантни, и упреква Комисията, че в обжалваното решение не е извършила анализ на „също толкова ефективния“ конкурент, въпреки че този анализ е предвиден в съдебната практика.

624 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

625 Следва да се отбележи, че жалбоподателят само възпроизвежда откъси от съдебната практика, без да обяснява по какъв начин обжалваното решение се отклонява от предписаната в тях правна норма, освен що се отнася до анализа на „също толкова ефективния“ конкурент, където, след като цитира решение от 6 септември 2017 г., Intel/Комисия (C-413/14 P, EUC: 2017: 632), в настоящия случай той упреква Комисията, от една страна, че не е направила такъв анализ, и от друга страна, че не е проверила степента на пазарно покритие на спорната практика.

626 От една страна обаче, от анализа на първата част от деветото основание, и по-специално от точки 524—527 по-горе е видно, че анализът, с който Комисията сравнява цените, прилагани от предприятие с господстващо положение, с някои от неговите разходи, за да прецени дали последното е прилагало хищнически цени, вече включва анализ на „също толкова ефективния“ конкурент и че след като Комисията е доказала в настоящия случай, че предприятието с господстващо положение е прилагало такива цени, и следователно имплицитно е извършила такъв анализ, това е достатъчно, за да се отхвърли оплакването на жалбоподателя, изведено от липсата на такъв анализ в обжалваното решение.

627 От друга страна, както следва от точки 521—523 по-горе, в приложение на цитираната в точка 520 по-горе съдебна практика при проверката на евентуално наличие на хищнически цени, прилагани от предприятие с господстващо положение, Комисията не е длъжна да проверява също дали степента на пазарно покритие на спорната практика е достатъчно голяма, за да може да породи антиконкурентни последици, което е достатъчно, за да се отхвърли оплакването на жалбоподателя, изведено от липсата на такава проверка.

628 Следователно втората част от третото основание трябва да се отхвърли.

По третата част, изведена от нарушение на принципа на правна сигурност и на предвидимост

629 Като се позовава на седмото и осмото основание, жалбоподателят изтъква, че в обжалваното решение Комисията е направила анализ цени—разходи, който е изкуствен и безпрецедентен, различен от развития в ИВ по отношение на два от разглежданите чипсети, и непредвидим, що се отнася до третия. Според него поради това Комисията е нарушила принципите на правна сигурност и на предвидимост.

630 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

631 Следва да се отбележи, че в подкрепа на настоящата част жалбоподателят само повтаря общо твърдения, изложени в първата част от настоящото основание и в седмото и осмото основание, на които изрично се позовава, без да излага каквито и да е конкретни доводи.

632 Следователно третата част от третото основание трябва да се отхвърли като недопустима.

633 От всичко изложено по-горе следва, че третото основание трябва да се отхвърли.

По четвъртото основание, изведено от „нелогичната и неподкрепена от доказателства „теория за хищническото поведение“

634 Четвъртото основание се състои от тринадесет части. Първата е изведена от това, че „теорията за хищническото поведение“ на Комисията, която била „целенасочена и селективна“, няма връзка с определянето на пазара и е адаптирана, за да се стигне до предварително определено заключение. Втората част е изведена от вътрешно непоследователния и недостатъчно мотивиран характер на посочената теория. Третата част е изведена от липсата на представени от Комисията доказателства за нерационалния характер на поведението на жалбоподателя и за хищническата му стратегия. Четвъртата част е изведена от по-високите цени на жалбоподателя в сравнение с тези на Icera и следователно от липсата на затваряне на пазара. Петата част е изведена от това, че Комисията не е взела предвид решаващи оневиняващи доказателства. Шестата част е изведена от липсата на доказателство за финансово хищничество. Седмата част е изведена от новия, погрешен и необоснован характер на „теорията за хищническото поведение“. Осмата част е изведена от „явни грешки в преценката“, що се отнася до прякото хищническо поведение между третото тримесечие на 2010 г. и второто тримесечие на 2011 г. Деветата част е изведена от незачитане от страна на Комисията на търговската реалност по отношение на чипсетите MM8200. Десетата част е изведена от нелогичния и противоречащ на елементарните икономически правила характер на посочената теория. Единадесетата част е изведена от това, че Комисията не е доказала, че загубите, понесени през релевантния период, са били възстановени и не е посочила момента, в който хищническото поведение е приключило. Дванадесетата част е изведена от неприлагането на критерия за „също толкова ефективния“ конкурент и от добрите резултати на Icera през посочения период, опровергаващи тази теория. Тринадесетата част е изведена от грешка на Комисията, която санкционирала истинската конкуренция.

Предварителни бележки

635 Следва да се отбележи, че в точка 12 от обжалваното решение Комисията излага своя анализ на извършената от жалбоподателя злоупотреба.

636 По-конкретно в точка 12.1 от обжалваното решение Комисията най-напред припомня общите принципи, приложими по-специално в областта на хищническите цени. След това в точка 12.2 от посоченото решение тя обобщава начина, по който е приложила тези общи принципи в точки 12.3—12.11 от това решение, което жалбоподателят определя като „теория за хищническото поведение“.

637 Във връзка с това в съображение 334 от обжалваното решение Комисията обяснява, че е стигнала до извода, че между 1 юли 2009 г. и 30 юни 2011 г. жалбоподателят е продал определени количества от три от своите UMTS чипсети, а именно чипсетите MDM8200, MDM6200 и MDM8200A, на двама от основните му клиенти, а именно Huawei и ZTE, на цени под тяхната себестойност с намерението да отстрани Icera — основния му конкурент в сегмента за водещи технологии на пазара на UMTS чипсети. Според нея, действайки по този начин, жалбоподателят е искал да попречи на Icera — малко новосъздадено предприятие с ограничени финансови ресурси, да придобие достатъчни репутация и размери, за да може да оспори господстващото положение на жалбоподателя на посочения пазар. Тя посочва, че предвид липсата на валидни обективни основания за такова

поведение, изтъкнати от жалбоподателя, е стигнала до заключението, че следователно през този период жалбоподателят е извършил злоупотреба с господстващо положение в противоречие с член 102 ДФЕС и с член 54 от Споразумението за ЕИП.

По първата част, изведена от това, че „теорията за хищническото поведение“ на Комисията, която била „целенасочена и селективна“, няма връзка с определянето на пазара и е адаптирана, за да се стигне до предварително определено заключение

638 Като препраща към десетото основание, жалбоподателят твърди, че оспореното поведение не е било нито целенасочено, нито селективно и че „теорията за хищническото поведение“ на Комисията няма връзка с определянето на съответния пазар, тъй като, отнасяйки се само до сегмента за водещи технологии на този пазар, който освен това не бил добре определен, някои чипсети, считани от жалбоподателя за „водещи технологии“, били изключени от този сегмент.

639 Жалбоподателят изтъква също, че „теорията за хищническото поведение“ е развита по удобен за Комисията начин, тъй като посочената теория нямала никаква връзка с жалбата срещу Qualcomm. Според него чипсетите MDM8200 и MDM8200A са били продавани на други клиенти, различни от Huawei и ZTE, преди и след релевантния период на цени, по-ниски от изчислените от Комисията LRAIC, което поставяло под въпрос посочената теория.

640 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

641 Най-напред, що се отнася до твърдението на жалбоподателя, че оспореното поведение не е било нито целенасочено, нито селективно, следва да се припомни, че от преките доказателства, на които се е основала Комисията, разгледани по-подробно в точки 538 и 539 по-горе при разглеждането на десетото основание, е видно, че жалбоподателят е предоставил намаления на цените на Huawei и ZTE, които са ясно идентифицирани в тези документи, с цел да попречи на Icera да достигне до тези два ключови клиента и по този начин да го отстрани от пазара. При това положение жалбоподателят не може основателно да твърди, че поведението му не е било нито целенасочено, нито селективно.

642 По-нататък, що се отнася до твърдението на жалбоподателя, че „теорията за хищническото поведение“ на Комисията, която се отнася само до сегмента за водещи технологии, няма връзка с определянето на пазара, то също не може да се приеме. Всъщност от точка 64 от Съобщението за приоритетите е видно, че в областта на хищническото поведение на дадено поведение се гледа като жертване, ако предприятието с господстващо положение определя по-ниска цена за цялата или за определена част от продукцията си. От това следва, че е напълно възможно хищническото поведение да засяга ограничен сегмент от съответния пазар, а не целия пазар. В това отношение от съдебната практика следва, че хищническото поведение може да се осъществи дори на пазар, различен от съответния пазар, който от своя страна не подлежи на стриктно определяне (вж. в този смисъл решение от 3 юли 1991 г., AKZO/Комисия, C-62/86, EU:C:1991:286, т. 35 и 45).

643 От това следва, че Комисията, от една страна, е имала право да санкционира в обжалваното решение поведение, ограничено до определен сегмент от съответния пазар, и от друга страна, не е била длъжна да определи с точност границите на този сегмент, каквото задължение тя има по отношение на съответния пазар, за да провери дали е налице господстващо положение.

644 Освен това, що се отнася до твърдяната липса на връзка между „теорията за хищническото поведение“ на Комисията и жалбата срещу Qualcomm, следва да се отбележи, че от точка 55 от Известие на Комисията относно разглеждане на жалби от Комисията, подадени на основание членове [101] и [102 ДФЕС] (ОВ C 101, 2004 г., стр. 65; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 133), следва, че на първия етап, следващ подаването на жалбата, Комисията проучва жалбата и събира допълнителна информация, за да реши какви действия ще предприеме по нея, че този етап може да включва неофициална размяна на мнения между Комисията и жалбоподателя с цел изясняване на фактическите и правните въпроси, за които се отнася жалбата, и че може да се случи в хода на този етап Комисията да даде на жалбоподателя предварителното си становище, предоставяйки му по този начин възможност да развие своите твърдения, като има предвид това предварително становище.

645 В настоящия случай от съображения 11—13 от обжалваното решение е видно, че след актуализирането и преработването на жалбата срещу Qualcomm между Icera и Комисията са разменени няколко писма, което, както самият жалбоподател признава, в крайна сметка е довело през юни 2012 г. до твърдения на Icera за хищническо поведение. В светлината на точка 55 от Известието на Комисията относно разглеждане на жалби от Комисията, подадени на основание членове [101] и [102 ДФЕС], следва да се приеме за обичайна практика даден жалбоподател, както в настоящия случай, да развие твърденията, изложени в жалбата, с цел да вземе предвид предварителното становище на Комисията. Освен това от необходимостта да се следи ефективно за прилагането на правилата в областта на конкуренцията следва, че Комисията не може да бъде обвързана от формулираните от жалбоподателя правна рамка и правни преценки. Във всеки случай следва да се отбележи, че жалбоподателят не обяснява по какъв начин фактът, че Icera е развило твърденията си за хищническо поведение сравнително късно, би могъл да постави под въпрос това, което той определя като „теория за хищническото поведение“ в посоченото решение, резултат от задълбочено разследване, проведено от Комисията.

646 Накрая, що се отнася до твърдението на жалбоподателя, че е прилагал цени, по-ниски от LRAIC, относно чипсетите MDM8200 и MDM8200A по отношение на други клиенти, различни от Huawei и ZTE, преди и след релевантния период, следва да се констатира, че жалбоподателят изобщо не обяснява по какъв начин това би могло да постави под въпрос това, което той определя като „теория за хищническото поведение“ в обжалваното решение. Напротив, по-скоро изглежда, че ако Комисията бе открила доказателства за прилагането от жалбоподателя на хищнически цени по отношение на други клиенти извън посочения период, тя е можела да ги вземе предвид, за да подкрепи или да разшири във времето посочената теория.

647 От гореизложеното следва, че първата част от четвъртото основание трябва да се отхвърли.

По втората част, изведена от вътрешно непоследователния и недостатъчно мотивиран характер на „теорията за хищническото поведение“ на Комисията

648 Жалбоподателят се позовава на няколко противоречия и несъответствия, които опорочавали обжалваното решение.

649 На първо място, жалбоподателят счита, че „теорията за хищническото поведение“, която произтича и от съображение 993 от обжалваното решение, според което той най-напред е използвал чипсетите MDM8200, за да накара своите клиенти Huawei и ZTE да се

прехвърлят от тези чипсети към по-усъвършенстваните чипсети MDM6200 и MDM8200A, а след това е съсредоточил ценовата си стратегия върху чипсети MDM8200A, предвид първоначалната липса на успех на чипсети MDM6200, не е съвместима с „теорията за вредите“, основана на хищническите търговски практики, тъй като подобна констатация само отразявала наличието на силна конкуренция, упражнявана от жалбоподателя благодарение на пускането на нови продукти.

650 На второ място, жалбоподателят подчертава, че в обжалваното решение Комисията го упреква, че е осъществил спорното поведение, за да попречи на Icera да изгради репутация, въпреки че от вътрешен документ, посочен в същото решение, е видно, че според него няколко месеца преди релевантния период Icera е успяло да преодолее пречките, свързани с репутацията, което поставяло под въпрос „теорията за хищническото поведение“ на Комисията.

651 На трето място, жалбоподателят поддържа, че Комисията не можела, без да си противоречи, от една страна, да посочи в съображения 411—419 от обжалваното решение, че чипсети MDM6200 не са имали търговски успех през релевантния период, и от друга страна, да твърди в съображение 420 от същото решение, че е основал на тези чипсети стратегията си по отношение на ZTE. По същия начин той счита, че Комисията не можела, от една страна, да твърди в съображение 959 от посоченото решение, че чипсети MDM8200 са запазили конкурентното си значение дори след пускането на пазара на чипсети MDM8200A, и от друга страна, да твърди в съображение 420 от същото решение, че последните чипсети са се превърнали в ключов продукт, на който се е основал при прилагането на стратегията си през 2010 г. и 2011 г.

652 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

653 В самото начало се налага изводът, че настоящата част трябва да се отхвърли като неотносима, тъй като дори трите довода, изтъкнати в подкрепа на тази част, да са основателни, това не би засегнало законосъобразността на обжалваното решение.

654 Всъщност фактът, че жалбоподателят твърди, че упражнявал силна конкуренция благодарение на пускането на нови продукти, че Icera е успяло да си изгради репутация или че жалбоподателят не е могъл да основе хищническата си стратегия на чипсети MDM6200 поради липсата на търговски успех или на чипсети MDM8200 след пускането на чипсети MDM8200A, не позволява да се обори констатацията на Комисията, че жалбоподателят е приложил хищнически цени с намерението да отстрани своя конкурент Icera, което е достатъчно, за да се докаже наличието на извършена от жалбоподателя злоупотреба (решение от 3 юли 1991 г., AKZO/Комисия, C-62/86, EU:C:1991:286, т. 70 и 71).

655 Поради това втората част от четвъртото основание следва да се отхвърли.

По третата част, изведена от липсата на представени от Комисията доказателства за нерационалния характер на поведението на жалбоподателя и за хищническата му стратегия

656 Жалбоподателят изтъква, че в обжалваното решение Комисията не е доказала, че поведението му е било нерационално, освен че е искал да отстрани Icera, или че ценните му представляват изпълнение на план за отстраняване на Icera. Според него няколкото документа, на които се основава Комисията в опит да докаже съществуването на такъв

план, произхождат от служители на второстепенна йерархична позиция, които не могат да взимат решения относно цените. Той добавя, че Комисията не е представила никакво доказателство за жертване от негова страна, въпреки че съгласно съобщението за приоритетите е била длъжна да докаже наличието на такова жертване.

657 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

658 Следва да се отбележи, че в подкрепа на настоящата част жалбоподателят само повтаря доводите, които е изтъкнал в рамките на първата част от третото основание, що се отнася до твърдяната липса на доказателства за наличието на жертване, или в рамките на десетото основание, що се отнася до твърдяната липса на доказателства за съществуването на стратегия за отстраняването на Icera.

659 Тези доводи обаче, които бяха отхвърлени при разглеждането на първата част от третото основание и в рамките на десетото основание, трябва да бъдат отхвърлени по същите съображения, доколкото са изтъкнати в подкрепа на третата част от четвъртото основание, което е достатъчно, за да бъде отхвърлена тази част.

По четвъртата част, изведена от по-високите цени на жалбоподателя в сравнение с тези на Icera

660 Жалбоподателят изтъква, че в обжалваното решение Комисията признава, от една страна, че цените на жалбоподателя са били по-високи от тези на Icera, и твърди, от друга страна, че чипсетите на последното са били с по-високо качество. Според него, ако това било вярно, следователно било логично той да намали цената на чипсетите си, за да компенсира по-ниското качество на продуктите си, което Комисията не взела предвид.

661 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

662 Следва да се припомни, че предприятие с господстващо положение злоупотребява с това положение, ако прилага цени, по-ниски от AVC, или цени, които са по-ниски от ATC, но по-високи от AVC, когато тези цени са определени в рамките на стратегия за отстраняване на конкурент (решение от 3 юли 1991 г., AKZO/Комисия, C-62/86, EU:C:1991:286, т. 70—72).

663 В настоящия случай от анализа на петото, шестото, седмото, осмото и десетото основание е видно, че Комисията надлежно е доказала, че жалбоподателят е приложил хищнически цени с намерението да отстрани своя конкурент Icera, което е достатъчно, за да се докаже наличието на злоупотреба с господстващо положение от страна на жалбоподателя.

664 Освен това от анализа на единадесетото основание следва, че Комисията не е допуснала грешка и не е нарушила задължението си за мотивиране, като е отхвърлила изложените от жалбоподателя обективни основания, включително твърдението на последния, че хищническите му цени са били прилагани в отговор на агресивните цени на Icera.

665 Ето защо Комисията не може основателно да бъде упрекната, че не е взела предвид, че прилаганите от жалбоподателя хищнически цени са били оправдани от по-ниските цени на Icera или от по-ниското качество на неговите продукти. Впрочем референтният критерий за преценка на наличието на хищнически ценови практики се основава не на цените и

разходите на предприятието, срещу което са въведени такива практики, или на качеството на съответните продукти, а по-скоро на цените и разходите на предприятието с господстващо положение.

666 Ето защо четвъртата част от четвъртото основание трябва да се отхвърли.

По петата част, изведена от това, че Комисията не е взела предвид решаващи оневиняващи доказателства

667 Жалбоподателят твърди, че Комисията не е взела предвид редица „решаващи“ оневиняващи доказателства, а именно, на първо място, факта, че Huawei и ZTE са заявили, че е нямало да се снабдяват повече от Icera при липсата на оспореното поведение, на второ място, факта, че чипсетите на Icera са били технически остарели и че Icera във всеки случай нямало да е в състояние да разработи чипсет LTE преди него, и на трето място, факта, че Icera не било отстранено от пазара през релевантния период, тъй като то успяло да привлече значителни външни инвестиции и било придобито от Nvidia.

668 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

669 Следва да се припомни, че съгласно съдебната практика предприятие с господстващо положение злоупотребява с това положение, ако прилага цени, по-ниски от AVC, или цени, които са по-ниски от ATC, но по-високи от AVC, когато тези цени са определени в рамките на стратегия за отстраняване на конкурент (решение от 3 юли 1991 г., AKZO/Комисия, C-62/86, EU:C:1991:286, т. 70—72). В настоящия случай обаче от анализа на петото, шестото, седмото, осмото и десетото основание е видно, че Комисията надлежно е доказала, че жалбоподателят е приложил хищнически цени с намерението да отстрани своя конкурент Icera, което е достатъчно, за да се докаже наличието на злоупотреба с господстващо положение от страна на жалбоподателя.

670 Следователно фактите, че двамата клиенти, към които е насочено оспореното поведение, във всеки случай е нямало да се снабдяват повече от Icera при липсата на такова поведение, че технологията на последното е била остаряла или че Icera е привлякло външно финансиране и е било придобито през релевантния период, дори ако бяха доказани, не биха могли да повлияят на извода на Комисията относно наличието на злоупотреба, основана на констатацията, че жалбоподателят е приложил цени под себестойността с намерението да отстрани своя конкурент Icera. Това важи в още по-голяма степен, тъй като тези три изтъкнати от жалбоподателя обстоятелства са външни за него елементи, върху които той не е имал никакво влияние и които следователно не биха могли да го освободят от каквато и да е санкция за извършеното от него нарушение.

671 Във всеки случай следва също да се отбележи, че жалбоподателят само определя трите разглеждани обстоятелства като „решаващи“, без обаче да обяснява по какъв начин те биха могли да поставят под въпрос това, което той определя като „теория за хищническото поведение“, ако Комисията ги беше взела предвид.

672 Ето защо петата част от четвъртото основание следва да се отхвърли.

По шестата част, изведена от липсата на доказателство за финансово хищничество

673 Жалбоподателят поддържа, че посоченото в обжалваното решение хищническо поведение не се подкрепя от достоверни доказателства и се опровергава от факта, че Icera е придобито от Nvidia през релевантния период. Той добавя, че е оспорил наличието на „финансово хищничество“ в хода на административното производство, което накарало Комисията да се откаже от него в посоченото решение и да се позове само на „традиционно хищническо поведение“.

674 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

675 За да се отхвърли настоящата част, е достатъчно да се установи, че по признание на самия жалбоподател Комисията не е основала обжалваното решение на хипотезата на финансово хищничество, а по-скоро на традиционно хищническо поведение, т.е. на прилагането от предприятие с господстващо положение на цени под себестойността с намерението да отстрани конкурент.

676 Следователно доводът на жалбоподателя, изведен от липсата на доказателства за наличието на финансово хищничество, трябва да се обяви за неотносим, а шестата част от четвъртото основание трябва да се отхвърли.

По седмата част, изведена от новия, погрешен и необоснован характер на „теорията за хищническото поведение“

677 Жалбоподателят обяснява, че „теорията за хищническото поведение“ на Комисията, според която той е доставял на Huawei чипсети MDM8200 на хищнически цени, за да може последното да убеди операторите на мобилни мрежи да предпочетат устройствата на жалбоподателя, оборудвани с чипсети на жалбоподателя, а не устройствата на ZTE, оборудвани с чипсети на Icera, е незащитима.

678 Според жалбоподателя Комисията е измислила „теорията за хищническото поведение“ единствено защото за периода от юли 2009 г. до юни 2010 г. тя е открила доказателства за хищнически цени на чипсетите MDM8200 само по отношение на Huawei, но не и по отношение на ZTE.

679 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

680 Следва да се припомни, че от анализа на петото, шестото, седмото, осмото и десетото основание е видно, че Комисията надлежно е доказала, че жалбоподателят е приложил хищнически цени, по-специално по отношение на Huawei, що се отнася до чипсети MDM8200, с намерението да отстрани своя конкурент Icera, което жалбоподателят не оспорва в рамките на настоящата част.

681 Следователно доводът на жалбоподателя, изтъкнат срещу констатацията на Комисията, че първоначално той е предложил хищнически цени само на Huawei, но все още не и на ZTE, за да могат устройствата на Huawei, снабдени с един от неговите чипсети, да бъдат предпочетени пред устройствата на ZTE, снабдени с чипсет на Icera, трябва да бъде обявен за неотносим, тъй като не поставя под въпрос това, което жалбоподателят определя като „теория за хищническото поведение“.

682 Освен това жалбоподателят твърди, че Комисията е развила „теорията за хищническото поведение“, тъй като за периода от юли 2009 г. до юни 2010 г. тя е открила доказателства за хищнически цени на чипсетите MDM8200 само по отношение на Huawei, но не и по отношение на ZTE. Доказването, че жалбоподателят е прилагал хищнически цени по отношение на Huawei с намерението да отстрани Icera обаче е достатъчно, за да се докаже наличието на злоупотреба. Следователно Комисията изобщо не е била длъжна да доказва и наличието на хищнически цени по отношение на ZTE, за да санкционира жалбоподателя.

683 Следователно седмата част от четвъртото основание трябва да се отхвърли.

По осмата част, изведена от „явни грешки в преценката“, що се отнася до прякото хищническо поведение между третото тримесечие на 2010 г. и второто тримесечие на 2011 г.

684 Като се позовава на шестото и седмото основание, жалбоподателят изтъква три грешки, допуснати от Комисията, две от които се отнасят до разпределението на разходите за научноизследователска и развойна дейност и една — до разпределянето на NRE плащането за ZTE.

685 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

686 Следва да се припомни, че тези доводи бяха разгледани и отхвърлени при разглеждането на шестото и седмото основание, което е достатъчно, за да се отхвърли осмата част от четвъртото основание.

По деветата част, изведена от незачитане от страна на Комисията на търговската реалност по отношение на чипсети MDM8200

687 Жалбоподателят изтъква, че чипсет MDM8200 е имал технически проблеми, в резултат на което Huawei е натрупало излишни стокови наличности от този чипсет и че следователно било напълно рационално от негова страна поради това да предостави намаление на цените за посочения чипсет. Според него тези намаления на цените не са били предоставени с намерение за отстраняване.

688 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

689 Както е видно по-специално от анализа на петото, шестото, седмото, осмото и десетото основание, Комисията надлежно е доказала, че жалбоподателят е прилагал хищнически цени с цел да отстрани своя конкурент Icera. Освен това, както следва от анализа на единадесетото основание, Комисията не е допуснала грешка и не е нарушила задължението си за мотивиране, като е отхвърлила изтъкнатите от жалбоподателя обективни основания, включително твърдението му, че хищническите му цени са били приложени, за да се помогне на Huawei да стопи излишните си стокови наличности от чипсети MDM8200. Освен това, както основателно посочва Комисията в писмените си изявления, фактът, че хищническото поведение е потенциално рационално, не го прави обаче законосъобразно.

690 Следователно Комисията не може основателно да бъде упрекната, че не е взела предвид търговската реалност по отношение на чипсети MDM8200, а именно техническите проблеми, които среща този продукт.

691 Ето защо деветата част от четвъртото основание трябва да се отхвърли.

По десетата част, изведена от нелогичния и противоречащ на елементарните икономически правила характер на „теорията за хищническото поведение“

692 За да докаже нелогичния и противоречащ на икономическите правила характер на „теорията за хищническото поведение“, жалбоподателят изтъква, че неговите цени са били по-високи от тези на Icera и че количествата чипсети, търгувани на хищнически цени през релевантния период, са били незначителни в сравнение с количествата чипсети, търгувани на съответния пазар и в сегмента за водещи технологии на този пазар.

693 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

694 Както следва по-специално от анализа на петото, шестото, седмото, осмото и десетото основание, Комисията надлежно е доказала, че жалбоподателят е приложил хищнически цени по смисъла на решение от 3 юли 1991 г., AKZO/Комисия (C-62/86, EU:C:1991:286) с намерението да отстрани своя конкурент Icera, което е достатъчно, за да се докаже наличието на злоупотреба от страна на жалбоподателя. Следователно, както бе посочено в рамките на анализа на четвъртата част от настоящото основание, Комисията не може основателно да бъде упрекната, че не е взела предвид факта, че прилаганите от жалбоподателя хищнически цени са били по-високи от цените на Icera.

695 Освен това, както следва от анализа на първата част от деветото основание, и по-специално от точки 521—523 по-горе, при проверката на евентуално наличие на хищнически цени, прилагани от предприятие с господстващо положение, Комисията не е длъжна да проверява дали степента на пазарно покритие на спорната практика е достатъчно голяма, за да може тази практика да породи антиконкурентни последици.

696 От това следва, че десетата част от четвъртото основание трябва да се отхвърли.

По единадесетата част, изведена от това, че Комисията не е доказала, че загубите, понесени през релевантния период, са били възстановени и не е посочила момента, в който хищническото поведение е приключило

697 Като се позовава на третото основание, жалбоподателят изтъква, на първо място, че Комисията не е доказала възстановяването от негова страна на загубите, претърпени след периода на нарушението, въпреки че тя била длъжна да представи такова доказателство в съответствие със Съобщението за приоритетите. На второ място, той упреква Комисията, че в обжалваното решение не е представила доказателство за датата, на която неговото твърдяно хищническо намерение е приключило.

698 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

699 Както следва от анализа на третото основание, и по-специално от точка 618 по-горе, Комисията не е длъжна в приложение по-специално на Съобщението за приоритетите да докаже възстановяването от страна на предприятието с господстващо положение на загубите, претърпени през хищническия период.

700 Освен това се налага изводът, че нищо не задължава Комисията да определи финален етап, който бележи края на хищническото поведение, и че фактът, че в обжалваното решение тя вече не извършва никакъв анализ за периода след 30 юни 2011 г., означава просто, че след тази дата тя вече не е открила достатъчно доказателства за наличието на хищническо поведение от страна на жалбоподателя.

701 Следователно единадесетата част от четвъртото основание трябва да се отхвърли.

По дванадесетата част, изведена от неприлагането на критерия за „също толкова ефективния“ конкурент и от добрите резултати на Icera през релевантния период, опровергаващи „теорията за хищническото поведение“

702 Като се позовава на деветото основание, жалбоподателят най-напред изтъква, че Комисията не е приложила анализа на „също толкова ефективния“ конкурент. По-нататък той обяснява, че Комисията не е взела предвид доказателствата, установяващи, че Icera не е било изключено от пазара през релевантния период, и дори е постигнало много добри резултати, което поставяло под въпрос „теорията за хищническото поведение“.

703 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

704 Най-напред следва да се припомни, че от анализа на първата част от деветото основание, и по-специално от точки 524—527 по-горе, е видно, че анализът, с който Комисията сравнява цените, прилагани от предприятие с господстващо положение, с някои от неговите разходи, за да прецени дали последното е прилагало хищнически цени, включва анализ на „също толкова ефективния“ конкурент и че след като Комисията е доказала в настоящия случай, че предприятието с господстващо положение е прилагало такива цени, и поради това имплицитно е извършила такъв анализ, това е достатъчно, за да се отхвърли оплакването на жалбоподателя, изведено от липсата на анализ на „също толкова ефективния“ конкурент в обжалваното решение.

705 По-нататък следва да се припомни, че както следва от точки 520 и 521 по-горе, Комисията не е длъжна да докаже, че хищническо поведение действително е породило антиконкурентни последици, което е достатъчно, за да се отхвърли оплакването, изведено от липсата на действително отстраняване на Icera през релевантния период.

706 Следователно дванадесетата част от четвъртото основание трябва да се отхвърли.

По тринадесетата част, изведена от грешка на Комисията, която санкционирала истинската конкуренция

707 Жалбоподателят твърди, че просто е участвал в силна, но обикновена „конкуренция, основана на качествата“, и че санкционираното в случая прилагане на ниски цени в действителност е благоприятно за конкуренцията. Според него това е първият случай, в който Комисията констатира хищническо поведение поради непокриване на разходите за научноизследователска и развойна дейност.

708 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

709 Както е видно от анализа на десетото основание, Комисията надлежно е доказала в обжалваното решение, че жалбоподателят е приложил хищнически цени по отношение на Huawei и ZTE за чипсетите MDM8200, MDM6200 и MDM8200A с намерението да отстрани Icera, като се е основала едновременно на преки доказателства, а именно на вътрешни документи на жалбоподателя, и на косвени доказателства, а именно на контекстуални елементи. От това следва, че жалбоподателят не може основателно да твърди, че по този начин той в действителност е действал по благоприятен за конкуренцията начин.

710 Освен това, що се отнася до твърдението на жалбоподателя, че Комисията констатира в настоящия случай за първи път хищническо поведение поради непокриване на разходите за научноизследователска и развойна дейност, следва да се отбележи, че подобен довод е бил разгледан и отхвърлен при анализа на седмото основание и следва да бъде отхвърлен поради същите мотиви, доколкото е изтъкнат в подкрепа на настоящата част.

711 Следователно тринадесетата част от четвъртото основание трябва да се отхвърли. Следователно, тъй като останалите дванадесет части от това основание също са отхвърлени, посоченото основание трябва да се отхвърли в неговата цялост.

По осмото основание, изведено от „явно неправилния характер на анализа цени—разходи“

712 Осмото основание се състои от три части. Първата е свързана с началния период на анализа цени—разходи. Втората се отнася до най-основните грешки, допуснати при анализа цени—разходи. Третата част се отнася до липсата на корекция на посочените грешки в обжалваното решение.

713 Като се има предвид, че втората и третата част от настоящото основание се отнасят и двете по същество до грешки, допуснати при анализа цени—разходи от Комисията, които последната не е коригирала в обжалваното решение, те ще бъдат разгледани заедно.

Предварителни бележки

714 В точка 12.7.1 от обжалваното решение Комисията прави анализ цени—разходи на тримесечие за трите разглеждани чипсети и по отношение на двамата посочени клиенти, за да провери дали жалбоподателят е приложил цени, по-ниски от AVC или от LRAIC.

715 В точка 12.7.1.1 от обжалваното решение Комисията най-напред обяснява, че в началото на търговския цикъл на даден чипсет неговите AVC са особено високи и че едва след като достигне производство в голям мащаб, тези AVC се стабилизират. Поради тази причина на следващо място Комисията уточнява, че в анализа си цени—разходи не е взела предвид тримесечията, предхождащи етапа на производство в голям мащаб, и че подобен подход е бил в полза на жалбоподателя, тъй като за тези тримесечия посоченият анализ щял да доведе до установяване на хищнически цени предвид тези изкуствено завишени производствени разходи в началото на цикъла (съображение 940 от обжалваното решение). В крайна сметка тя определя тримесечието, през което всеки от трите разглеждани чипсети е достигнал според нея такова производство в голям мащаб и което ще бъде отправна точка за нейния анализ, а именно третото тримесечие на 2009 г., що се отнася до чипсетите MDM8200, и третото тримесечие на 2010 г., що се отнася до чипсетите MDM6200 и MDM8200A (съображения 941—943 от обжалваното решение).

716 След това Комисията осъществява своя анализ цени—разходи и стига до извода, че между 1 юли 2009 г. и 30 юни 2011 г. жалбоподателят е прилагал хищнически цени за трите разглеждани чипсети и по отношение на двамата посочени клиенти, както по-специално е видно от таблици 55—57 от обжалваното решение.

По първата част, свързана с началния период на анализа цени—разходи

717 Жалбоподателят твърди, че Комисията неправилно и по недостатъчно мотивиран начин е определила началния период на анализа цени—разходи.

718 По-специално жалбоподателят упреква Комисията, че е приела произволно и без подходящи мотиви, че даден чипсет достига производство в голям мащаб в момента, в който се наблюдава значително увеличение в обема на производството му. Според него Комисията е трябвало по-скоро да вземе предвид момента, в който се наблюдава значително и трайно намаляване на AVC на този чипсет, тъй като едва след като AVC се стабилизират, въпросният чипсет достига пълния си производствен капацитет.

719 Прилагайки своя подход, основан на значителен спад на AVC, жалбоподателят твърди, че чипсетът MDM8200 е достигнал производство в голям мащаб едва през второто тримесечие на 2010 г., докато чипсетите MDM8200A и MDM6200 са достигнали такова производство едва през първото тримесечие на 2011 г.

720 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

721 В самото начало следва да се отбележи, че страните не оспорват, че AVC за даден чипсет по принцип са много високи в началото на търговския му цикъл, че впоследствие намаляват значително постепенно с нарастването на производството и че се стабилизират през последната част от цикъла му. Позициите на страните обаче се различават по въпроса от кой момент на търговския цикъл на даден чипсет Комисията може валидно да извърши своя анализ цени—разходи, за да провери дали са били приложени хищнически цени.

722 В това отношение трябва да се отбележи, че жалбоподателят само предлага друг подход, но не обяснява защо подходът, следван от Комисията в обжалваното решение, е погрешен, нито поради какви причини отправната точка на анализа цени—разходи трябва да съответства на момента, в който се наблюдава значително и трайно намаляване на AVC за даден чипсет. Освен това фактът, че възприетият от Комисията подход не е по-благоприятен за жалбоподателя от този, който той предлага, или че двата подхода не са сходни, не означава, че констатациите на Комисията са погрешни (вж. в този смисъл решение от 29 март 2012 г., Telefónica и Telefónica de España/Комисия, T-336/07, EU:T:2012:172, т. 225), което е достатъчно, за да се отхвърли тази първа част.

723 От гореизложеното следва, че първата част трябва да се отхвърли.

По другите части, отнасящи се до най-основните грешки, допуснати при анализа цени—разходи, които не са коригирани в обжалваното решение

724 В подкрепа на втората част жалбоподателят твърди, че ако се коригират най-съществените грешки, които го засягат, анализът цени—разходи би довел само до установяване на цени, които са по-ниски от LRAIC, що се отнася до чип MDM8200, за три тримесечия по

отношение на Huawei и за едно тримесечие по отношение на ZTE. Като се позовава съответно на четвъртото, шестото и седмото основание, той обяснява, че тези най-основни грешки се отнасят до „теорията за хищническото поведение“, изчисляването на цените и изчисляването на разходите.

725 В подкрепа на третата част жалбоподателят твърди, че Комисията неправилно и недостатъчно мотивирано е отхвърлила предложените от него корекции на тези най-основни грешки, засягащи анализа цени—разходи. По-конкретно, като се позовава, от една страна, на деветото основание, той упреква Комисията, че не е извършила анализ на „също толкова ефективния“ конкурент, което изопачавало нейния анализ цени—разходи, а като се позовава, от друга страна, на шестото и седмото основание, той оспорва твърденията, изложени в съображение 994 и сл. от обжалваното решение.

726 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

727 Следва да се отбележи, че жалбоподателят не изтъква никакво ново обстоятелство в подкрепа на втората и третата част от осмото основание, а само се позовава по относително неясен начин на някои други основания, по-специално що се отнася до наличието на грешки, засягащи „теорията за хищническото поведение“, развита в обжалваното решение, извършеното от Комисията изчисление на цените и разходите и липсата на анализ на „също толкова ефективния“ конкурент. Тези обстоятелства обаче бяха отхвърлени в рамките на анализа на четвъртото основание, що се отнася до твърдените грешки, засягащи „теорията за хищническото поведение“, развита в посоченото решение, в рамките на анализа на шестото и седмото основание, що се отнася до твърдените грешки при изчисляването на цените и разходите от Комисията, и в рамките на първата част от деветото основание, що се отнася до твърдяната липса на анализ на „също толкова ефективния“ конкурент, което е достатъчно, за да се отхвърлят втората и третата част от осмото основание.

728 Ето защо втората и третата част от осмото основание трябва да се отхвърлят. Следователно, тъй като първата част от това основание също е отхвърлена (вж. точка 723 по-горе), посоченото основание трябва да се отхвърли в неговата цялост.

По дванадесетото основание, изведено от непълнота на мотивите на обжалваното решение

729 Жалбоподателят се позовава на нарушение на член 41 от Хартата и на член 296 ДФЕС поради непълнота на мотивите на обжалваното решение.

730 По-специално жалбоподателят твърди, на първо място, че обжалваното решение съдържа противоречия, непълни оценки и неясни изявления, като препраща в това отношение към приложение A.12 към жалбата, в което е съставил списък на тези несъответствия.

731 На второ място, жалбоподателят твърди, че в обжалваното решение Комисията прави необосновани изявления и безкритично възпроизвежда твърденията на подателя на жалбата срещу Qualcomm.

732 На трето място, жалбоподателят изтъква случаи, в които Комисията не е засегнала, а още по-малко сериозно е разгледала някои доводи, повдигнати в хода на административното производство, а именно, първо, довода относно неподходящия характер на въпросите,

поставени в рамките на исканията за предоставяне на информация с цел определяне на съответния пазар, второ, довода относно маргиналния характер за Huawei и ZTE на разходите за разработване на разглежданите чипсети, трето, довода относно факта, че в нито един от документите, използвани от Комисията за доказване на намерението на жалбоподателя да отстрани конкурент, не се посочват чипсетите MDM8200, четвърто, довода относно непрякото хищническо поведение, и пето, довода, че той само уеднаквил цените си с тези на Icera.

733 На четвърто място, жалбоподателят твърди, че Комисията не е посочила предложения от него в хода на административното производство метод за изчисляване на референтните разходи и без обяснения не го е взела предвид в обжалваното решение.

734 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

735 Важно е да се отбележи, че член 41, параграф 1, буква в) от Хартата задължава администрацията да мотивира своите решения. По същия начин член 296 ДФЕС предвижда, че актовете на Съюза трябва да бъдат мотивирани.

736 Съгласно постоянната съдебна практика изискваните от член 296 ДФЕС мотиви на актовете на институциите на Съюза трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 296 ДФЕС, следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (вж. решение от 10 март 2016 г., HeidelbergCement/Комисия, C-247/14 P, EU:C:2016:149, т. 16 и цитираната съдебна практика).

737 Важно е също да се припомни, че наличието на мотиви трябва да се разграничава от въпроса за обосноваността на тези мотиви. От това следва, че в рамките на основание, изведено от липса на мотиви или от тяхната непълнота, твърденията за нарушения и доводите, с които се цели да се оспори основателността на обжалваното решение, са ирелевантни (вж. в този смисъл решение Nexans France и Nexans/Комисия, T-449/14, EU:T:2018:456, т. 164).

738 Що се отнася до първото оплакване, изведено от противоречия, непълни оценки и неясни изявления, съдържащи се в обжалваното решение, следва да се отбележи, че противно на твърденията на жалбоподателя, обжалваното решение не е опорочено от нито едно от противоречията, непълните оценки и неясните изявления, изброени в приложение A.12 към жалбата, което е достатъчно, за да се отхвърли настоящото оплакване.

739 Що се отнася до второто оплакване, изведено от неоснователните изявления и от безкритичното възпроизвеждане в обжалваното решение на твърденията на подателя на жалбата срещу Qualcomm, следва да се отбележи, че това оплакване има за цел да оспори основателността на обжалваното решение и следователно е неотносимо в рамките на настоящото основание.

740 Що се отнася до третото оплакване, изведено от това, че Комисията не е разгледала в обжалваното решение някои доводи, изтъкнати в хода на административното производство, следва да се отбележи, че жалбоподателят е изтъкнал в рамките на второто основание (що се отнася до въпросите, поставени в рамките на исканията за предоставяне на информация, за да се определи съответния пазар), на четвъртото основание (що се отнася до непрякото хищническо поведение), на седмото основание (що се отнася до разходите за разработване), на десетото основание (що се отнася до намерението за отстраняване) и на единадесетото основание (що се отнася до уеднаквяването с цените на Icera) всеки от посочените доводи, които е конкретно разгледан от Общия съд при анализа на посочените основания, довел до тяхното отхвърляне, което е достатъчно, за да се отхвърли настоящото оплакване.

741 Освен това, доколкото жалбоподателят упреква Комисията, че не е разгледала сериозно въпросните доводи, тази критика цели да оспори основателността на обжалваното решение и следователно е неотносима в рамките на настоящото основание.

742 Що се отнася до четвъртото оплакване, изведено от непосочването в обжалваното решение на предложения от Комисията в хода на административното производство метод за изчисляване на референтните разходи и от неотчитането на този метод, следва да се отбележи, че в случая Комисията не е нарушила задължението си за мотивиране, като е приложила своя метод за изчисляване на референтните разходи, без да вземе предвид, както твърди жалбоподателят, предложения от него метод. Освен това следва да се отбележи, че в случая Комисията е обяснила подробно, ясно и недвусмислено в точка 12.6 от посоченото решение своя метод за изчисляване на референтните разходи, както и причините, поради които счита този метод за най-подходящ. Ето защо разглежданото оплакване трябва да се отхвърли.

743 Следователно дванадесетото основание трябва да се отхвърли.

По тринадесетото основание, изведено от „явни грешки в преценката“, липсата на основание и липсата на мотиви в обжалваното решение относно продължителността на нарушението

744 В рамките на тринадесетото правно основание жалбоподателят оспорва както началната дата на нарушението, така и крайната дата на нарушението, които са определени от Комисията.

745 Що се отнася до началната дата на нарушението, като се позовава на доводите, изложени в подкрепа на осмото основание, жалбоподателят изтъква, че Комисията не може да определи тази дата на 1 юли 2009 г., тъй като чипсет MDM8200 е достигнал производство в голям мащаб едва през второто тримесечие на 2010 г., а чипсетите MDM6200 и MDM8200A са достигнали такова производство едва през първото тримесечие на 2011 г.

746 Що се отнася до крайната дата на нарушението, като се позовава на доводите, изложени в подкрепа на четвъртото и десетото основание, жалбоподателят твърди, че Комисията не може да определи тази дата на 30 юни 2011 г.

747 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

748 Важно е да се отбележи, че в рамките на настоящото основание жалбоподателят само препраща към доводите, изложени в подкрепа на четвъртото, осмото и десетото основание. Запитан в това отношение в хода на съдебното заседание, жалбоподателят изрично потвърждава, че настоящото основание не почива на никакъв конкретен довод, който да не е изложен в подкрепа на друго основание.

749 Всички доводи, изложени в подкрепа на четвъртото, осмото и десетото основание, към които жалбоподателят препраща в рамките на настоящото основание, обаче бяха отхвърлени, което е достатъчно, за да се отхвърли тринадесетото основание.

По четиринадесетото основание, изведено от „явно неправилния“ характер на обжалваното решение, що се отнася до налагането и изчисляването на глобата

750 Настоящото основание се разделя на седем части. Първата част е изведена от липсата на умисъл или небрежност при извършването на нарушението. Втората част е изведена от грешки в преценката и при прилагане на правото, от нарушение на принципа на правна сигурност и от липса на мотиви относно определянето на стойността на продажбите. Третата част е изведена от „явни грешки в преценката“ и при прилагане на правото, свързани с липсата на оценка на последиците от нарушението. Четвъртата част е изведена от грешки в преценката и при прилагане на правото, както и от нарушение на задължението за мотивиране, що се отнася до тежестта на нарушението. Петата част е изведена от „явни грешки в преценката“ и при прилагане на правото, както и от нарушение на задължението за мотивиране, що се отнася до допълнителния размер на нарушението. Шестата част е изведена от грешки в преценката и при прилагане на правото, що се отнася до липсата на смекчаващи обстоятелства съгласно Насоките от 2006 г. и от нарушение на задължението за мотивиране по отношение на наличието на умисъл или небрежност. Седмата част е изведена от нарушение на принципа на пропорционалност.

Предварителни бележки

751 В обжалваното решение Комисията решава да наложи на жалбоподателя глоба, изчислена въз основа на посочените в Насоките от 2006 г. принципи.

752 Най-напред, като се основава на предоставени от жалбоподателя данни, Комисията определя стойността на преките и непреките продажби на UMTS чипсети, т.е. на стоките, предмет на нарушението, реализирани от жалбоподателя в ЕИП. В този контекст тя се основава на действителната стойност на съответните продажби, като събира стойността на продажбите на UMTS чипсети, реализирани от жалбоподателя през релевантния период, а именно второто тримесечие на 2009 г., цялата 2010 г. и първото тримесечие на 2011 г. За да достигне до основния размер на глобата, тя прилага фактор за тежест от [*поверително*], като посочва в обжалваното решение обстоятелствата, които е взела предвид, за да достигне до такъв процент.

753 По-нататък, към основния размер на глобата Комисията добавя допълнителна сума с възпираща цел, определена в размер на [*поверително*] от средната стойност на продажбите на UMTS чипсети, реализирани от жалбоподателя в ЕИП през релевантния период, т.е. [*поверително*] от половината от действителната стойност на съответните продажби, както тя е определена преди това. В съображения 1274—1278 от обжалваното решение тя обяснява и факторите, които е взела предвид, за да достигне до този процент.

754 Накрая, Комисията приема, че при липсата на утежняващо или смекчаващо обстоятелство размерът на глобата не трябва да се коригира.

755 С оглед на тези съображения Комисията определя размера на наложената на жалбоподателя глоба на 242 042 000 евро, като уточнява, че предвид оборота от 19 105 милиона евро, реализиран от жалбоподателя през последната финансова година, предхождаща приемането на обжалваното решение, този размер остава под тавана от 10 %, предвиден в член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003.

756 В случая Общият съд счита за уместно да разгледа най-напред втората част от настоящото основание.

По втората част, изведена от грешки в преценката и при прилагане на правото, от нарушение на принципа на правна сигурност и от липсата на мотиви относно определянето на стойността на продажбите

757 В подкрепа на втората част жалбоподателят изтъква три довода. На първо място, той твърди, че при оценката на стойността на непреките му продажби на UMTS чипсети в ЕИП Комисията се е отклонила от точка 15 от Насоките от 2006 г., като е използвала данните за календарната година, а не данните за последната данъчна година.

758 На второ място, жалбоподателят твърди, че Комисията се е отклонила от точки 13 и 24 от Насоките от 2006 г., като е използвала реализираните през целия релевантен период продажби, а не продажбите, реализирани през последната пълна данъчна година, при това без никакво обяснение.

759 На трето място, жалбоподателят се оплаква, че не е имал възможност да запознае Комисията със становището си относно метода за оценка на стойността на продажбите му, който Комисията възнамерява да приложи.

760 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя. Тя възразява, на първо място, че за да определи стойността на продажбите на жалбоподателя, е трябвало да използва данните за календарната година, предоставени от жалбоподателя през 2015 г., или in tempore non suspecto, в момент, в който все още не е ставало въпрос за изчисляване на глобата, а не данните за последната данъчна година, предоставени от жалбоподателя през 2019 г., които впоследствие са били многократно коригирани поради множество грешки и поради това са счетени за недостоверни. Тя добавя, че не е могла да оцени продажбите, осъществени през последната данъчна година, въз основа на предоставените данни за календарна година, тъй като жалбоподателят никога не ѝ е изпратил разбивка на тези продажби на тримесечие, което щяло да ѝ позволи да направи това.

761 На второ място, що се отнася до използването на стойността на продажбите за целия релевантен период, на етапа на дупликата Комисията обяснява, че не е могла да основе изчисленията си на последната пълна година на нарушението, тъй като предоставените от жалбоподателя данни за реконструиране на пазара са съдържали обобщени данни за календарната година. В това отношение тя добавя, че след първото искане за предоставяне на информация от 5 февруари 2019 г. е поискала от жалбоподателя да ѝ съобщи стойността на продажбите на UMTS чипсети за всяка пълна финансова година от 2009-а до 2011-а, т.е. за целия посочен период, и че следователно жалбоподателят е трябвало да разбере, че възнамерява да използва целия този период, а не само последната финансова година.

762 На трето място, Комисията изтъква, че жалбоподателят е имал възможност да изрази становище по метода, който е щяла да приложи, тъй като го е информирала за това на 13 юни 2019 г., така че той е могъл да ѝ представи коментарите си.

763 Що се отнася до първия довод на жалбоподателя, свързан с използването от Комисията на данни за календарната година, а не на данни за последната данъчна година, от точка 13 от Насоките от 2006 г. следва, че при определянето на основния размер за налаганите глоби Комисията ще отчита стойността на продажбите на стоки и услуги на предприятието, с които нарушението е свързано пряко или косвено в даден географски район в ЕИП, и че по принцип тя ще отчита продажбите, извършени от предприятието през последната пълна търговска година на неговото участие в нарушението.

764 В точка 15 от Насоките от 2006 г. се уточнява, че при определяне на стойността на продажбите на дадено предприятие Комисията ще отчита най-добрите налични данни за това предприятие, а точка 16 от тези насоки предвижда, че когато данните, предоставени от дадено предприятие, са непълни или ненадеждни, Комисията може да определи стойността на продажбите на това предприятие на базата на частичните данни, които тя е получила, или всяка друга информация, която тя прецени за релевантна и подходяща.

765 От това следва, че Комисията не е длъжна да използва продажбите, реализирани през последната данъчна година, тъй като става въпрос само за възможност за нея, като използването на термина „по принцип“ в точка 13 от Насоките от 2006 г. потвърждава наличието на възможност, а не на задължение. Освен това при съмнение относно надеждността на данните, предоставени от съответното предприятие, точка 16 от тези насоки позволява на Комисията да използва всяка друга информация, която тя счита за релевантна или подходяща, за да определи стойността на продажбите на съответното предприятие.

766 В настоящия случай е безспорно, че за да изчисли основния размер на глобата, Комисията е използвала данните за продажбите, реализирани от жалбоподателя за календарна година, а не данните за продажбите, реализирани за данъчна година, и че в съображения 1246—1266 от обжалваното решение тя е обяснила подробно причините, поради които е действала по този начин, а именно по-специално проблем с надеждността на предоставените от жалбоподателя данни относно продажбите му за данъчна година.

767 Следва също така да се отбележи, че когато на 13 юни 2019 г. Комисията уведомява жалбоподателя за намерението си да използва данните за продажбите му, реализирани за календарна година, той е могъл да ѝ предостави данните за продажбите, реализирани за календарна година, разпределени този път на тримесечие, което щяло да позволи на Комисията да изчисли въз основа на тази информация стойността на продажбите,

реализирани от жалбоподателя през данъчната 2010 г. Жалбоподателят е пропуснал да направи това и следователно не може основателно да упреква Комисията, че не е използвала данни, с които тя не е разполагала.

768 Следователно Комисията не е нарушила задължението си за мотивиране и не е допуснала грешка, като е решила да използва предоставените от жалбоподателя данни относно стойността на продажбите му, представени за календарна, а не за данъчна година.

769 Що се отнася до втория довод на жалбоподателя, свързан с използването от Комисията на продажбите, реализирани през целия период на нарушението, а не продажбите, реализирани през последната данъчна година, от точка 24 от Насоките от 2006 г. следва, че за да бъде отчетена по-пълно продължителността на участието на всяко предприятие в нарушението, размерът, определен на основата на стойността на продажбите, ще се умножава по броя на годините на участие в нарушението.

770 В случая не се оспорва, че Комисията е изчислила основния размер на глобата, като е събрала стойността на продажбите, реализирани от жалбоподателя през релевантния период, т.е. през втората половина на 2009 г., през 2010 г. и през първата половина на 2011 г., вместо да умножи стойността на продажбите, реализирани през последната календарна година, по броя на годините на участие в нарушението, а именно две години.

771 За разлика обаче от точка 13 от Насоките, която дава възможност на Комисията да използва стойност на продажбите, различна от тази за последната данъчна година, точка 24 от тези насоки не предвижда възможност за дерогация.

772 Макар да е вярно, че точка 37 от Насоките от 2006 г. позволява на Комисията като цяло да се отклони от предписания от тези насоки метод, това не променя факта, че в такъв случай Комисията е длъжна да мотивира конкретно причините, поради които се е отклонила от посочения метод.

773 Всъщност от съдебната практика следва, от една страна, че когато Комисията реши да се отклони от изложената в Насоките от 2006 г. обща методология, по силата на която тя се е ограничила в упражняването на правомощието си за преценка по отношение на определянето на размера на глобите, като се позовава на точка 37 от посочените насоки, това изискване за мотивиране се налага с още по-голяма сила, и от друга страна, че Насоките съдържат правило за поведение, поясняващо практиката, която да се следва, правило, което Комисията не може да остави без приложение в определен случай, без да посочи за това причини, съвместими по-специално с принципа на равно третиране. Тези мотиви трябва да бъдат още по-точни, доколкото посочената точка се ограничава до общо позоваване на „особеностите на даден случай“, в резултат на което оставя широко право на преценка на Комисията да пристъпи към извънредно адаптиране на основните размери на глобите на засегнатите предприятия. Всъщност в подобен случай спазването от страна на Комисията на гаранциите, предоставени от правния ред на Съюза в административните производства, сред които задължението за мотивиране, е от още по-основополагащо значение (вж. решение от 13 декември 2016 г., Printeos и др./Комисия, T-95/15, EU:T:2016:722, т. 48 и цитираната съдебна практика).

774 Все пак, макар Комисията действително да обяснява защо е използвала стойността на продажбите, отнасящи се за календарната 2010 г., а не за последната данъчна година, тя не може да обоснове използването на стойността на продажбите отнасящи се за цялата

продължителност на нарушението (а не стойността на продажбите, реализирани през последната година на нарушението, умножена след това по две с оглед на двегодишния период на нарушението), тъй като тя само твърди, че не е могла да основе изчисленията си върху последната пълна година на нарушението, защото е разполагала само с обобщени данни за календарната година. Всъщност тогава Комисията е можела да използва стойността на продажбите, реализирани през последната календарна година на нарушението, с която е разполагала и която е считала за надеждна, и да умножи тази стойност по продължителността на нарушението в години, а именно по две.

775 Освен това от съдебната практика следва, че мотивите трябва по принцип да бъдат съобщени на заинтересованото лице едновременно с увреждащото го решение. Липсата на мотиви не може да бъде поправена с факта, че заинтересованото лице научава мотивите на решението в хода на производството пред съдилищата на Съюза (решения от 29 септември 2011 г., Elf Aquitaine/Комисия, C-521/09 P, EU:C:2011:620, т. 149, от 19 юли 2012 г., Alliance One International и Standard Commercial Tobacco/Комисия и Комисия/Alliance One International и др., C-628/10 P и C-14/11 P, EU:C:2012:479, т. 74, и от 13 декември 2016 г., Printeos и др./Комисия, T-95/15, EU:T:2016:722, т. 46). От това следва, че обяснението, дадено от Комисията в рамките на настоящото производство, и по-специално на етапа на дупликата, относно причините, поради които се е отклонила от точка 24 от Насоките от 2006 г., дори да е убедително, във всеки случай не би могло да компенсира липсата на мотиви в това отношение в обжалваното решение.

776 От това следва, че в обжалваното решение Комисията неоснователно се е отклонила от предвидения в Насоките от 2006 г. метод, като не се е обосновала достатъчно в рамките на настоящото производство и на етапа на дупликата.

777 Що се отнася до третия довод на жалбоподателя, свързан с липсата на възможност да изложи гледната си точка относно метода, който Комисията е възнамерявала да приложи, за да определи основния размер на глобата, безспорно е, че жалбоподателят е бил уведомен на 13 юни 2019 г. за този метод, и по-специално за факта, че Комисията възнамерява да използва данните за продажбите, реализирани за календарна година. Следователно жалбоподателят е имал възможност да представи евентуалните си коментари в това отношение.

778 Противно на твърдяното от Комисията обаче, жалбоподателят не е имал основание да очаква, че тя ще изчисли основния размер на глобата въз основа на стойността на продажбите, реализирани през целия релевантен период, само защото Комисията е поискала от него да ѝ съобщи стойността на продажбите на UMTS чипсетите за всяка пълна финансова година от 2009 г. до 2011 г., т.е. за целия посочен период.

779 От гореизложеното следва, че настоящата част, а следователно и четиринадесетото основание трябва да бъдат частично уважени. Поради това член 2 от обжалваното решение следва да се отмени, без да е необходимо да се разглеждат останалите части от настоящото основание, които се отнасят до отмяната на посочената разпоредба.

По петнадесетото основание, изведено от „явни грешки в преценката“, явни фактически грешки и явни грешка при прилагане на правото, както и от липса на

мотиви на обжалваното решение, доколкото с него се признава компетентността на Комисията и въздействието върху търговията

780 Настоящото основание се състои от две части. Първата част е изведена от липсата на компетентност на Комисията да приложи член 102 ДФЕС. Втората част е изведена от наличието на последици за търговията между държавите членки, причинени от оспореното поведение.

По първата част, изведена от липса на компетентност на Комисията да приложи член 102 ДФЕС

781 Жалбоподателят твърди, че в обжалваното решение Комисията неправилно е приела, че е компетентна да приложи член 102 ДФЕС поради следните причини.

782 На първо място, оспореното поведение не било осъществено в ЕИП предвид липсата на преки продажби на съответните чипсети в ЕИП или към ЕИП.

783 На второ място, поради причините, изложени в подкрепа на деветото основание, оспореното поведение не можело да има антиконкурентен отстраняващ ефект в рамките на ЕИП. Дори това да било така, във всички случаи тези последици не били съществени, непосредствени и предвидими.

784 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

785 Следва да се припомни, че що се отнася до поведение, възприето извън територията на ЕИП, компетентността на Комисията с оглед на правилата на международното публично право да констатира и санкционира нарушение на член 102 ДФЕС може да се установи или по критерия „прилагане“, или по критерия „квалифицирани последици“ (вж. в този смисъл решение от 6 септември 2017 г., Intel/Комисия, C-413/14 P, EU:C:2017:632, т. 40—47; вж. също в този смисъл и по аналогия решение от 12 юли 2018 г., Brugg Kabel и Kabelwerke Brugg/Комисия, T-441/14, EU:T:2018:453, т. 95—97).

786 В това отношение следва също да се подчертае, че критерият „прилагане“ и критерият „квалифицирани последици“ са алтернативни, а не кумулативни (вж. в този смисъл решения от 6 септември 2017 г., Intel/Комисия, C-413/14 P, EU:C:2017:632, т. 62—64, и от 12 юли 2018 г., Brugg Kabel и Kabelwerke Brugg/Комисия, T-441/14, EU:T:2018:453, т. 98).

787 В случая следва да се отбележи, че за да установи компетентността си с оглед на международното публично право да констатира и санкционира нарушение на член 102 ДФЕС, в точка 13 от обжалваното решение Комисията се основава както на критерия „прилагане“ (съображение 1203 от обжалваното решение), така и на критерия „квалифицирани последици“ (съображения 1204—1210 от обжалваното решение).

788 Що се отнася до критерия „прилагане“, в съображение 1203 от обжалваното решение Комисията обяснява, че той е изпълнен, тъй като жалбоподателят е знаел или е трябвало да знае, че сглобените от Huawei и ZTE устройства, интегриращи един от неговите базови чипсети, ще бъдат пуснати и на пазара в ЕИП, което се потвърждавало от множество доказателства от времето на настъпване на фактите, в които е упрекван жалбоподателят, и по-специално от отговор на жалбоподателя, даден в хода на административното производство, както и от множество вътрешни документи на жалбоподателя.

789 Жалбоподателят обаче изобщо не оспорва факта, че Huawei и ZTE, на които е продало чипсети на хищнически цени, са ги интегрирали в устройства, пуснати на пазара в ЕИП, нито факта, че е знаел или е трябвало да знае за това, което е причината, поради която Комисията е приела в обжалваното решение, че критерият „прилагане“ е изпълнен.

790 Освен това жалбоподателят не може основателно да се позове на липсата на преки продажби в ЕИП, тъй като Комисията не се позовава на това обстоятелство в обжалваното решение, за да докаже, че критерият „прилагане“ е изпълнен.

791 Следователно Комисията не е допуснала грешка, като е приела, че критерият „прилагане“ е изпълнен в настоящия случай.

792 Освен това с оглед на алтернативния характер на критерия „прилагане“ и на критерия „квалифицирани последици“, както това следва от цитираната в точка 786 по-горе съдебна практика, тъй като жалбоподателят не е успял да обори извода на Комисията, че критерият „прилагане“ е изпълнен, не е необходимо да се разглежда дали Комисията правилно е приела, че другият критерий, а именно критерият „квалифицирани последици“, също е изпълнен, защото сам по себе си критерият „прилагане“ позволява да се обоснове компетентността на Комисията да приложи член 102 ДФЕС.

793 От гореизложеното следва, че първата част от петнадесетото основание трябва да се отхвърли.

По втората част, изведена от наличието на последици за търговията между държавите членки, причинени от оспореното поведение

794 Като препраща към доводите си, изложени в подкрепа на деветото основание, жалбоподателят твърди, че Комисията неправилно е заключила в съображение 1216 от обжалваното решение, че оспореното поведение е имало значителни последици за търговията между държавите членки.

795 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

796 Следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика, за да се прецени дали търговията между държавите членки може да бъде засегната от злоупотребата с господстващо положение, следва да се вземат предвид произтичащите от злоупотребата последици за структурата на ефективната конкуренция във вътрешния пазар (вж. решение от 4 май 1988 г., Bodson, 30/87, EU:C:1988:225, т. 24 и цитираната съдебна практика).

797 При това положение практики, които имат за цел отстраняването от пазара на основния конкурент, установен на вътрешния пазар, по естеството си могат да засегнат структурата на конкуренцията във вътрешния пазар и следователно да засегнат търговията между държавите членки по смисъла на член 102 ДФЕС (решение от 8 октомври 1996 г., Compagnie maritime belge transports и др./Комисия, T-24/93—T-26/93 и T-28/93, EU:T:1996:139, т. 203).

798 Освен това от съдебната практика следва, че антиконкурентна практика, отнасяща се до полуготов продукт, може да засегне търговията в рамките на вътрешния пазар, дори сам по себе си този полуготов продукт да не е предмет на търговия между държавите членки,

когато такъв продукт представлява суровината за друг продукт, предлаган на пазара на друго място в Съюза (вж. в този смисъл решение от 30 януари 1985 г., Clair, 123/83, EU:C:1985:33, т. 29).

799 В случая от анализа на десетото основание е видно, че Комисията надлежно е доказала, че оспореното поведение е имало за цел да отстрани Icera — основният конкурент на жалбоподателя, установен в рамките на Съюза към момента на настъпване на фактите, което встъпилата страна изрично потвърждава в съдебното заседание за изслушване на устните състезания. Освен това въпросното поведение се отнася до UMTS чипсетите, а именно до полуготови продукти, предназначени за MBB устройствата, предлагани на пазара по-специално в рамките на Съюза, което не се оспорва валидно от жалбоподателя.

800 Следователно Комисията не е нарушила задължението си за мотивиране и не е допуснала грешки, като е приела в обжалваното решение, че оспореното поведение може да засегне търговията между държавите членки. Следователно втората част от петнадесетото основание трябва да се отхвърли.

801 От всичко гореизложено следва, че петнадесетото основание трябва да се отхвърли.

По искането за отмяна или намаляване на размера на глобата

802 Правомощието за пълен съдебен контрол оправомощава Общия съд извън обикновения контрол за законосъобразност на санкцията, който позволява само да се отхвърли жалбата за отмяна или да се отмени обжалваният акт, да замества преценката на Комисията със своята и вследствие на това да измени обжалвания акт дори при липсата на отмяна, като вземе предвид всички фактически обстоятелства, за да промени по-специално размера на глобата, както като го намали, така и като го увеличи (вж. в този смисъл решения от 8 февруари 2007 г., Groupe Danone/Комисия, C-3/06 P, EU:C:2007:88, т. 61 и 62, и от 3 септември 2009 г., Prym и Prym Consumer/Комисия, C-534/07 P, EU:C:2009:505, т. 86).

803 При упражняване на своето правомощие за пълен съдебен контрол Общият съд определя размера на глобата като взема предвид всички обстоятелства по случая. Това предполага съгласно член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003 да се вземе предвид тежестта на извършеното нарушение, както и неговата продължителност при спазване по-специално на принципите на пропорционалност и на индивидуализиране на санкциите (вж. решение от 21 януари 2016 г., Galp Energía España и др./Комисия, C-603/13 P, EU:C:2016:38, т. 90 и цитираната съдебна практика).

804 В рамките на задължението си за мотивиране Общият съд трябва също така да изложи подробно факторите, които взема предвид при определянето на размера на глобата (вж. в този смисъл решение от 14 септември 2016 г., Trafilerie Meridionali/Комисия, C-519/15 P, EU:C:2016:682, т. 52).

805 В случая, за да определи размера на глобата, предназначена да санкционира жалбоподателя за прилагането в продължение на две години на селективни хищнически цени с цел отстраняване на основния му конкурент, Общият съд счита, че за да вземе предвид анализа си на втората част от четиринадесетото основание, трябва да се действа по следния начин.

Предварителна бележка

806 Въпреки че не е обвързан от насоките на Комисията относно метода за определяне на глобите (вж. в този смисъл решение от 14 септември 2016 г., Trafilerie Meridionali/Комисия, C-519/15 P, EU:C:2016:682, т. 52—55), Общият съд счита, че в случая следва да се приложи предписаният от Насоките от 2006 г. метод, който жалбоподателят не оспорва.

Определяне на основния размер на глобата

807 С оглед на липсата на предвиденото в точка 13 от Насоките от 2006 г. задължение за използване на стойността на продажбите, реализирани през последната данъчна година, както следва от точки 763—765 по-горе, в настоящия случай следва да се вземе предвид стойността на продажбите на пазара на UMTS чипсети, реализирани в ЕИП от жалбоподателя през последната календарна година на нарушението, а именно календарната 2010 г. Всъщност този избор е обоснован от факта, че в настоящия случай представените от жалбоподателя данни по данъчни години не са надеждни поради причините, изложени в съображения 1246—1266 от обжалваното решение.

808 В това отношение от таблица 75 от обжалваното решение, която страните не оспорват, е видно, че през календарната 2010 г. стойността на продажбите на UMTS чипсети, реализирани от жалбоподателя в ЕИП, е [*поверително*].

Тежест на нарушението

809 Що се отнася до частта от стойността на продажбите, която трябва да се вземе предвид, следва да се вземат предвид всички релевантни обстоятелства в случая, и по-специално икономическото значение на пазара на UMTS чипсети на световно равнище, естеството на извършеното от жалбоподателя нарушение, фактът, че укоримата практика е насочена срещу единствения конкурент, който може да се противопостави на жалбоподателя в сегмента за водещи технологии на този пазар, фактът, че това поведение е могло да възпре и други потенциални участници на пазара и географското покритие на нарушението, което е в световен мащаб и включва цялото ЕИП.

810 Следователно трябва да се приложи коефициент за тежест от 11 %, което води до сума в размер от [*поверително*].

Броя на годините на нарушението

811 От точка 24 от Насоките от 2006 г. следва, че за да бъде отчетена по-пълно продължителността на участието на всяко предприятие в нарушението, размерът, определен на основата на стойността на продажбите, ще се умножава по броя на годините на участие в нарушението.

812 В настоящия случай, доколкото нарушението е продължило две години (съображение 1295 от обжалваното решение), сумата, определена въз основа на стойността на продажбите, трябва да се умножи по две, което води до сума в размер на [*поверително*].

Допълнителен размер

813 От точка 25 от Насоките от 2006 г. следва, че сума между 15 % и 25 % от стойността на продажбите може да бъде включена в основния размер на глобата, за да се възпират предприятия с еднаква големина и разполагащи с еднакви ресурси от участие в антиконкурентни практики, подобни на санкционираните в настоящия случай.

814 В случая Общият съд счита, че целта за възпиране може да се постигне чрез прилагане на по-ниска ставка от чисто индикативната ставка, предвидена в точка 25 от Насоките от 2006 г.

815 Поради тези причини в основния размер на глобата следва да се включи сума, съответстваща на 11 % от стойността на продажбите на UMTS чипсети, реализирани в ЕИП от жалбоподателя през календарната 2010 г., така както тази стойност е посочена в таблица 75 от обжалваното решение и не е оспорена от страните, което води до сума в размер на [*поверително*].

Смекчаващи или утежняващи обстоятелства

816 В случая нито един от елементите, на които жалбоподателят се позовава общо, не може да доведе до намаляване на размера на глобата съгласно точка 29 от посочените насоки и предвид всички релевантни обстоятелства никакво коригиране на основния размер на глобата не е подходящо.

817 Освен това Общият съд счита, подобно на Комисията в обжалваното решение, че в настоящия случай не е необходимо да се увеличава размерът на глобата поради утежняващи обстоятелства.

818 От това следва, че размерът на глобата не трябва да се коригира поради смекчаващи или утежняващи обстоятелства.

Заключение относно размера на глобата

819 От гореизложеното следва, че размерът на наложената на жалбоподателя глоба се определя на 238 732 659,33 евро.

По съдебните разноски

820 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Освен това съгласно член 134, параграф 3 от посочения правилник, ако страните са загубили по едно или няколко от предявените основания, всяка страна понася направените от нея съдебни разноски. Общият съд обаче може да реши една от страните да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и част от съдебните разноски на другата страна, ако обстоятелствата по делото оправдават това.

821 В настоящия случай както жалбоподателят, така и Комисията са загубили частично делото.

822 При тези обстоятелства жалбоподателят следва да бъде осъден да понесе девет десети от направените от него съдебни разноски, както и девет десети от съдебните разноски на Комисията и всички съдебни разноски на встъпилата страна. Комисията понася една десета от направените от нея съдебни разноски и една десета от съдебните разноски на жалбоподателя.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (първи разширен състав)

реши:

1) Отменя член 2 от Решение C(2019) 5361 final на Комисията от 18 юли 2019 година относно производство по член 102 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 54 от Споразумението за ЕИП (дело AT.39711 — Qualcomm (хищнически търговски практики).

2) Определя размера на глобата, наложена на Qualcomm Inc. в член 2 от посоченото решение, за извършеното от него нарушение, както то следва от член 1 от това решение, на 238 732 659,33 евро.

3) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.

4) Qualcomm понася девет десети от направените от него съдебни разноски, както и девет десети от съдебните разноски на Европейската комисия и всички съдебни разноски на Nvidia Corp.

5) Комисията понася една десета от направените от нея съдебни разноски, както и една десета от съдебните разноски на Qualcomm.

Spielmann Mastroianni Gâlea

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 18 септември 2024 година.

Секретар
V. Di Bucci

Председател
D. Spielmann

Съдържание

Обстоятелствата по спора 2

Контекст на делото 2

Административното производство 4

Съдържание на обжалваното решение 6

Засегнати продукти 6

Съответен пазар 7

Господстващо положение 8

Злоупотреба с господстващо положение 8

– Липса на обоснованост 9

– Единно и продължавано нарушение 9

– Компетентност на Комисията 9

– Санкция 9

Производството и исканията на страните 10

Производството 10

Искания на страните 13

От правна страна 13

По първото основание, изведено от процесуални нарушения 16

По първата част, изведена от нарушение на принципа на добра администрация 16

– Предварителни бележки 16

– По първото оплакване, изведено от прекомерната продължителност на разследването 16

– По второто оплакване, изведено от недостатъчна пълнота и точност на преписката 20

– По третото оплакване, изведено от пристрастно разследване 22

По втората част, изведена от нарушение на правото на защита и на принципа на равни процесуални възможности 25

– Предварителни бележки 25

– По първото оплакване, изведено от недостатъчния достъп до преписката 26

– По второто оплакване, изведено от недостатъчното съдържание на предадената преписка 27

По второто основание, изведено от „явни грешки в преценката“, явни фактически грешки и явни грешки при прилагане на правото, и от неизпълнение на задължението за мотивиране, допуснати при определянето на съответния пазар и на господстващото положение на жалбоподателя през релевантния период 31

По първата част, свързана с непълноти в обжалваното решение по отношение на определянето на съответния пазар 31

– Предварителни бележки 31

– По първото оплакване, изведено от явни грешки в преценката и грешки при прилагане на правото, доколкото Комисията се основала на подбрани неясни отговори, дадени на неясни въпроси 32

– По второто оплакване, изведено от явни грешки в преценката и грешки при прилагане на правото, доколкото Комисията не е разгледала наличието на верига на заместимост 35

– По третото оплакване, изведено от явни грешки в преценката и грешки при прилагане на правото, тъй като Комисията заключила, че не е трябвало да прилага теста „SSNIP“ 36

По втората част, свързана с конкурентния натиск, упражняван пряко от предлагането за собствено потребление на свободния пазар 37

По третата част, свързана с конкурентния натиск, упражняван непряко от предлагането за собствено потребление на свободния пазар 41

По четвъртата част, свързана с господстващото положение на жалбоподателя през релевантния период 46

По петата част, свързана с определянето на сегмента за водещи технологии на пазара на UMTS чипсети, на който Комисията основала анализа си 48

По петото основание, изведено от „явни грешки в преценката“ и от неизпълнение на задължението за мотивиране, допуснати при реконструирането на „действително платените“ цени 49

По първата част, в която се твърди, че не е било необходимо да се извършва „преизчисляване на цените“ в обжалваното решение 49

По втората част, изведена от грешки, допуснати в обжалваното решение при извършеното „преизчисляване“ 53

По шестото основание, изведено от „неправилно разпределяне на еднократните инженерни разходи“ 56

По първата част, свързана с NRE плащането на ZTE 57

По втората част, свързана с NRE плащането на Huawei 62

По седмото основание, изведено от „липсата на подходяща референтна стойност по отношение на референтните разходи“ 64

Предварителни бележки 64

По първата част, изведена от нарушение на принципа на правна сигурност и на принципа in dubio pro reo 65

По втората част, изведена от това, че критерият за LRAIC не е подходящият референтен разход 68

По третата част, изведена от това, че изчислените от Комисията LRAIC не съответствали на „истинските“ LRAIC 71

По деветото основание, изведено от „явни грешки в преценката“ и грешки при прилагане на правото, що се отнася до заключението, че прилаганите от жалбоподателя цени са отстранили Icera от пазара и са причинили вреди на потребителите 83

По първата част, изведена от липсата на анализ от страна на Комисията на т.нар. „също толкова ефективен“ конкурент 83

По другите части, изведени по същество от липсата на последици от оспореното поведение 85

По десетото основание, изведено от „явни грешки в преценката“, явни фактически грешки и явни грешки при прилагане на правото и от липса на мотиви, както и от нарушение на правото на изслушване и на принципа на добра администрация, доколкото Комисията е заключила, че ценовите практики на жалбоподателя осигуряват изпълнението на план за отстраняване на Icera 86

По единадесетото основание, изведено от „явни грешки в преценката“, явни фактически грешки и явни грешки при прилагане на правото, както и от липсата на мотиви за отхвърлянето от Комисията на изтъкнатите от жалбоподателя обективни основания 94

По третото основание, изведено от „грешка при прилагане на правото, произтичаща от неприлагането на правилната правна норма“ 98

По първата част, изведена от неприлагането на „правилната правна норма“, както е определена в съобщението за приоритетите 98

По втората част, изведена от неправилно прилагане на съдебната практика относно хищническите търговски практики, и по-общо относно ценовите практики 101

По третата част, изведена от нарушение на принципа на правна сигурност и на предвидимост 102

По четвъртото основание, изведено от „нелогичната и неподкрепена от доказателства „теория за хищническото поведение“ 103

Предварителни бележки 103

По първата част, изведена от това, че „теорията за хищническото поведение“ на Комисията, която била „целенасочена и селективна“, няма връзка с определянето на пазара и е адаптирана, за да се стигне до предварително определено заключение 104

По втората част, изведена от вътрешно непоследователния и недостатъчно мотивиран характер на „теорията за хищническото поведение“ на Комисията 105

По третата част, изведена от липсата на представени от Комисията доказателства за нерационалния характер на поведението на жалбоподателя и за хищническата му стратегия 106

По четвъртата част, изведена от по-високите цени на жалбоподателя в сравнение с тези на Icera 107

По петата част, изведена от това, че Комисията не е взела предвид решаващи оневиняващи доказателства 108

По шестата част, изведена от липсата на доказателство за финансово хищничество . . . 109

По седмата част, изведена от новия, погрешен и необоснован характер на „теорията за хищническото поведение“ 109

По осмата част, изведена от „явни грешки в преценката“, що се отнася до прякото хищническо поведение между третото тримесечие на 2010 г. и второто тримесечие на 2011 г. 110

По деветата част, изведена от незачитане от страна на Комисията на търговската реалност по отношение на чипсети MDM8200 110

По десетата част, изведена от нелогичния и противоречащ на елементарните икономически правила характер на „теорията за хищническото поведение“ 111

По единадесетата част, изведена от това, че Комисията не е доказала, че загубите, понесени през релевантния период, са били възстановени и не е посочила момента, в който хищническото поведение е приключило 111

По дванадесетата част, изведена от неприлагането на критерия за „също толкова ефективния“ конкурент и от добрите резултати на Icera през релевантния период, опровергаващи „теорията за хищническото поведение“ 112

По тринадесетата част, изведена от грешка на Комисията, която санкционирала истинската конкуренция 112

По осмото основание, изведено от „явно неправилния характер на анализа цени—разходи“ 113

Предварителни бележки 113

По първата част, свързана с началния период на анализа цени—разходи 114

По другите части, отнасящи се до най-основните грешки, допуснати при анализа цени—разходи, които не са коригирани в обжалваното решение 114

По дванадесетото основание, изведено от непълнота на мотивите на обжалваното решение 115

По тринадесетото основание, изведено от „явни грешки в преценката“, липсата на основание и липсата на мотиви в обжалваното решение относно продължителността на нарушението 117

По четиринадесетото основание, изведено от „явно неправилния“ характер на обжалваното решение, що се отнася до налагането и изчисляването на глобата 118

Предварителни бележки 118

По втората част, изведена от грешки в преценката и при прилагане на правото, от нарушение на принципа на правна сигурност и от липсата на мотиви относно определянето на стойността на продажбите 119

По петнадесетото основание, изведено от „явни грешки в преценката“, явни фактически грешки и явни грешка при прилагане на правото, както и от липса на мотиви на обжалваното решение, доколкото с него се признава компетентността на Комисията и въздействието върху търговията 122

По първата част, изведена от липса на компетентност на Комисията да приложи член 102 ДФЕС 123

По втората част, изведена от наличието на последици за търговията между държавите членки, причинени от оспореното поведение 124

По искането за отмяна или намаляване на размера на глобата 125

Предварителна бележка 126

Определяне на основния размер на глобата 126

Тежест на нарушението 126

Броя на годините на нарушението 126

Допълнителен размер 127

Смекчаващи или утежняващи обстоятелства 127

Заключение относно размера на глобата 127

По съдебните разноски 127